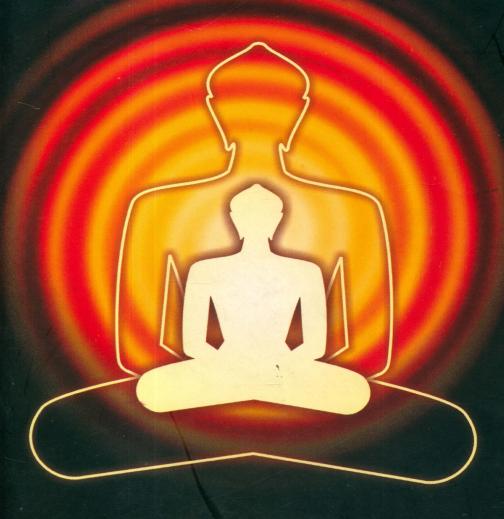
GLORY OF DETACHMENT वीतराग वैभव वीतराग वैभव वीतराग वैभव

GUNVANT BARVALIA

GLORY OF DETACHMENT

વીતરાગ યેભવ

સંપાદક: ગુણવંત બરવાળિયા

: પ્રકાશક :

સૌરાષ્ટ્ર કેસરી પ્રાણગુરુ જેન ફિલોસોફિકલ એન્ડ **લીટરરી રીસર્ચ સેન્ટર** SPR જૈન કન્યાશાળા ટ્રસ્ટ, કામાલેન, ઘાટકોપર (વે.) મુંબઈ-૮૬ ફોનઃ (૦૨૨) ૨૫૧૨૫૬૫૮, ૫૧૬૩૪૩૪ **૧** જુ ૨૦૨૧ ડ્રિક્ટ 4૨

GLORY OF DETACHMENT

વીતરાગ પૈભવ

Edited by:

Gunvant Barvalia

April-2005

પ્રેરક : પૂ. શ્રી 'ચંદ્રપ્રભ'

પ્રકાશન સોજન્ય :

સ્વ. ભૂપેન્દ્રભાઇ જીવરાજ મહેતાના સ્મરણાર્થે
 હ. ચારબેન જયેશભાઇ, નિક્તિ નેહા

• यंद्रकांत शीवलाल शाहना धर्मपत्नी स.सी. स्व. स्नेहलताना स्मरशार्थे ह. समरतजेन शाह, दीपक शाह

प्रકाशन :

સોરાષ્ટ્ર કેસરી પ્રાણગુરુ જેન ફિલોસોફિકલ એન્ડ લીટરરી રીસર્ચ સેન્ટર કામાલેન, ઘાટકોપર (વે.) મુંબઇ-૪૦૦ ૦૮૬

મુલ્ય રૂા. ૧૦૦/-

પ્રાપ્તિસ્થાન : Adm. Office :

માનદ્ સંચોજક - ગુણવંત બરવાળિયા SKPG જૈન ફિલોસોફિકલ એન્ડ લીટરરી રીસર્ચ સેન્ટર, ૧/૩૧૬, સિદ્ધિવિનાયક, હિંગવાલા લેન, ઘાટકોપર (ઈ.), મુંબઈ-હપ. ફોન: ૨૫૧૨ ૫૬૫૮.

मुद्रश व्यवस्थापङ :

સસ્તું પુસ્તક ભંડાર ભદ્રીની બારીમાં, ગાંધી રોડ પુલ નીચે, અમદાવાદ કોન : (૦૯૯) ૨૨૧૧૦૦૬૨

અનુક્રમણિકા ગાથા ૧ થી ૧૧ □ દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - પ 🕽 २. संसारचक्र सूत्र ગાથા ૧૨ થી ૧૭ 🗅 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - ૧૧ ३. मिथ्यात्व सूत्र ગાથા ૧૮ થી ૨૧ □ દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - ૧૪ 🔾 ४. कर्म सत्र 🗅 ગાથા ૨૨ થી ૩૩ 🗅 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - ૧૬ (५. राग-परिहार सूत्र) ગાથા ૩૪ થી ૪૨ 🗅 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - ૨૨ ८ ६. धर्म सूत्र ▷ ગાથા ૪૩ થી ૬૪ 🗅 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - ૨૭ ७. अहिंसा सूत्र ગાથા ૬૫ થી ૭૬ 🗅 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - ૩૮ ८. संयम सुत्र ગાથા ૭૭ થી ૯૧ 🗖 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - ૪૪ ९. अप्रमाद सूत्र ગાથા ૯૨ થી ૧૦૦ □ દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - પર १०. आत्म सूत्र ગાથા ૧૦૧ થી ૧૦૮ <mark>□ દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અં</mark>ગ્રેજી - પ૭ ११. मोक्षमार्ग सूत्र १२. रत्नत्रय सूत्र

ગાથા ૧૦૯ થી ૧૧૮ 🗅 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - ૬૧

ગાથા ૧૧૯ થી ૧૨૮ 🗆 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - ૬૭ १३. सम्यग्दर्शन सुत्र

ગાથા ૧૨૯ થી ૧૪૧ 🗆 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - ૭૩

🕽 १४. सम्यग्ज्ञान सुत्र ગાથા ૧૪૨ થી ૧૫<mark>૧ 🗆 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી</mark> - અંગ્રેજી - ૮૦ 🗘 १५. सम्यक्चारित्र सूत्र

ગાથા ૧૫૨ થી ૧૫૮ 🗅 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - ૮૫

```
१६. श्रावकधर्म सुत्र
 ગાથા ૧૫૯ થી ૧૭<mark>૩ 🗆 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાત</mark>ી - અંગ્રેજી - ૮૮
               🔾 १७. श्रमणधर्म सूत्र
 ગાથા ૧૭૪ થી ૧૮૬ <u>□ દરેક પ્રાકૃત - ગુ</u>જરાતી - અંગ્રેજી - ૯૬
                   🔾 १८. व्रत सूत्र
ગાથા ૧૮૭ થી ૧૯૩ 🗆 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - ૧૦૩
              रि. समिति-गुप्ति सूत्र
ગાથા ૧૯૪ થી ૨૧<u>૩ □ દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી -</u> અંગ્રેજી - ૧૦૭
                🔾 २०. आवश्यक सूत्र
ગાથા ૨૧૪ થી ૨૨ € 🗆 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - ૧૧૯
                      २१. तप सूत्र
ગાથા ૨૨૭ થી ૨૫૪ 🗆 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - ૧૨૭
                  🔾 २२. ध्यान सूत्र
ગાથા ૨૫૫ થી ૨૭૪ 🗆 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - ૧૪૨
                  🔾 २३. अनुप्रेक्षा सूत्र
ગાથા ૨૭૫ થી ૨૯૨ 🗖 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - ૧૫૩
                  🔾 २४. लेश्या सुत्र
ગાથા ૨૯૩ થી ૩૦૫ 🗆 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - ૧૬૩
                🔾 २५. गुणस्थानक सूत्र
ગાથા ૩૦૬ થી ૩૨૮ 🛘 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - ૧૭૦
                  २६. संलेखना सूत्र
ગાથા ૩૨૯ થી ૩૩૮ □ દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - ૧૮૪
                    २७. निर्वाण सुत्र
ગાથા ૩૩૯ થી ૩૪૪ 🗆 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - ૧૮૯
                    २८. समापन
ગાથા ૩૪૫ થી ૩૫૧ 🗖 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - ૧૯૨
                    २९. वंदन सूत्र
ગાથા ૩૫૨ થી ૩૫૪ <mark>🗆 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરા</mark>તી - અંગ્રેજી - ૧૯૬
                    ३०. धर्म सुत्र
ગાથા ૩૫૫ થી ૩૫૭ 🗆 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - ૧૯૮
                   🔾 ३१. पंडित सूत्र
ગાથા ૩૫૮ થી <u>૩૬૪ 🗖 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી -</u> અંગ્રેજી - ૨૦૦
                ३२. जीवदया अनुकंपा सूत्र
ગાથા ૩૬૫ થી ૩૬૮ 🗆 દરેક પ્રાકૃત - ગુજરાતી - અંગ્રેજી - ૨૦૫
```

१. मङ्गल सूत्र

णमो अरिहंताणं । णमो सिद्धाणं । णमो आयिरयाणं ।
 णमो उवज्झायाणं । णमो लोए सव्व साहणं ॥१॥

अर्हतों को नमस्कार । सिद्धों को नमस्कार । आचार्यों को नमस्कार । उपाध्यार्यों को नमस्कार । लोकवर्ती सर्व साधुओं को नमस्कार ।

૧. મંગલ સૂત્ર

૧ અરિહંતોને નમસ્કાર. સિદ્ધોને નમસ્કાર. આચાર્ચોને નમસ્કાર. ઉપાધ્યાયોને નમસ્કાર. લોકમાં (રહેલ) સર્વ સાધુઓને નમસ્કાર.

1. MANGAL SOOTRA (AUSPICIOUS APHORISM)

SALUTATION TO ARIHANTS
SALUTATION TO SIDDHAS
SALUTATION TO ACHARYAS
SALUTATION TO UPADHYAYAS
SALUTATION TO ALL SAINTS/MONKS/ASCETICS-

- STAYING IN LOK (UNIVERSE)

२. एसो पंचणमोक्कारो, सव्व पावप्पणासणो । मंगलाणं च सव्वेसिं, पढमं हवइ मंगलं ॥२॥

ये पांच नमस्कार सब पापों का नाश करने वाला और समस्त मंगलों में प्रथम मंगल है।

ર. આ પાંચ તમસ્કાર, બધાં પાપોતો તાશ કરતાર અતે બધાં મંગલોમાં પ્રથમ મંગલ છે.

2. These five salutations are destroyer of all sins and are first auspicious among all the auspicies.

0

३-५. अरिहंता मंगलं । सिद्धा मंगलं । साहू मंगलं । केवलिपण्णत्तो धम्मो मंगलं ॥३॥

अरिहंता लोगुत्तमा । सिद्धा लोगुत्तमा । साहूलोगुत्तमा । केवलिपण्णत्तो धम्मोलोगुत्तमो ॥४॥

अरिहंते सरणं पव्यज्जामि । सिद्धे सरणंपव्यज्जामि । साहू सरणं पव्यज्जामि । केवलिपण्णत्तं धम्मं सरणं पव्यज्जामि ॥५॥

- अर्हत् मंगल हैं । सिद्ध मंगल हैं । साधु मंगल हैं । केवलि-प्रणीत धर्म मंगल है ।
- अर्हत् लोकोत्तम हैं । सिद्ध लोकोत्तम हैं । साधु लोकोत्तम हैं । केवलि-प्रणीत धर्म लोकोत्तम है ।
- अर्हतों की शरण लेता हूँ। सिद्धों की शरण लेता हूँ। साधुओं की शरण लेता हूँ। केवलि-प्रणीत धर्म की शरण लेता हूँ।
- 3-૫. અરિહંત મંગલ છે. સિદ્ધ મંગલ છે. સાધુ મંગલ છે, કેવલી પ્રરૂપિત ધર્મ મંગલ છે.

અરિહંત લોકોત્તમ છે. સિદ્ધ લોકોત્તમ છે. સાધુ-લોકોત્તમ છે. કેવલી પ્રરૂપિત ધર્મ લોકોત્તમ છે.

અરિહંતોનું શરણ લઉં છું. સિદ્ધોનું શરણ લઉં છું. સાધુઓનું શરણ લઉં છું.

કેવલી-પ્રરૂપિત ધર્મનું શરણ લઉં છું.

3-5. Arihant is auspicious. Siddhas (liberated souls) are auspicious. Monks are auspicious (and) the Religion sermoned by Kewali - (perfectionist in knowledge) is auspicious.

Arihant is the best in universe, Siddha (liberated souls) is the best in universe, Monk is the best in the universe (and) the Religion sermoned by kewali is the best in universe.

(I) Surrender to Arihant, surrender to Siddha (liberated soul), surrender to Monk, surrender to Religion, sermoned by Kewali.

- इ. उसभमजियं च वंदे, संभवमिभणंदणं च सुमइं च ।पउमप्पहं सुपासं, जिणं च चंदप्पहं वंदे ।।६।।
  - में १. ऋषभ, २. अजित, ३. सम्भव, ४. अभिनन्दन, ५. सुमित, ६. पद्मप्रभु, ७. सुपार्श्व तथा ८. चन्द्रप्रभु को वन्दन करता हूँ।
- હું ૧. ઋષભ, ૨. અજિત, ૩. સંભવ, ૪. અભિનંદન, ૫. સુમતિ,
   ૧. પદ્મપ્રભુ, ૭. સુપાર્શ્વ તથા ૮. ચંદ્રપ્રભુને વંદન કરું છું.
- I am saluting to (1) Rushabha, (2) Ajita,
   (3) Sambhava, (4) Abhinandana, (5) Sumati,
   (6) Padma Prabhu, (7) Suparswa & (8) Chandra Prabhu.

- पुविहिं च पुष्फदंतं, सीयल सेयंस वासुपुज्जं च ।
   विमलमणंतं च जिणं, धम्मं संतिं च वंदामि ॥७॥
  - में ९. सुविधि (पुष्पदन्त), १०. शीतल, ११. श्रेयांस, १२. वासुपूज्य, १३. विमल, १४. अनन्त, १५. धर्म, १६. शान्ति को वन्दन करता हूँ।
- ૭. હું ૯. સુવિધિ (પુષ્પદંત), ૧૦. શીતલ, ૧૧. શ્રેયાંસ, ૧૨. વાસુપૂજ્ય, ૧૩. વિમલ, ૧૪. અનંત ૧૫. ધર્મ, ૧૬. શાંતિનાથને વંદન કરું છું.
- I am saluting to 9. Suvidhi (Pushpadanta),
   Sheetal, 11. Shreyans 12. Vasupoojya,
   Vimala, 14. Ananta, 15. Dharma,
   Shantinath.

- ८. कुंथुं अरं च मिल्लि, वंदे मुणिसुव्वयं निम जिणं च । वंदािम रिट्ठणेमिं, पासं तह वड्ढमाणं च ।।८।। मैं १७. कुन्थु, १८. अर, १९. मिल्लि, २०. मुनिसुव्रत, २१. निम, २२. अरिष्टनेमि, २३. पार्श्व तथा २४. वर्धमान -इन चौबीस तीर्थंकरों को वन्दन करता हूँ ।
- ૮. હું ૧૭. કુન્થુ, ૧૮. અર, ૧૯. મલ્લિ, ૨૦. મુનિસુવ્રત, ૨૧. નિર્મ, ૨૨. અરિષ્ટનેમિ, ૨૩. પાર્શ્વ, ૨૪. વર્ધમાન - એમ ચોવીસ તીર્થંક્સેને વંદન કરું છું.
- I am saluting to 17. Kunthu, 18. Ara, 19. Malli, 20. Munisuvrata, 21. Nami, 22. Arista-Nemi, 23. Parswa, 24. Vardhamana these Twenty Four 24-Tirthankaras.

- ९. चंदेसु णिम्मलयरा आइच्चेसु अहियं पयासयरा । सायरवरगंभीरा, सिद्धा सिद्धिं मम दिसंतु ॥९॥ चन्द्र से अधिक निर्मल, सूर्य से अधिक प्रकाशमान और सागर की भाँति गम्भीर सिद्ध भगवान् मुझे सिद्धि प्रदान करे ।
- ૯. ચંદ્રથી વધુ તિર્મળ, સૂર્ચથી વધારે પ્રકાશમાત અને સાગર જેવા ગંભીર સિદ્ધ ભગવાત મને સિદ્ધિ પ્રદાત કરે (આપે.)
- May Siddhas (liberated souls) award me with liberation, who are purer than moon, brighter/more illuminated than sun and unfathomable like ocean.

- १०. जय वीयराय ! जगगुरु ! होउ मम तुह पभावओ भयवं ! भवणिव्वेओ मग्गाणुसारिया इट्ठफलसिद्धी ।।१०।। हे वीतराग ! हे जगद्गुरु ! हे भगवन् ! आपके प्रभाव से मुझे संसार से विरक्ति, मोक्षमार्ग का अनुसरण तथा इष्टफल की प्राप्ति होती रहे ।
- ૧૦. હે વીતરાગ ! હે જગતગુરુ ! હે ભગવાન ! આપની કૃપાથી મને સંસારથી વિરક્તિ, મોક્ષમાર્ગનું અનુસરણ તથા ઇષ્ટફળની પ્રાપ્તિ થતી રહે.
- 10. Oh Detached! Oh world preceptor! Oh Lord! with your grace, I continue to attain detachment from worldly pleasures, following of path of Liberation, and desirable Results (Fruits).

- 99. जमल्लीणा जीवा, तरंति संसारसायरमणंतं । तं सव्वजीवसरणं, णंददु जिणसासणं सुइरं ॥१९॥ जिसमें लीन होकर जीव अनन्त संसार-सागर को पार कर जाते हैं तथा जो समस्त जीवों के लिए शरणभूत है, वह जिनशासन चिरकाल तक समृद्ध रहे ।
- ૧૧. જેમાં લીન બનીને જીવ, અનંત સંસાર-સાગરને તરી જાય છે તથા જે સમસ્ત જીવસૃષ્ટિને માટે શરણભૂત છે, એવું જિનશાસન ચિરકાળ સુધી સમૃદ્ધ રહે.
- 11. By concentrating on these, a soul can swim across the eternal ocean of world (i.e. cycle of Life & Death) and one who is a place to surrender for entire living world, let such regime of jina gloriously last for eternal time span.

२. संसारचक्र सूत्र

9२. अधुवे असासयिम्म, संसारिम्म दुक्ख-पउराए । किं नाम होज्ज तं कम्मयं, जेणाऽहं दुग्गइं न गच्छेज्जा ? ।।१।। अधुव, अशाश्वत और दु:ख - बहुल संसार में ऐसा कौन-सा कर्म है, जिससे मैं दुर्गित में न जाऊँ ।

(૨. સંસારચક્ર સૂત્ર)

૧૨. અદ્યુવ, અશાશ્વત અને દુઃખથી ભરેલા આ સંસારમાં, એવું ક્યું કર્મ છે, જેનાથી હું દુર્ગતિમાં ન જાઉં.

2. SANSARCHAKRA SOOTRA

12. In this world, which is unlasting, non-eternal, and full of miseries, which is the deed by committing that I do not get bad mode of life.

۵

- 9३. खणिमत्तसुक्खा बहुकालदुक्खा, पगामदुक्खा अणिगामसुक्खा । संसारमोक्खस्स विपक्खभूया, खाणी अणत्थाण उ कामभोगा ।।२।। ये काम-भोग क्षणभर सुख और चिरकाल तक दुःख देने वाले हैं, बहुत दुःख और थोड़ा सुख देने वाले हैं, संसार-मुक्ति के
- ૧૩. કામ-ભોગ ક્ષણ માટે સુખ આપનાર અને ચિરકાળ સુધી દુ:ખ આપનાર છે, ખૂબ દુ:ખ અને થોડું સુખ આપનાર છે, સંસાર-મુક્તિના વિરોધી અને અનર્થોની ખાણ છે.

विरोधी और अनर्थों की खान हैं।

13. Sensual pleasures result in momentary happiness followed by long lasting miseries, plenty of pains against meagre comforts, anti liberation from worldly bondages and a mine of untowards. १४. सुट्ठवि मिग्गिज्जंतो, कत्थ वि केलीइ नित्थ जह सारो ।इंदिअविसएसु तहा, नित्थ सुहं सुट्ठ वि गविट्ठं ।।३।।

बहुत खोजने पर भी जैसे केले के पेड़ में कोई सार दिखाई नहीं देता, वैसे ही इन्द्रिय-विषयों में भी कोई सुख दिखाई नहीं देता ।

- ૧૪. બહુ શોધવા છતાં જેમ કેળના ઝાડમાંથી કોઇ સાર મળતો નથી, તેમ ઇન્દ્રિયના વિષયમાં પણ કોઇ સુખ જોવા મળતું નથી.
- 14. As, despite thorough search, no substance is available from banana plantation, similarly no happiness is seen in sensual subjects.

0

9५. जह कच्छुल्लो कच्छुं, कंडयमाणो दुहं मुणइ सुक्खं । मोहाउरा मणुस्सा, तह कामदृहं सुहं बिंति ॥४॥

खुजली का रोगी जैसे खुजलाने पर दुःख को भी सुख मानता है, वैसे ही मोहातुर मनुष्य कामजन्य दुःख को सुख मानता है।

- ૧૫. જેવી રીતે ખસનો રોગી, ખંજવાળથી થતાં દુઃખને પણ સુખ માને છે, એવી રીતે મોહાતુર માનવી, કામથી જન્મતાં દુઃખને પણ સુખ માને છે.
- 15. The way in which a person suffering from boils feels illusive comforts in the pain resulting from scratching the itches, in the same manner, a person full of attachment, in Pains feels illusive pleasure arising out of sexual activities. (Sensual pleasure)

9६. जाणिज्जइ चिन्तिज्जइ, जम्मजरामरणसंभवं दुक्खं । न य विसएसु विरज्जई, अहो सुबद्धो कवडगंठी ॥५॥

जीव जन्म, जरा (बुढ़ापा) और मरण से होने वाले दुःख को जानता है, उसका विचार भी करता है, किन्तु विषयों से विख्कत नहीं हो पाता । अहो ! माया की गाँठ कितनी सुदृढ़ होती है ।

- ૧૬. જીવ જન્મ, જરા (વૃદ્ધાવસ્થા) અને મરણથી થનાર દુઃખને જાણે છે, એનો વિચાર પણ કરે છે, પરંતુ વિષયોથી મુક્તિ મેળવી શકતો નથી. અરે ! માચાની ગાંઠ કેવી સુદઢ હોય છે.
- 16. A soul is aware of the pains arising from Birth, old age, & death, also applies thought to it, but fails to get rid of sensual pleasures. Oh! bondage of deceptive love is so tight to unfold.

0

9७. जम्मं दुक्खं जरा दुक्खं, रोगा य मरणाणि य । अहो दुक्खो हु संसारो, जत्थ कीसन्ति जंतवो ।।६।।

जन्म दुःख है, जरा दुःख है, रोग और मृत्यु दुःख है। अहो ! संसार दुःख ही है, जिसमें जीव क्लेश पा रहा हैं।

- ૧૭. જન્મ દુઃખ છે, જરા દુઃખ છે, રોગ અને મૃત્યુ દુઃખ છે. અરે ! સંસાર દુઃખ જ છે અને તેમાં જીવ ક્લેશ પ્રાપ્ત કરે છે.
- 17. Birth is painful, old age is miserable, ailment and death is full of agony. Oh! This world is nothing but pain in which the soul gets only disturbing experience.

३. मिथ्यात्व सूत्र

9८. हा ! जह मोहियमइणा, सुग्गइमग्गं अजाणमाणेणं । भीमे भवकंतारे, सुचिरं भिमयं भयकरम्मि ॥१॥

हा ! खेद है कि सुगति का मार्ग न जानने के कारण मैं मूढ़मित भयानक तथा घोर भव-वन में चिरकाल तक भ्रमण करता रहा ।

(३. भिथ्यात्व सूत्र

૧૮. હા, એ દુખની વાત છે કે સુગતિનો માર્ગ ન જાણવાને કારણે હું મૂઢમતિ (મૂર્ખ) ભયાનક તથા ઘોર ભવ વનમાં લાંબા સમય સુધી ભટકતો રહ્યો છું.

3. SOOTRA OF 'FALSE BELIEF' (MITHYATVA)

18. Yes, it is a matter of grief, by not knowing the path of better form of life, I, the person with blocked senses, am roaming, (Wandering) in deep forest of various forms modes of dreadful life for a continuous long period.

- 99. मिच्छत्तं वेदंतो जीवो, विवरीयदंसणो होइ । ण य धम्मं रोचेदि हु, महुरं पि रसं जहा जिरदो ।।२।। जो जीव मिथ्यात्व से ग्रस्त होता है उसकी दृष्टि विपरीत हो जाती है । उसे धर्म भी रुचिकर नहीं लगता, जैसे ज्वरग्रस्त मनुष्य को मीठा रस भी अच्छा नहीं लगता ।
- ૧૯. જે જીવ મિથ્યાત્વથી પીડિત હોય છે તેની દૃષ્ટિ વિપરીત થઇ જાય છે. એને ધર્મ પણ પ્રિય લાગતો નથી, જેવી રીતે તાવથી પીડાતા માનવીને મીઠો રસ પણ સારો લાગતો નથી.
- 19. A soul which is suffering from false belief is getting its perception in a perversed manner. As a result, it dislikes even religion or spirituality, just like a patient suffering from fever does not like even sweet taste.

२०. मिच्छत्तपरिणदप्पा, तिव्वकसाएण सुट्ठु आविट्ठो । जीवं देहं एक्कं, मण्णंतो होदि बहिरप्पा ॥३॥

मिथ्यात्वग्रस्त जीव तीव्र कषाय से आविष्ट होकर जीव और शरीर को एक मानता है । वह बहिरात्मा है ।

- ૨૦. મિથ્યાત્વથી પીડિત જીવ તીવ્ર ક્ષાયના પ્રભાવથી જીવ અને શરીરને એક માને છે. તે બહિરાત્મા છે.
- 20. A Soul suffering from false belief, under influence (grip) of acute/intensive anger, pride deceipt & greed, does not differentiate between a body & soul. It is a soul with outward leaning.

0

२१. जो जहवायं न कुणइ, मिच्छादिट्टी तओ हु को अन्ना । वहुइ य मिच्छत्तं, परस्स संकं जणेमाणो ।।४।।

जो तत्त्व-विचार के अनुसार नहीं चलता, उससे बड़ा मिथ्यादृष्टि दूसरा कौन हो सकता है ? वह दूसरों को शंकाशील बनाकर अपने मिथ्यात्व को बढ़ाता रहता है ।

- ર૧. જે તત્ત્વવિચાર મુજબ નથી જીવતો, એનાથી મોટો મિથ્યાદૃષ્ટિ બીજું કોણ હોઈ શકે છે ? તે બીજાને શંકાશીલ બનાવીને પોતાના મિથ્યાત્વને વિકસાવતો હોય છે.
- 21. Who else can be more false perceptionist than one who does not live in accordance with substansive thoughts/guidance? He develops-(intensifies) his false perception by making others doubtful or by creating doubts in others' mind.

४. कर्म सूत्र

२२. जं जं समयं जीवो, आविसइ जेण जेण भावेण । सो तंमि तंमि समए, सहासहं बंधए कम्मं ॥१॥

जिस समय जीव जैसे भाव करता है, वह उस समय वैसे ही श्भ-अश्भ कर्मों का बन्ध करता है।

ર. કર્મ સૂત્ર ૨૨. જે સમયે જીવ જેવો ભાવ ધારે છે, તે એ સમયે એવાં જ શુભ-અશુભ કર્મોત્રો બંધ બાંધે છે.

4. KARMA SOOTRA

22. Bondage of Auspicious or Inauspicious karmas takes place the moment one indulges in such thoughts.

- २३. न तस्स दुक्खं विभयन्ति नाइओ, न मित्तवग्गा न सुया न बंधवा । एक्को सयं पच्चणुहोइ दुक्खं, कत्तारमेव अणुजाइ कम्म।। जाति, मित्र-वर्ग, पुत्र और बान्धव उसका दु:ख नहीं बँटा सकते । वह स्वयं अकेला दु:ख का अनुभव करता है । क्योंकि कर्म कर्त्ता का अनुगमन करता है।
- ૨૩. જ્ઞાતિ, મિત્રો, પુત્ર અને ભાઈ, એના દુઃખમાં ભાગ પડાવી શક્તા તથી. તે જાતે એક્લો જ દુઃખનો અનુભવ કરે છે. કારણ કે કર્મ કર્તાને અનુસરે છે.
- 23. None of community fellows, friends, son or brother can share his unhappiness/grief/ miseries. He (one) has to bear (experience) fruits of his own deeds alone. For, karma follow its maker/doer/(કર્તા)

२४. कम्मं चिणंति सवसा, तस्सुदयम्मि उ परव्वसा होंति । रुक्खं दुरुहइ सवसो, विगलइ स परव्वसो तत्तो ॥३॥

जीव कर्म बाँधने में स्वतंत्र है, परन्तु उस कर्म का उदय होने पर भोगने में उसके अधीन हो जाता है। जैसे कोई पुरुष स्वेच्छा से वृक्ष पर तो चढ़ जाता है, किन्तु प्रमादवश नीचे गिरते समय परवश हो जाता है।

- ર૪. જીવ કર્મ બંધનમાં સ્વતંત્ર છે, પણ એ કર્મનો ઉદય થવાથી એને ભોગવવામાં એને આધીન થઈ જાય છે. જેવી રીતે કોઈ પુરુષ સ્વેચ્છાએ ઝાડ ઉપર ચડી તો જાય છે, પરંતુ પ્રમાદવશ નીચે પડતી વેળાએ પરવશ થઈ જાય છે.
- 24. A soul is free to commit bondage of Karmas but when such deeds (karmas) mature/ripe to give their fruits/consequences, (results) one has to bear them by surrendering (compulsorily), them as one can climb a tree Just at, his own will, but if he neglects, while falling down, sufferings that occur, he has no option but to bear them helplessly.

0

२५. कम्मवसा खलु जीवा, जीववसाइं किहंचि कम्माइं । कत्थइ धणिओं बलवं, धारणिओं कत्थई बलवं ।।४।।

कहीं जीव कर्म के अधीन होते हैं तो कहीं कर्म जीव के अधीन होते हैं। जैसे कहीं ऋण देते समय तो धनी बलवान् होता है तो कहीं ऋण लौटाते समय कर्जदार बलवान् होता है।

- રપ. ક્યારેક જીવ કર્મને આધીન હોય છે તો ક્યારેક કર્મ જીવને અધીન થઇ જાય છે. જેવી રીતે ક્યારેક ધન આપતી વેળાએ ધનિક બળવાન હોય છે તો ક્યારેક ધન ચૂકવતી વેળાએ કર્જદાર બળવાન હોય છે.
- 25. Sometimes a soul is dependent on karmas whereas, at times Karmas are dependent on soul. In certain situations the person giving money (lender) is rich and stronger whereas a debtor is stronger while repaying the debt.

- २६. कम्मं पुण्णं पावं, हेऊ तेसिं च होंति सच्छिदरा । मंदकसाया सच्छा, तिव्यकसाया असच्छा हु ॥५॥
  - कर्म दो प्रकार का है पुण्यरूप और पापरूप । पुण्यकर्म के बन्ध का हेतु स्वच्छ या शुभ भाव है और पापकर्म के बन्ध का हेतु अस्वच्छ या अशुभ भाव है । मन्दकषायी जीव शुभ भाव वाले होते हैं तथा तीव्र कषायी जीव अशुभ भाव वाले ।
- રક. કર્મના બે પ્રકાર છે પુણ્યરૂપ અને પાપરૂપ. પુણ્યકર્મના બંધનો હેતુ સ્વચ્છ કે શુભ ભાવ છે અને પાપકર્મના બંધનો હેતુ અસ્વચ્છ કે અશુભ ભાવ છે, મંદ કષાયી જીવ શુભ ભાવવાળો હોય છે અને તીવ્ર કષાયી જીવ અશુભ ભાવ ઘરાવે છે.
- 26. Karmas are of two types. Auspicious (good deeds) and inauspicious (Bad deeds). The cause of auspicious bondages is pure and good feelings whereas cause of inauspicious bondages is malice and bad feelings. A soul with meagre feelings of anger, pride, deceipt and greed is always having good intensions as against soul with bitter feelings of such anger, pride deceipts & greed having bad/inauspicious intensions. (reflections)

- २७. रागद्दोसपमत्तो, इंदियवसओ करेइ कम्माइं । आसवदारेहिं अवि-गुहेहिं तिविहेण करणेणं ।।६।। राग-द्वेष से प्रमत्त बना जीव इन्द्रियाधीन होता है । उसके आस्त्रवद्वार (कर्मद्वार) बराबर खुले रहने के कारण मन-वचन-काया के द्वारा निरन्तर कर्म करता रहता है ।
- ર૭. રાગ-દ્વેષથી પ્રમાદી બનેલ જીવ ઇન્દ્રિયને આધીન હોય છે. એના આસ્ત્રવદ્વાર (કર્મદ્વાર) ઉઘાડાં રહેવાને કારણે મન-વચન-કાયાથી નિરંતર કર્મ કરતો રહે છે.
- 27. A soul who becomes negligent due to attachment and aversions is slave of senses. He is open to the influx of karmas and because of that constantly indulges in bondage of karmas through thoughts, speeches and actions (deeds).

२८. आसवदारेहिं सया, हिंसाई एहिं कम्ममासवइ । जह नावाइ विणासो, छिद्देहिं जलं उयहिमज्झे ॥७॥

हिंसा आदि आस्त्रवद्वारों से सदा कर्मों का आस्त्रव (आगमन) होता रहता है, जैसे कि समुद्र में जल के आने से छिद्र-युक्त नौका डूब जाती है।

- ૨૮. હિંસા વગેરે આઝાવદ્વારોથી હંમેશાં કર્મોનું આગમન થતું રહે છે, જે રીતે સમુદ્રના જળના આવવાથી કાણાવાળી નાવ ડૂબી જાય છે.
- 28. Influx of karmas takes place through a passage when one indulges in violence etc. It is similar to a situation where a ship or boat sinks when it permits (allows) sea-water to enter through its loopholes.

٥

२९. रुंधियछिद्दसहस्से, जलजाणे जह जलं तु णासवदि । मिच्छत्ताइ-अभावे, तह जीवे संवरो होई ॥८॥

जैसे जलयान के हजारों छेद बन्ध कर देने पर उसमें पानी प्रवेश नहीं करता, वैसे ही मिथ्यात्व आदि के दूर हो जाने पर जीव में संवर (कर्म-निरोध) होता है।

- રહ. જેવી રીતે જલચાન(વહાણ)નાં હજારો છિદ્રો બંધ કરવાથી એમાં પાણી આવી શકતું નથી, તેવી રીતે મિથ્યાત્વ વગેરે દૂર થવાથી જીવ સંવર કરે છે.
- 29. As by plugging thousands of loopholes of a boat water does not enter it, Similarly by eliminating false perception a soul controls/checks influx of karmas.

३०. सव्वभूयऽप्पभूयस्स, सम्मं भूयाइं पासओ । पिहियासवस्स दंतस्स, पावं कम्मं न बंधई ॥९॥

जो समस्त प्राणियों को आत्मवत् देखता है और जिसने कर्मास्त्रव के सारे द्वार बन्द कर दिये हैं, उस संयमी को पापकर्म का बन्ध नहीं होता ।

- 30. જે બધાં પ્રાણીઓને પોતાની સમાન જુએ છે અને જેણે કર્માસ્ત્રવના બધાં દ્વાર બંધ કરી દીધાં છે, એવા સંચમીને પાપકર્મનો બંધ થતો નથી.
- 30. One who treats all souls alike and who has shut the doors for the influx of karmas, such self controlled soul does not have (cause) bondage of sinful deeds (karmas).

0

३१. सेणावइम्मि णिहए, जहा सेणा पणस्सई । एवं कम्माणि णस्संति, मोहणिज्जे खयं गए ॥१०॥

जैसे सेनापित के मारे जाने पर सेना नष्ट हो जाती है, वैसे ही एक मोहनीय कर्म के क्षय होने पर समस्त कर्म सहज ही नष्ट हो जाते हैं।

39. જેવી રીતે સેનાપતિના મરી જવાથી સેના નાશ પામે છે, એવી જ રીતે એક મોહનીય કર્મના નાશથી બધાં જ કર્મો સહજ રીતે નાશ પામે છે. 31. On death of (killing) the commander, the army perishes. In the same manner on elimination of 'Mohaniya Karma', rest of the (seven) karmas are automatically destroyed.

३२-३३. नाणस्सावरणिज्जं दंसणावरणं तहा । वेयणिज्जं तहा मोहं, आउकम्मं तहेव य ॥११॥ नामकम्मं च गोयं च, अंतरायं तहेव य ॥ एवमेयाइं कम्माइं, अट्टेव उ समासओ ॥१२॥

ज्ञानावरण, दर्शनावरण, वेदनीय, मोहनीय, आयु, नाम (देह-भेद), गोत्र (कुलभेद) और अन्तराय - संक्षेप में ये आठ कर्म हैं।

- ૩૨-૩૩. જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, વેદનીય, મોહનીય, આયુ, નામ (દેહભેદ) ગોત્ર (કુલભેદ) અને અંતરાય – એમ આઠ કર્મ છે.
- 32-33. Jnanavarniya Darshanavarniya, Vedaniya, Mohaniya, Ayushya (Longetivity) Naam (Variation in Bodies), Gotra (Variation in Family background) and Antaraya are the Eight types of Karmas.

५. राग-परिहार सूत्र

३४. रागो य दोसो वि य कम्मबीयं, कम्मं च मोहप्पभवं वयंति । कम्मं च जाई मरणस्स मूलं, दुक्खं च जाईमरणं वयंति ॥१॥

राग और द्वेष कर्म के बीज हैं। कर्म मोह से उत्पन्न होता है। वह जन्म-मरण का मूल है। जन्म-मरण को दुःख का मूल कहा गया है।

િષ. રાગ-પરિહાર સૂત્ર

૩૪. રાગ અને હેષ કર્મનાં બી છે. કર્મ મોહથી ઉત્પન્ન થાય છે. તે જન્મ-મરણનું મૂળ છે. જન્મ-મરણને દુઃખનું મૂળ છે.

5. RAAG-PARIHAR SOOTRA

34. Attachment and aversions are seeds of karmas. Karmas are formed through illusive attachment, which is the root cause of births and deaths, which, in turn, are root cause of miseries.

- ३५. न वि तं कुणइ अमित्तो, सुट्ठु वि य विराहिओ समत्थो वि । जं दो वि अनिग्गहिया, करंति रागो य दोसो य ॥२॥ अत्यन्त तिरस्कृत समर्थ शत्रु भी उतनी हानि नहीं पहुँचाता, जितनी अनिगृहीत/अनियंत्रित राग और द्वेष पहुँचाते हैं ।
- ૩૫. અતિશય તિરસ્કાર પામેલ સમર્થ શત્રુ પણ એટલું નુકસાન નથી કરતો, જેટલું અનિયંત્રિત રાગ અને દ્વેષ કરે છે.
- 35. A powerful enemy, who is intensively humiliated, does not cause that much harm/damage which is caused by uncontrolled attachment & aversion.

३६. न य संसारिम्म सुहं, जाइजरामरणदुक्खगहियस्स । जीवस्स अत्थि जम्हा, तम्हा मुक्खो उवादेओ ॥३॥

इस संसार में जन्म, जरा और मरण के दुःख से ग्रस्त जीव को कोई सुख नहीं है। अतः मोक्ष ही उपादेय है।

- 39. આ સંસારમાં જન્મ, જરા અને મરણના દુઃખથી દુઃખી જીવને કંઈ સુખ નથી. તેથી મોક્ષ જ ઉપાદેય છે.
- 36. No soul is happy, who is suffering from miseries of birth, oldage and death in this world and that is why only liberation is worth attaining.

0

३७. जइ तं इच्छिस गंतुं, तीरं भवसायरस्स घोरस्स । तो तवसंजमभंडं, सुविहिय ! गिण्हाहि तूरंतो ॥४॥

यदि तू घोर भवसागर के पार जाना चाहता है, तो हे सुविहित ! शीघ्र ही तप-संयम रूपी नौका को ग्रहण कर ।

- ૩૭. હે સમજદાર ! તું જો ભયંકર ભવસાગર તરી જવાની ઇચ્છા રાખતો હો તો જલદી તપ-સંચમરૂપી નૌકાની સહાય લઇ લે.
- 37. Oh enlightened! If you are desirous of swiming across the dreadful ocean of various life-spans, you at-once excercise self control and board boat of Austerity & Restraint.

- ३८. कामाणुगिद्धिप्पभवं खु दुक्खं, सव्वस्स लोगस्स सदेवगस्स । जं काइयं माणसियं च किंचि, तस्संतगं गच्छइ वीयरागो ॥५॥
  - सर्व लोक और देवताओं का जो कुछ कायिक और मानिसक दु:ख है, वह काम-भोगों की सतत अभिलाषा से उत्पन्न होता है । वीतरागी उस दु:ख का अन्त पा जाता है ।
- 3૮. બધાં લોકો અને દેવોને કાચિક અથવા માનસિક જે દુઃખો ભોગવવાં પડે છે, તે કામભોગોની અભિલાષાથી જન્મે છે. વીતરાગી એ દુઃખોથી મુક્તિ મેળવી લે છે.
- 38. All souls, whether they are of human beings or deities (heavenly beings) etc. are subjected to miseries caused by body or mind, born out of constant desire of sensual pleasures. Detached souls get rid of such sufferings.

- ३९. जेण विरागो जायइ, तं तं सव्वायरेण करणिज्जं । मुच्चइ हु ससंवेगी, अणंतवो होइ असंवेगी ॥६॥
  - जिससे विराग उत्पन्न होता है, उसका आदरपूर्वक आचरण करना चाहिए । विरक्त व्यक्ति संसार-बन्धन से छूट जाता है और आसक्त व्यक्ति का संसार अनन्त होता जाता है ।
- 3૯. જેનાથી વૈરાગ્ય જન્મે તેનું આદરથી આયરણ કરવું જોઈએ. વૈરાગી સંસાર-બંધનમાંથી મુક્ત થઈ જાય છે અને રાગી વ્યક્તિનો સંસાર અનંત થતો જાય છે.
- 39. One should practice, with respect, such rituals causing detachment. A detached soul liberates itself of bondage of world, as against attached soul, who adds to the worldly life span infinitely.

४०. एवं ससंकप्पविकप्पणासुं, संजायई समयमुविहयस्स । अत्थे य संकप्पयओ तओ से, पहीयए कामगुणेसु तण्हा ॥७॥

'राग-द्वेषमूलक संकल्प-विकल्प ही सब दोषों के मूल हैं, इन्द्रिय-विषय नहीं' - जो इस प्रकार का संकल्प करता है, उसके मन में समता उत्पन्न होती है। उससे उसकी काम-गुणों में होने वाली तृष्णा क्षीण हो जाती है।

- ૪૦. 'રાગ-દ્વેષજન્ય સંકલ્પ-વિકલ્પ જ બધા દોષનું મૂળ છે, ઇન્દ્રિય-વિષય નહિ." જે કોઈ આવું વિચારે છે, તેના મનમાં સમતા જન્મે છે. પરિણામે, એની કામગુણોમાં થતી તૃષ્ણા ક્ષીણ થઈ જાય છે.
- 40. One root cause of all evils is aspiration full of attachment and aversions and not sensual subjects. Those who think & believe that, equanimity is born in them. Consequently his greed for sensual pleasures is eliminated.

0

४१. भावे विरत्तो मणुओ विसोगो, एएण, दुक्खोहपरंपरेण । न लिप्पई भवमज्झे वि संतो, जलेण वा पोक्खरिणी-पलासं ॥८॥

भाव से विरक्त मनुष्य शोक-मुक्त बन जाता है। जैसे कमिलनी का पत्र जल में लिप्त नहीं होता, वैसे ही वह संसार में रहकर भी दु:खों की परम्परा से लिप्त नहीं होता।

- ૪૧. ભાવથી પર વ્યક્તિ શોકથી મુક્ત થઇ જાય છે. જેવી રીતે ક્રમળ જળમાં રહેવા છતાં ભીનું થતું નથી, એવી રીતે જ તે સંસારમાં રહેવા છતાં દુ:ખોની પરંપરાથી દુ:ખી થતો નથી.
- 41. A person who is detached of feelings, gets rid of sorrow. It is like a lotus, despite, staying (remaining) in tank/pond, remains (keeps) free from the influence of water (does not get wet). In the same manner, the person, though externally appears to be a worldly man, is detached, from within and does not get effected by spate of miseries.

४२. सिमक्ख पंडिए तम्हा, पासजाइपहे बहू । अप्पणा सच्चमेसेज्जा, मेत्ति भूएस् कप्पए ॥९॥

इसिलए ज्ञानी अनेकविध पाश या बन्धनों की, जो कि जन्म-मरण के कारण हैं, समीक्षा करके स्वयं सत्य की खोज करे और सब प्राणियों के प्रति मैत्री-भाव रखें ।

- ૪૨. તેથી જ જ્ઞાની અનેક પ્રકારના અવરોધ અને બંધન જે જન્મ-મરણનાં કારણ છે, તેની સમીક્ષા કરીને પોતે સત્ય છે તેની શોધ કરે અને બધાં પ્રાણી પ્રત્યે મૈત્રીભાવ રાખે.
- 42. That is why, an enlightened person, reviews obstacles of various types and different bondages, which are the cause of birth & death, and finds out the truth (real) and remains (keep) friendly with all the living beings.

६. धर्म सूत्र

४३. धम्मो मंगलमुक्किट्ठं, अहिंसा संजमो तवो । देवा वि तं नमंसंति, जस्स धम्मे सया मणो ॥१॥ धर्म उत्कृष्ट मंगल है । अहिंसा, संयम और तप उसके लक्षण हैं । जिसका मन सदा धर्म में रमा रहता है, उसे देव भी नमस्कार करते हैं ।

્રિ. ધર્મ સૂત્ર

૪૩. ધર્મ ઉત્કૃષ્ટ મંગલ છે. અહિંસા, સંચમ અને તપ એનાં મુખ્ય અંગ છે. જેનું મન હંમેશાં ધર્મમાં લાગેલું રહે છે, તેને દેવો પણ નમસ્કાર કરે છે.

6. DHARMA SOOTRA

43. Religion/faith spirituality is the best of/supreme among auspicious substances. The chief components of religion/faith (symptoms) are non-violence, (self) restraint and austerity. One who is constantly engaged (stable) in religious/spiritual activities/ascetism is being saluted by heavenly beings also.

- ४४. उत्तमखममदवज्जव-सच्चसउच्चं च संजमं चेव । तवचागमिकंचण्हं बम्ह इदि दसविहो धम्मो ॥२॥ उत्तम क्षमा, मार्दव (मृदुता), आर्जव (सरलता), सत्य, शौच (पवित्रता), संयम, तप, त्याग, आर्किचन्य (अपरिग्रह) तथा ब्रह्मचर्य - ये दस धर्म हैं।
- ૪૪. ઉત્તમ ક્ષમા, માર્દવ (મૃદુતા), આર્જવ (સરલતા) સત્ય, શૌય (પવિત્રતા), સંચમ, તપ, ત્યાગ, આક્રિંચન્ય (અપરિગ્રહ) તથા બ્રહ્મચર્ય – આ દશ ધર્મ છે.
- 44. There are ten forms of religion VIZ best of forbearance (patience) tenderness, simplicity (straight forwardness) truth, purity, (holiness) self control austerity, sacrifice (renouncing) dispossessiveness and cellibacy.

४५. खामोमि सव्वजीवे, सव्वे जीवा खमांतु मे । मित्ती मे सव्वभूएसु, वेरं मज्झं ण केण वि ॥३॥

में सब जीवों की क्षमा चाहता हूँ। सब जीव मुझे क्षमा करें। मेरा सब प्राणियों के प्रति मैत्रीभाव है। मेरा किसी से भी बैर नहीं है।

- ૪૫. હું બધા જીવોની ક્ષમા માગુ છું. બધા જીવ મને ક્ષમા કરે. મારી બધાં પ્રાણીઓ સાથે મૈત્રી છે. કોઈની સાથે મને વેર નથી.
- 45. I seek forgiveness from all living beings. All living beings may please foregive me of my faults/offences. I am friendly to all creatures and have enmity/hostility with none.

0

४६. जइ किंचि पमाएणं, न सुट्ठु भे वट्टियं मए पुव्वि । तं मे खामेमि अहं, निस्सल्लो निक्कसाओ अ ॥४॥

किंचित् प्रमादवश यदि मेरे द्वारा आपके प्रति उचित व्यवहार नहीं किया गया हो तो मैं नि:शल्य और कषाय-रहित होकर आपसे क्षमा-याचना करता हूँ। (यह क्षमा-धर्म है।)

- ૪૬. કદાચ પ્રમાદને કારણે જો મારાથી આપની સાથે યોગ્ય વ્યવહાર ન થઈ શક્યો હોય તો હું નિઃશલ્ય તથા કષાયરહિત થઈને આપની ક્ષમાયાયના કરું છું. (આ ક્ષમાધર્મ છે.)
- 46. Due to negligence, if I have misbehaved with you, for that I, without any grudge and malice and free from anger, pride, deceit and greed, apologise you. (This is foregiveness, a form of religion).

- ४७. कुलरूवजादिबुद्धिसु, तवसुदसीलेसु गारवं किंचि । जो णवि कुव्वदि समणो, मद्दवधम्मं हवे तस्स ॥५॥
  - जो कुल, रूप, जाति, ज्ञान, तप, श्रुत और शील का किंचित् भी गर्व नहीं करता, उसके मार्दव-धर्म होता है।
- ૪૭. જે (કોઇ) કુળ, રૂપ, જાતિ, જ્ઞાન, તપ, શ્રુત અને શીલનો જરા પણ ગર્વ કરતો નથી, તેનાથી માર્દવ-ધર્મ થઇ શકે છે.
- 47. Any one who is, absolutely (totally) prideless in respect of his parential family background, (of high culture) beauty, appearance (Strength), Personality, Knowledge & Intelligence, Austerity, Literary Skill, (Wealth & Power) and Character is capable of observing religion in the form of best of tenderness (humility).

- ४८. जो चिंतेइ ण वंकं, ण कुणिंद वंकं ण जंपदे वंकं । ण य गोविंदि णियदोसं, अज्जव-धम्मो हवे तस्स ॥६॥
  - जो कुटिल विचार नहीं करता, कुटिल कार्य नहीं करता, कुटिल वचन नहीं बोलता और अपने दोषों को नहीं छिपाता, उसके आर्जव-धर्म होता है।
- ૪૮. જે કુટિલ વિચાર નથી કરતો, કુટિલ કાર્ય નથી કરતો, કુટિલ વચન નથી બોલતો અને પોતાના દોષોને છુપાવતો નથી, તેનાથી આર્જવ-ધર્મ થાય છે.
- 48. One who does not indulge in malicious thoughts curt words &/or crooked action and does not hide/conceal his faults is said to be observing 'Arjava Dharma' i.e. straight forward approach towards religion spirituality.

४९. परसंतावयकारण-वयणं, मोत्तूण सपरहिदवयणं । जो वदिद भिक्खु तुरियो, तस्स दु धम्मो हवे सच्चं ॥७॥

जो दूसरों को सन्ताप पहुँचाने वाले वचनों का त्याग करके स्व-पर-हितकारी वचन बोलता है, उससे सत्य-धर्म होता है।

- ૪૯. જે બીજાને દુઃખ પહોંચાડનાર વચન ત્યજીને સ્વ-પર હિતકારી વચન બોલે છે, તેનાથી સત્ય-ધર્મ થાય છે.
- 49. A person, who avoids hurting feelings of others by his undesirable speech and speaks, keeping in view spiritual interest of self and others is said to be able to observe Truth i.e. Religion. (spirituality) in real form.

0

५०. पत्थं हिदयाणिट्ठं पि, भण्णमाणस्स सगणवासिस्स । कडुगं व ओसहं तं, महुरविवायं हवइ तस्स ॥८॥

अपने गणवासी (साथी) द्वारा कही हुई हितकर बात, भले ही वह मन को प्रिय न लगे, पर कटुक औषिध की भाँति परिणाम में मधुर ही होती है।

- ૫૦. પોતાના સાથીએ કરેલી હિતકારી વાત, ભલે તે મનને ન ગમે તેવી હોય, તોપણ કડવા ઔષધની પેઠે/માફક અંતે મધુર હોય છે. (ઉપકારક હોય છે.)
- 50. Any advice that is received from his fellow being by keeping his spiritual interest in mind, is beneficial eventhough it tastes unpleasant & bitter and is uncomfortable to the mind. It is like a bitter pill which is ultimately, sweet so far as its quality is concerned.

५१. विस्संसणिज्जो माया व, होइ पुज्जो गुरु व्व लोअस्स । सयणु व्व सच्चवाई, पुरिसो सव्वस्स होइ पिओ ॥९॥

सत्यवादी मनुष्य माता की तरह विश्वसनीय, जनता के लिए गुरु की तरह पूज्य और स्वजन की भाँति सबको प्रिय होता है।

- ૫૧. સાચું બોલનાર માનવી માતાની જેમ વિશ્વાસુ, જનતાને માટે ગુરુની જેમ પૂજ્ય અને સ્વજનની જેમ બધાંને પ્રિય હોય છે.
- 51. A person who speaks the truth is trustworthy like a mother, holy (worthy of devotion) like a spiritual teacher, masses for (public) and loved by all like a close relative.

0

५२. सच्चिम्मि वसिंद तवो, सच्चिम्मि संजमो तह वसे सेसा वि गुणा । सच्चं णिबंधणं हि य, गुणाणमुदधीव मच्छाणं ॥१०॥

सत्य में तप, संयम और शेष समस्त गुणों का वास होता है। जैसे समुद्र मत्स्यों का कारण (उत्पत्ति-स्थान) है, वैसे ही सत्य समस्त गुणों का कारण है।

- પર. સત્યમાં તપ, સંચમ અને બધા ગુણોનો નિવાસ હોય છે. જેવી રીતે સમુદ્ર માછલીનું ઉત્પત્તિસ્થાન છે તેવી રીતે સત્ય બધા ગુણોનું મૂળ છે.
- 52. Austerity self control/restraint etc. are residual qualities of truth. The way, ocean/sea is place of origin for a fish, similarly truth is a place of shelter for all good qualities/merits.

५३. जहा लाहो तहा लोहो, लाहा लोहो पवहुई । दोमासकयं कज्जं, कोडीए वि न निट्टियं ॥१९॥

जैसे-जैसे लाभ होता है, वैसे-वैसे लोभ होता है। लाभ से लोभ बढ़ता है। दो माशा सोने से निष्यन्न होने वाला कार्य तृष्णा के कारण करोड़ों स्वर्ण-मुद्राओं से भी पूरा नहीं होता।

- પ3. જેમ જેમ લાભ થાય છે, તેમ તેમ લોભ થાય છે. લાભથી લોભ વધે છે. બે માશા સોનાથી પૂરું થનારું કામ, તૃષ્ણાને કારણે કરોડો સોના મહોરથી પણ પૂરું થતું નથી.
- 53. Greed increses in the same proportion as gain/ benefit increases. Increased gain is the cause for increase of greed. Two grams of gold was enough for the purpose, but because of greed covered lust for gain, even crores of golden coins do not quench the thirst, so aroused.

0

५४. सुवण्णरुप्पस्स उ पव्वया भवे, सिया हु केलाससमा असंखया । नरस्स लुद्धस्स न तेहि किंचि, इच्छा हु आगाससमा अणंतिया ॥१२॥

कदाचित् सोने और चाँदी के कैलास के समान असंख्य पर्वत हो जायें, तो भी लोभी पुरुष को उनमें तृप्ति नहीं होती, क्योंकि इच्छा आकाश के समान अनन्त है।

- પ૪. કદાચ સોના અને ચાંદીના કૈલાસ જેવા અસંખ્ય પર્વત થઈ જાય, તોપણ લોભી પુરુષને સંતોષ થતો નથી, કારણ કે ઇચ્છા આકાશ સમાન અનંત છે.
- 54. Even if innumerable mountains of Gold & Silver of the size of the mountain Kailash are gifted, a greedy person will not be satisfied (contended) with them, because, wishes (desires) are infinite like sky.

- ५५. समसंतोसजलेणं, जो धोविद तिव्व-लोहमल-पुंजं । भोयण-गिद्धि-विहीणो, तस्स सउच्चं हवे विमलं ॥१३॥ जो समता और सन्तोष रूपी जल से तीव्र लोभ रूपी मल-समूह को धोता है और जिसमें भोजन-लिप्सा नहीं है, उसके विमल शौच-धर्म होता है ।
- ૫૫. જે સમતા અને સંતોષરૂપી જળથી લોભરૂપી મળ-સમૂહને ધૂએ છે અને જેનામાં ભોજન-લાલસા નથી, એને વિશુદ્ધ શૌચ-ધર્મ કહે છે.
- 55. One who washes the dirtclusters (mud) like greed with the water of equanimity and content and who does not hanker for (delicious) food, is said to possess pure 'Sauch' Dharma. i.e. Holy faith.

- ५६. वय-समिदि-कसायाणं, दंडाणं तह इंदियाणं पंचण्हं । धारण-पालण-णिग्गह-चाय-जओ-संजमो भणिओ ॥१४॥
  - व्रत-धारण, समिति-पालन अर्थात् सम्यक् प्रवृत्ति, कषाय-निग्रह, मन-वचन-काया की प्रवृत्तिरूप दण्ड अर्थात् हिंसा का त्याग और पंचेन्द्रिय-जय-इन सबको संयम कहा जाता है।
- ૫૬. વ્રત આદરવા, સમિતિનું પાલન એટલે સમ્ચક્ પ્રવૃત્તિ, ક્ષાય-નિગ્રહ, મન-વચન-ક્યાની પ્રવૃત્તિરૂપ દંડ અર્થાત્ હિંસાનો ત્યાગ અને પંચેન્દ્રિય પર વિજય – આ બધાંને સંયમ કહેવામાં આવે છે.
- 56. Observance of vows, sincere following of (five) samities i.e. conscious, careful, rightful acts with utmost precison means rightful activities. Control of anger, pride, deceipt and greed is the prime activity of mind, speech & deeds, is performed by avoiding violence and punishment arising therefrom as also conquering over five senses. All these acts are called restraint a 'Samyam."

५७. विसयकसाय-विणिग्गहभावं, काऊण झाणसज्झाए । जो भावइ अप्पाणं, तस्स तवं होदि णियमेण ॥१५॥

इन्द्रिय-विषयों तथा कषायों का निग्रह कर ध्यान और स्वाध्याय के द्वारा जो आत्मा को भावित करता है, उसके तपधर्म होता है।

- ૫૭. ઇન્દ્રિય વિષયો તથા કષાયોનો નિગ્રહ કરીને ધ્યાન અને સ્વાધ્યાયથી જે આત્માને ભાવિત કરે છે, એને તપ-ધર્મ કહે છે.
- 57. Sensual objects and restraint/control over anger pride, deceipt and greed i.e. 'Kashaya' alongwith practicing meditation and study of scriptures is called swadhyaya. With all these qualities, that adorns the soul, is called austerity quality (Tapadharma)

५८. जे य कंते पिए भोए, लद्धे विपिद्वि कुव्वइ । साहीणे चयइ भोए, से हु चाइ त्ति वुर्च्चई ॥१६॥

त्यागी वही कहलाता है, जो कान्त और प्रिय भोग उपलब्ध होने पर उनकी ओर से पीठ फेर लेता है और स्वाधीनतापूर्वक भोगों का त्याग करता है।

- પ૮. જે આનંદદાયક અને પ્રિય ભોગ મળવા છતાં એનાથી વિમુખ રહે છે અને સ્વેચ્છાએ ભોગને ત્યજી દે છે, એને ત્યાગી કહેવામાં આવે છે.
- 58. One who can resist the temptation of pleasant and favourite enjoyment and remains aloof and also voluntarily abandons sensual pleasures is called renounced (Tyagi) person.

५९. अहमिक्को खलु सुद्धो, दंसणणाणमइओ सदाऽरूवी । ण वि अत्थि मज्झ किंचि वि, अण्णं परमाणुमित्तं पि ॥१७॥

मैं एक, शुद्ध, दर्शन-ज्ञानमय, नित्य और अरूपी हूँ । इसके अतिरिक्ति अन्य परमाणु मात्र भी वस्तु मेरी नहीं है । यह आकिंचन्य-धर्म है ।

- પલ. હું એક, શુદ્ધ, દર્શન-જ્ઞાનમય, નિત્ય અને અરૂપી છું. આ સિવાય અન્ય પરમાણુ માત્ર વસ્તુ પણ મારી નથી. આ આક્રિયન્ય-ધર્મ છે.
- 59. I am one with purity, possessive of knowledge & perception quality, ever-lasting/eternal and shapeless/formless object called 'soul'. Besides/(save & except) these qualities, nothing else, not even a minutest atom is mine. This is called quality of dispossessiveness. (Aparigraha)

0

६०. जीवो बंभ जीवम्मि, चेव चरिया हविज्ज जा जिंदणो । तं जाण बंभचेरं, विमुक्क परदेहतित्तिस्स ॥१८॥

जीव ही ब्रह्म है। देहासिक्त से मुक्त व्यक्ति की ब्रह्म के लिए जो चर्या है, वहीं ब्रह्मचर्य है।

- 90. જીવ એ જ બ્રહ્મ છે. દેહાસક્તિથી મુક્ત વ્યક્તિની, બ્રહ્મ માટેની જે ચર્ચા છે, તે બ્રહ્મચર્ચ છે.
- 60. Soul itself is supreme i.e. 'Brahma.' free from worldly attachment. The quest of a person for supreme soul is called Cellibacy.

६१. जहा पोम्मं जले जायं, नोवलिप्पइ वारिणा । एवं अलित्तं कामेहिं, तं वयं बुम माहणं ।।१९।।

जिस प्रकार जल में उत्पन्न हुआ कमल जल से लिप्त नहीं होता, इसी प्रकार काम-भोग के वातावरण में उत्पन्न हुआ जो मनुष्य उससे लिप्त नहीं होता, उसे हम ब्राह्मण कहते हैं।

- 99. જેવી રીતે જળમાં ઉત્પન્ન થયેલ કમળ જળથી લિપ્ત થતું નથી, એ જ રીતે કામ-ભોગના વાતાવરણમાં જન્મેલ મનુષ્ય એનાથી લિપ્ત થતો નથી. એને અમે બ્રાહ્મણ ક્હીએ છીએ.
- 61. Just as a Lotus while getting its existence in water, remains uninfluenced from its impact, similarly human being born in the atmosphere of worldly lust and pleasure is not involved in it, but remains unaffected. We call such person, a 'Brahmin'.

0

६२. तेल्लोक्काड-विडहणो, कामग्गी विसयरुक्ख-पज्जलिओ । जोव्वण-तणिल्लचारी, जं ण डहइ सो हवइ धण्णो ॥२०॥

विषयरूपी वृक्षों से प्रज्विलत कामाग्नि तीनों लोकरूपी अटवी को जला देती है। यौवनरूपी तृण पर संचरण करने में कुशल कामाग्नि जिस महात्मा को नहीं जलाती, वह धन्य है।

- કર. વિષયરૂપી વૃક્ષોથી સળગેલ કામાગ્નિ ત્રણ લોકરૂપી જંગલને સળગાવી મૂકે છે. ચૌવનરૂપી તણખલા પર ચાલવામાં કુશળ કામાગ્નિ જે મહાત્માને સળગાવતી નથી, તેને ઘન્ય છે.
- 62. Fire of sensual pleasure burns/flares up out of trees like sensual objects, reduces the forests like triworld into ashes. A holy soul really deserves apprecication to whom the fire of lust fail to burn (him), which (fire of lust) otherwise is capable of walking over stray like youthfulness.

६३. जा जा वज्जई रयणी, न सा पिडनियत्तई । अहम्मं कृणमाणस्स, अफला जन्ति राइओ ॥२१॥

जो-जो रात बीत रही है, वह लौटकर नहीं आती । अधर्म करने वाले की रात्रियाँ निष्फल चली जाती हैं ।

- 93. જે-જે રાત્રિ પસાર થઇ જાય છે, તે ફરીથી આવતી નથી. અદ્યર્મ કરનારની રાત્રિ નિષ્ફળ યાલી જાય છે.
- 63. Those nights which have been passed away do not come again. Worthless are the spent nights of a soul engaged in Anti Religious activities.

६४. जरा जाव न पीलेइ, वाही जाव न वहुई । जाविंदिया न हायंति. ताव धम्मं समायरे ।।२२।।

इसिलए जब तक बुढ़ापा नहीं सताता, व्याधियाँ नहीं बढ़ती और इन्द्रियाँ अशक्त नहीं हो जातीं, तब तक धर्म का आचरण कर लेना चाहिए ।

- કજ. તેથી જ્યાં સુધી ઘડપણ પીડાકારી નથી, વ્યાધિઓ વધતી નથી અને ઇન્દ્રિયો અશક્ત થતી નથી, ત્યાં સુધી ધર્મનું આચરણ કરી લેવું જોઈએ.
- 64. Hence, till such time, as oldage has not turned out painful, deceases are not on increase and senses are not subjected to weakness, one should accomplish and cover the life practicing spiritual activities.

७. अहिंसा सूत्र

६५. एयं खु नाणिणो सारं, जं न हिंसइ कंचण । अहिंसासमयं चेव, एतावंते वियाणिया ।।१।। ज्ञानी होने का सार यही है कि किसी भी प्राणी की हिंसा मत करो । इतना जानना ही पर्याप्त है कि समत्वभाव ही अहिंसा है ।

૭. અહિંસા સૂત્ર

કપ. જ્ઞાની હોવાનો સાર એ છે કે કોઈપણ પ્રાણીની હિંસા ન કરો. આટલું જાણવું બસ છે કે સમતા એ જ અહિંસા છે.

7. AHIMSA (NONVIOLENCE) SOOTRA

65. The sum & substance of being an enlightened person is that Do not indulge in killing of a single living being. It is sufficient enough to know/realise that equanimity itself is Non-Violence.

٥

६६. सव्वे जीवा वि इच्छंति, जीविउं न मरिज्जिउं । तम्हा पाणवहं घोरं, निग्गंथा वज्जयंति णं ॥२॥

सभी जीव जीना चाहता हैं, मरना नहीं । इसलिए प्राणवध को भयानक जानकर निर्ग्रन्थ/विवेकशील पुरुष उसका वर्जन करते हैं ।

- ક્ક. બધા જીવો જીવવા ઇચ્છે છે, મરવા નહિ તેથી પ્રાણવધને ભયાનક સમજીને વિવેકી પુરુષ એનો ત્યાગ કરે છે.
- 66. All living beings wish to live and not to die. Hence considering violence as dreadful, wise person abandons killing. (violence)

- ६७. जह ते न पिअं दुक्खं, जाणिअ एमेव सव्वजीवाणं । सव्वायरमुवउत्तो, अत्तोवम्मेण कृणस् दयं ॥३॥
  - जैसे तुम्हें दुःख प्रिय नहीं है, वैसे ही सब जीवों को दुःख प्रिय नहीं है – ऐसा जानकर, पूर्ण आदर और सावधानीपूर्वक, आत्मीपम्य की दृष्टि से सब पर दया करो ।
- 9૭. જેમ તમને દુઃખ પ્રિય નથી, તેમ બધા જીવોને પણ દુઃખ પ્રિય નથી – એવું જાણીને, પૂરેપરા આદર અને સાવધાનીથી, આત્મૈક્યની દષ્ટિથી બધા પર દયા કરો.
- 67. Just as sorrow is disliked by you, so is the case with all the living beings. Knowing this, with all/complete respect and cautiousness, have a mercy, (compassion) towards all, keeping in view unification of all souls. (Integrated spirituality)

- ६८. जीववहो अप्पवहो, जीवदया अप्पणो दया होइ । ता सव्वजीवहिंसा, परिचत्ता अत्तकामेहिं ॥४॥
  - जीव का वध अपना ही वध है। जीव की दया अपनी ही दया है। अतः आत्महितैषी पुरुषों ने सभी तरह की जीव-हिंसा का परित्याग किया है।
- 9૮. જીવની હત્યા પોતાની જ હત્યા છે. જીવની દયા પોતાની જ દયા છે. તેથી આત્મહિતસ્વી પુરુષોએ બધા પ્રકારની જીવહિંસાનો સંપૂર્ણ ત્યાગ કરવો જોઈએ.
- 68. To kill living being is just similar to killing self. So is mercy on other living beings is mercy on self. As such, persons, conscious of self interest should consciously & totally renounce violence of all types. (have abandoned violence) of all kinds.

६९. तुमं सि नाम स चेव, जं हंतव्वं ति मन्नसि । तुमं सि नाम स चेव, जं अज्जावेयव्वं ति मन्नसि ॥५॥

जिसे तू हनन योग्य मानता है, वह तू ही है । जिसे तू आज़ा में रखने योग्य मानता है, वह भी तू ही है ।

- 9૯. જેને તું મારવા યોગ્ય (વધ કરવા) માને છે, તે તું જ છો. જેને તું આજ્ઞામાં રાખવા યોગ્ય માને છે, તે તું જ છો.
- 69. It is none but yourself, you consider worthkilling. Similarly the person to whom you want to keep under your command is none else but yourself.

0

७०. रागादीणमणुप्पाओ, अहिंसकत्तं त्ति देसियं समए । तेसिं चे उप्पत्ती, हिंसेत्ति जणेहि णिदिट्टा ।।६।।

जिनेश्वरदेव ने कहा है - राग आदि की उत्पत्ति न होना अहिंसा है और उनकी उत्पत्ति होना हिंसा ।

- ૭૦. જિનેશ્વરદેવે કહૃાું છે રાગ વગેરેની ઉત્પત્તિ ન થવી તે અહિંસા છે અને તેની ઉત્પત્તિ થવી તે હિંસા છે.
- 70. It is said by Lord Jineshwara that non violence is one, where attachment etc. are not created whereas its creation is violence.

७१. अज्झवसिएण बंधो, सत्ते मारेज्ज मा थ मारेज्ज । एसो बंधसमासो. जीवाणं णिच्छयणयस्स ॥७॥

हिंसा करने के अध्यवसाय (विचार या भाव) से ही कर्म का बन्ध होता है, फिर कोई जीव मरे या न मरे। निश्चयनय के अनुसार संक्षेप में जीवों के कर्म-बंध का यही स्वरूप है।

- ૭૧. હિંસા કરવાના ભાવથી પણ કર્મબંધ થાય છે, પછી ભલેને કોઈ જીવ મરે કે ન મરે. નિશ્ચયનય મુજબ સંક્ષેપમાં, જીવના કર્મબંધનું આ જ સ્વરૂપ છે.
- 71. Even with intention to commit violence, karmic bondage takes place irrespective of whether any living being is killed or not. In short, according to 'NISCHAYA NAYA' (realistic Point of view) this is the nature of karmic bondage of the soul.

0

७२. हिंसादो अविरमणं, वह-परिणामो य होइ हिंसा हु । तम्हा पमत्तजोगो, पाणव्ववरोवओ णिच्चं ॥८॥

हिंसा से विरत न होना और हिंसा का परिणाम रखना हिंसा ही है । इसलिए प्रमाद का योग नित्य-प्राणघातक है ।

- ૭૨. હિંસાથી વિરત ન થવું અને હિંસાનું પરિણામ રાખવું એ હિંસા છે. તેથી પ્રમાદનો યોગ નિત્ય પ્રાણઘાતક છે.
- 72. Absence of any commitment (avowedness) to refrain from violence and to continue to keep violent attitude is virtually violence. Hence it is perpetually fatal to be in the state of negligence.

७३. अत्ता चेव अहिंसा, अत्ता हिंसति णिच्छओ समए । जो होदि अप्पमत्तो, अहिंसगो हिंसगो इदरो ॥९॥

आत्मा ही अहिंसा है और आत्मा ही हिंसा है—यह सिद्धान्त का निश्चय है। जो अप्रमत्त है वह अहिंसक है और जो प्रमत्त है वह हिंसक है।

- 93. આત્મા જ અહિંસા છે અને આત્મા જ હિંસા છે આ સિદ્ધાંતનો નિશ્ચય છે. જે અપ્રમાદી છે તે અહિંસક છે અને જે પ્રમાદી છે તે હિંસક છે.
- 73. Soul itself is in violent or nonviolent mode. This is the determination of principle. One who is vigilant, is non violent whereas the lack of vigilance makes him violent.

0

७४. तुंगं न मंदराओ, आगासाओ विसालयं नित्थ । जह तह जंयिम जाणसू, धम्ममिहंसासमं नित्थ ॥१०॥

जैसे जगत् में मेरु-पर्वत से ऊँचा और आकाश से विशाल और कुछ नहीं है, वैसे ही अहिंसा के समान कोई धर्म नहीं है।

- ૭૪. જેવી રીતે જગતમાં મેરુ પર્વતથી ઊંચું અને આકાશથી વિશાળ બીજું કંઇ નથી, એ જ રીતે અહિંસા સમાન કોઇ ધર્મ નથી.
- 74. Just as there is nothing higher/taller than Mount Meru and nothing spacious than the sky in this universe, so is the case where there is no other Religion like non-violence.

- ७५. अभयं पत्थिवा ! तुभ्बं, अभयदाया भवाहि य । अणिच्वे जीवलोगम्मि. किं हिंसाए पसज्जिस ॥१९॥
  - पार्थव ! तुझे अभय है और तू भी अभयदाता बन । इस अनित्य जीव-लोक में तू क्यों हिंसा में आसक्त हो रहा है ?
- ૭૫. (હે) પાર્થવ (બાણાવળી શિકારી સયતિરાજા) તને અભય છે અને તું પણ અભયદાતા બન્ન. આ નાશવંત જીવલોકમાં તું શા માટે હિંસામાં આસક્ત થઈ રહ્યો છે ?
- 75. (O) Parthava (Hunter king Samyati with arrow/bow), you are foregiven and you too forgive others. In this mortal world (be a forgiver) why you continue to indulge in violence?

- ७६. जं इच्छिस अप्पणतो, जं च ण इच्छिस अप्पणतो । तं इच्छ परस्य वि या, एत्तियगं जिणसासणं ॥१२॥
  - जो तुम अपने लिए चाहते हो, वही दूसरों के लिए भी चाहो । जो तुम अपने लिए नहीं चाहते, वह दूसरों के लिए भी मत चाहो । यही जिनशासन है – तीर्थंकर का उपदेश है।
- ૭૬. જે તું તારા માટે ઇચ્છે છે, તે અન્યને માટે પણ ઇચ્છ. જે તું તારા માટે નથી ચાહતો, તે બીજા માટે પણ ચાહીશ નહિ. આ જિનશાસન છે — તીર્થંક્સેનો ઉપદેશ છે.
- 76. Whatever you wish for yourself, do wish for others too, whereas whatever you do not want for yourself, do not want others to undergo for the same. This is what 'Jin Shasan' (Ruling of Jainism) and sermon of Tirthankaras is.

८. संयम सूत्र

७७. अप्पा नई वेयरणी, अप्पा मे कूडसामली । अप्पा कामदृहा धेणू, अप्पा में नंदणं वणं ॥१॥

आत्मा ही वैतरणी नदी है । आत्मा ही कूटशाल्मली वृक्ष है । आत्मा ही कामदुहा धेनु है और आत्मा ही नन्दनवन है।

(૮. સંયમ સૂત્ર

૭૭. આત્મા જ વૈતરણી નદી છે. આત્મા જ ક્રૂટશાલ્મલી વૃક્ષ છે. આત્મા જ કામધેનુ ગાય છે અને આત્મા જ નંદનવન છે.

8. SANYAM SOOTRA

77. Soul itself is river 'Vaitarani,' so is 'Kootshalmali' Tree. Soul is 'Kamdhenu' cow and soul is 'Nandanavana' (best forest (wood) of the universe.)

0

७८. अप्पा कत्ता विकत्ता य, दुहाण य सुहाण य । अप्पा मित्तममित्तं च, दुप्पट्टिय सुप्पट्टिओ ॥२॥

आत्मा ही सुख-दुःख का कर्ता और विकर्ता (भोक्ता) है। सत्प्रवृत्ति में स्थित आत्मा ही अपना मित्र है और दुष्प्रवृत्ति में स्थित आत्मा ही अपना शत्रु है।

- ૭૮. આત્મા જ સુખ-દુઃખનો કર્તા અને ભોક્તા છે. સારી પ્રવૃત્તિમાં લીન આત્મા જ આપણો મિત્ર છે અને ખરાબ પ્રવૃત્તિમાં લીન આત્મા જ આપણો શત્રુ છે.
- 78. A Soul is the creator and enjoyer/sufferer of pleasure & pains. Only a Soul engaged in good activities is our friend whereas soul itself involved in bad acts is our enemy.

७९. एगप्पा अजिए सत्तू, कसाया इंदियाणि य । ते जिणित्तु जहानायं, विहरामि अह मुणी ! ।।३।।

अविजित एक अपनी आत्मा ही शत्रु है । अविजित कषाय और इन्द्रियाँ शत्रु हैं । हे मुने ! मैं उन्हें जीतकर यथान्याय विचरण करता हूँ ।

- ૭૯. ન જીતાચેલ એક પોતાનો આત્મા જ શત્રુ છે. ન જિતાચેલ કષાય અને ઇન્દ્રિયો શત્રુ છે. હે મુનિ ! હું એને જીતીને ન્યાયપૂર્વક વિચરણ કરું છું.
- 79. Unconquered own soul only is (our) enemy. So are unconquered/uncontrolled senses and uncontrolled vices like anger, pride deceipt & greed (known as 'Kashayas' in technical term) are (our) enemies. O saint! I conquer them & move judiciously. (thereafter).

८०. जो सहस्सं सहस्साणं, संगामे दुज्जए जिणे । एगं जिणेज्ज अप्पाणं, एस से परमो जओ ॥४॥

जो दुर्जेय संग्राम में हजारों-हजार योद्धाओं को जीतता है, उसकी अपेक्षा जो एक अपने को जीतता है, उसकी विजय परमविजय है।

- co. જે દુર્જય સંગ્રામમાં હજારો ચોદ્ધાઓને જીતે છે, એની તુલનામાં જે એક પોતાને જીતે છે, એ એનો મહાન વિજય છે.
- 80. One, who conquers 'self' i.e. his own soul is achieving greater victory as compared to one achieved over thousands of warriors in a most difficult war.

अप्पा चेव दमेयव्वो, अप्पा हु खलु दुद्दमो ।
 अप्पा दंतो सुही होइ, अस्सि लोए परत्थ य ।।६।।

स्वयं पर ही विजय प्राप्त करना चाहिए । अपने पर विजय प्राप्त करना ही कठिन है । आत्म-विजेता ही इस लोग और परलोक में सुखी होता है ।

- ૮૧. પોતાની જાત પર વિજય પ્રાપ્ત કરવો જોઈએ. પોતા પર વિજય મેળવવો અઘરો છે. આત્મા પર વિજય મેળવનાર આલોક અને પરલોકમાં સુખી થાય છે.
- 81. One should win over his own soul. It is difficult to be victorious over self. one who is winner over his own self attains happiness in this as well as in next life (World, Lok).

0

८२. वरं मे अप्पा दंतो, संजमेण तवेण य । माऽहं परेहिं दम्मंतो, बंधणेहिं वहेहि य ॥७॥

> उचित यही है कि मैं स्वयं ही संयम और तप के द्वारा अपने पर विजय प्राप्त करूँ। बन्धन और वध के द्वारा दूसरों से मैं दिमत-प्रताड़ित किया जाऊँ, यह उचित नहीं है।

- ૮૨. એ જ યોગ્ય છે કે હું સ્વચં, સંચમ અને તપથી, પોતાના પર વિજય પ્રાપ્ત કરું. બીજાઓ દ્વારા બંધન અને વધથી હુ દમિત કે પ્રતાડિત (દમન કે માર (તાડન) થઉં તે યોગ્ય નથી.
- 82. It is Just proper that I, myself winover the self through self control (Restraint) and austerity. It is improper to be oppressed ovbeaten, through suppression or slapping by others.

८३. एगओ विरई कुज्जा, एगओ य पवत्तणं। असंजमे नियतिं च, संजमे य पवत्तणं॥८॥

> एक ओर से निवृत्ति और दूसरी ओर से प्रवृत्ति करनी चाहिए— असंयम से निवृत्ति और संयम में प्रवृत्ति ।

- ૮૩. એક તરફથી નિવૃત્તિ અને બીજી તરફથી પ્રવૃત્તિ કરવી જોઈએ– અસંચમથી નિવૃત્તિ અને સંચમમાં પ્રવૃત્તિ.
- 83. One should be inactive from one side and active from the other. There should be retirement from the worldly, unrestrained activities and diligence in saintly/pious/spiritual activites.

٥

८४. रागे दोसे य दो पावे, पावकम्म पवतणे । जे भिक्खू-रुंभई निच्चं, से न अच्छइ मंडले ॥९॥

राग और द्वेष-ये दो पापकर्म के प्रवर्तक हैं। जो सदा इनका निरोध करता है, वह संसार-मंडल से मुक्त हो जाता है।

- ૮૪. રાગ અને દ્વેષ આ બે પાપથી પાપકર્મ થાય છે. જે હંમેશાં આનો નિરોધ કરે છે, તે સંસારચક્રથી મુક્ત થઈ જાય છે.
- 84. Attachment & Aversion both these sins cause evil bondage. One who constantly restrains them, gets liberation from/rid of cycle of life & death. (Worldly life)

८५. अणथोवं वणथोवं, अग्गीथोवं कसायथोवं च । न हु भे वीससियव्वं, थोवं पि हु तं बहु होइ ॥१०॥

ऋण को थोड़ा, घाव को छोटा, आग को तिनक और कषाय को अल्प मान, विश्वस्त होकर नहीं बैठ जाना चाहिए। क्योंकि ये थोड़े भी बढ़कर बहुत हो जाते हैं।

- ૮૫. કરજને થોડુંક, ઘાને નાનો, આગને થોડીક અને ક્ષાયને અલ્પ સમજીને વિશ્વાસપૂર્વક બેસી ન રહેવું જોઇએ. આ બધાં થોડાં વધીને ખૂબ થઇ જાય છે.
- 85. One should not be negligently complacent towards meagre debt, small wound, minor fire, and a little of anger, pride, deceipt and greed (Kashayas), Since they develop fast to the uncontrollable extent, from lower level at slower to rapid pace.

0

८६. कोहो पीइं पणासेइ, माणो विणयनासणो । माया मित्ताणि नासेइ, लोहो सव्वविणासणो ॥१९॥

क्रोध प्रीति को नष्ट करता है, मान विनय को नष्ट करता है, माया मैत्री को नष्ट करती है और लोभ सब कुछ नष्ट करता है।

- ૮૬. ક્રોધ સ્ત્રેહનો નાશ કરે છે. માન વિનયનો નાશ કરે છે, માયા મૈત્રીનો નાશ કરે છે અને લોભ બધાંનો નાશ કરે છે.
- 86. Anger destroys affection, pride destoys humility modesty, deceipt destroys friendship whereas greed destroys everything i.e. all virtues.

८७. उवसमेण हणे कोहं, माणं मद्दवया जिणे । मायं चऽज्जवभावेण, लोहं संतोसओ जिणे ॥१२॥

क्षमा से क्रोध का हनन करें, मार्दव (मृदुता) से मान को जीतें, आर्जव (सरलता) से माया और सन्तोष से लोभ को जीतें।

- ૮૭. ક્ષમાથી ક્રોધને મારો, મૃદુતાથી માનને જીતો, આર્જવથી (સરલતાથી) માયાને અને સંતોષથી લોભને જીતો.
- 87. Destroy anger with forgiveness. Winover pride through modesty. Extinguish deceipt by straight forwardness and conquer greed through contentment.

٩

८८. जहा कुम्मे सअंगाई, सए देहे समाहरे । एवं पावाइं मेहावी, अज्झप्पेण समाहरे ॥१३॥

जैसे कछुआ अपने अंगों को अपने शरीर में समेट लेता है, वैसे ही मेधावी पुरुष पापों को अध्यात्म के द्वारा समेट लेता है।

- cc. જેવી રીતે કાચબો પોતાનાં અંગોને પોતાના શરીરમાં સમેટી લે છે, એવી રીતે જ મેધાવી પુરુષ પાપને અધ્યાત્મથી સમેટી લે છે.
- 88. Just as tortoise shrinks/squeezes its organs in its body, in the same manner meritorious person winds sins up through spiritualisation/spirituality.

८९. से जाणमजाणं वा, कट्टुं आहम्मिअं पयं । संवरे खिप्पमप्पाणं, बीय तं न समायरे ॥१४॥

जान या अनजान में कोई अधर्म कार्य हो जाय तो अपनी आत्मा को उससे तुरन्त हटा लेना चाहिए, फिर दूसरी बार वह कार्य न किया जाये ।

- ૮૯. જાણતાં કે અજાણતાં કોઈ અધર્મ કામ થઈ જાય તો પોતાના આત્માને એનાથી તરત દૂર કરી ફરીથી એવું કાર્યન કરવું જોઈએ.
- 89. If any unreligious act is committed knowingly or unknowingly, we should disassociate our soul immediately from such act and with firm determination should avoid repeating the same. (such sinful act).

0

९०. धम्मारामे चरे भिक्खू, धिइमं धम्मसारही । धम्मारामरए दंते, बंभचेर-समाहिए ॥१५॥

धैर्यवान, धर्म के रथ को चलाने वाला, धर्म के आराम में रत, दान्त और ब्रह्मचर्य में चित्त का समाधान पाने वाला भिक्षु धर्म के आराम में विचरण करे।

- ૯૦. દૈર્ચવાન, ધર્મના રથનો સારથિ, ધર્મના આરામમાં ૨ત, દાન્ત મેળવનાર, ભિક્ષુ ધર્મના આરામમાં વિચરણ કરે. (સમાધિસ્થ રહે).
- 90. A patient ascetic, who is piloting the chariot of religion, intensively rests in spirituality and who reconciles his mind with cellibacy, moves restfully with religious performance/observation, in super meditation.

O

सव्वगंथवमुक्को, सीईभूओ पसंतिचत्तो अ ।
 जं पावइ मुत्तिसुहं, न चक्क वट्टी वि तं लहइ ॥१६॥

सम्पूर्ण ग्रन्थियों से मुक्त, शीतीभूत और प्रसन्नचित्त व्यक्ति जैसा मुक्तिसुख पाता है, वैसा चक्रवर्ती को भी नहीं मिलता।

- ૯૧. બધા જ પ્રકારની ગ્રંથિઓથી મુક્ત, શાંત અને પ્રસન્નચિત્ત વ્યક્તિ જેવું મુક્તિસુખ પામે છે, તેવું સુખ ચક્કવર્તીને પણ મળતું નથી.
- 91. Free from knots of all the types, calm and pleasant minded person attains liberation linked happiness, like of which is not available even to the continental emporer, technically known as 'Chakravarti.'

९. अप्रमाद सूत्र

९२. सीतंति सूवंताणं, अत्था पुरिसाण लोगसारत्था । तम्हा जागरमाणा, विधणध पोराणयं कम्मं ॥१॥ जो पुरुष सोते हैं उनके जगत् में सारभूत अर्थ नष्ट हो जाते हैं। अतः सतत आत्म-जागृत रहकर पूर्वार्जित कर्मी को नष्ट करो ।

(c. અપ્રમાદ સૂત્ર) લ્ર. જે પુરુષ ઊંઘે છે એનો જગતમાં સારભૂત અર્થ નાશ પામે છે. તેથી સતત આત્મજાગૃત રહીતે, પૂર્વસંચિત કર્મોતો તાશ કરો.

9. APRAMAD SOOTRA

92. A man who is sleeping gets his substantive wealth of the world, destroyed. Hence eliminate your past accumulated karma by remaining continuous self-vigilent.

- ९३. जागरिया धम्मीणं, अहम्मीणं च सुत्तया सेया । वच्छाहिवभगिणीए, अकहिंसु जिणो जयंतीए ॥२॥ 'धार्मिकों का जागना श्रेयस्कर है और अधार्मिकों का सोना'— ऐसा भगवान् महावीर ने वत्सदेश के राजा शतानीक की बहन जयन्ती से कहा था।
- ૯૩. 'ધર્મીનું જાગવું કલ્યાણકારક છે અને અધર્મીનું ઊંઘવું' એવું ભગવાન મહાવીરે વત્સ દેશના રાજા સતાનિકની બહેન જયંતીને કહ્યું છે.
- 93. Awakening of a Pious person is beneficial whereas sleep of non religious person is to his advantage. This was told by Lord Mahavir to 'Jayanti the Sister of King Shatanik' of Vatsa Desh.

९४. सुत्तेसु यावी पडिबुद्धजीवी, न वीससे पण्डिए आसुपण्णे । घोरा मृहत्ता अबलं सरीरं, भारंड-पक्खी व चरेऽप्पमत्तो ॥३॥

आशुप्रज्ञ पंडित सोये हुए व्यक्तियों के बीच भी जागृत रहे । प्रमाद में विश्वास न करे । मुहूर्त घोर निर्दयी होतो हैं । शरीर दुर्बल है, इसलिए वह भारण्ड पक्षी की भाँति अप्रमत्त होकर विचरण करे ।

- ૯૪. પંડિત સૂતેલી વ્યક્તિઓની વચ્ચે પણ જાગૃત રહે છે. પ્રમાદમાં વિશ્વાસ ન કરે. મુહૂર્ત મહા નિર્દથી હોય છે. શરીર દુર્બળ છે, તેથી તે ભારંડ પક્ષીની જેમ અપ્રમાદી થઇને વિચરણ કરે.
- 94. A scholar remains vigilant even in the midst of sleeping persons. He does not trust negligence/ laziness. Time is very cruel, Body is weak as such his movement is controlled by alertness like that of a 'Bharand' bird.

0

९५. पमायं कम्ममाहंसु, अप्पमायं तहाऽवरं । तब्भावादेसओ वावि, बालं पंडियमेव वा ॥४॥

प्रमाद को कर्म कहा है और अप्रमाद को अकर्म । प्रमाद के होने से मनुष्य बाल होता है, प्रमाद के न होने से पंडित ।

- ૯૫. પ્રમાદને કર્મ કહે છે અને અપ્રમાદને અકર્મ. પ્રમાદથી મનુષ્ય બાળ કહેવાય છે અને પ્રમાદ ન હોય તો પંડિત.
- 95. 'Pramad' i.e. forgetting self, lack of spirituality (laziness or neglect) is called karma (deed), whereas 'Apramaad' i.e. self awareness is 'Akarma' (passiveness). With 'pramad' a soul is said to be 'childlike' whereas 'apramad' (Absence of pramad) makes him enlightened. (scholar).

९६. न कम्मुणा कम्म खर्वेति बाला, अकम्मुणा कम्म खर्वेति धीरा । मेधाविणो लोभमया वतीता, संतोसिणो नो पकरेंति पावं ॥५॥

अज्ञानी साधक कर्म के द्वारा कर्म का क्षय नहीं कर सकते। धीर-पुरुष अकर्म (संयम) के द्वारा कर्म का क्षय करते हैं। मेधावी पुरुष लोभ और मद से अतीत तथा सन्तोषी होकर पाप नहीं करते।

- ૯૬. અજ્ઞાની સાધક કર્મથી કર્મનો ક્ષય નથી કરી શકતા. ઘીર પુરુષ અકર્મથી (સંચમ) કર્મનો ક્ષય કરે છે. મેધાવી પુરુષ લોભ અને મદથી સંતોષ પામીને પાપ કરતા નથી.
- 96. An ignorant Meditator cannot eliminate karmic particles through karma whereas a man of patience by excercising restraint and self control can existinguish karmic particles. A learned and genious person does not commit sins due to contentment. He stays away from greed and pride.

0

९७. सव्वओ पमत्तस्स भयं । सव्वओ अप्पमत्तस्स नित्थि भयं ॥६॥

> प्रमत्त को सब ओर से भय होता है । अप्रमत्त को कोई भय नहीं होता ।

- ૯૭. પ્રમાદીને બધી બાજુથી ભય હોય છે. અપ્રમાદીને કોઈ ભય હોતો નથી.
- 97. A lazy and negligent is surrounded by fear from all the sides, whereas awakened person does not have any fear.

९८. नाऽऽलस्सेण समं सुक्खं, न विज्जा सह निद्दया । न वेरग्गं ममत्तोणं, नारंभेण दयालुया ॥७॥

आलसी सुखी नहीं हो सकता, निद्रालु विद्याभ्यासी नहीं हो सकता, ममत्व रखने वाला वैराग्यवान नहीं हो सकता और हिंसक दयालु नहीं हो सकता ।

- ૯૮. આળસુ સુખી થઇ શક્તો નથી, ઊંઘણશી વિદ્યાભ્યાસુ થઇ શક્તો નથી, મમતા રાખનાર વૈરાગી થઇ શક્તો નથી અને હિંસક દયાવાન થઇ શક્તો નથી.
- 98. A lazy person cannot be happy. One who is addict to sleep cannot study. A person with attachment cannot renounce wordly pleasure and a violent person cannot become compassionate.

0

९९. जागरह नरा ! णिच्चं, जागरमाणस्स वहृते बुद्धी । जो सुवति ण सो धन्नो, जो जग्गति सो सया धन्नो ॥८॥

अतः मनुष्यों ! सतत जागृत रहो । जो जागता है उसकी बुद्धि बढ़ती है । जो सोता है वह धन्य नहीं है; धन्य वह है, जो सदा जागता है ।

- ૯૯. માટે મનુષ્યો, સતત જાગૃત રહો. જે જાગતો રહે છે તેની બુદ્ધિ વધે છે. જે ઊંઘે છે તે ધન્ય નથી, સતત જાગૃત રહે છે તે જ ધન્ય છે.
- 99. Hence, O Men! Be awakened all the time. One who is aware, develops his intellegence. One who is asleep is not praiseworthy. Only awakened person is appreciated with respect.

१००. आदाणे णिक्खेवे, वोसिरणे ठाणगमणसयणेसु । सव्वत्थ अप्पमत्तो, दयावरो होद् ह् अहिंसओ ॥९॥

> वस्तुओं को उठाने-रखने में, मल-मूत्र का त्याग करने में, बैठने तथा चलने-फिरने में, और शयन करने में जो दयालु पुरुष सदा अप्रमादी अर्थात् विवेकशील रहता है, वह निश्चय ही अहिंसक है।

- ૧૦૦. વસ્તુઓને લેવા-મૂક્વામાં, મળ-મૂત્રનો ત્યાગ કરવામાં, બેસવામાં હાલવા-ચાલવામાં અને ઊંઘમાં જે દયાળુ પુરુષ હંમેશાં અપ્રમાદી એટલે કે વિવેક રાખે છે, તે ચોક્ક્સ અહિંસક છે.
- 100. While putting off & on articles, In discharging (disposing off) bodilydirts, sitting, in movement and during sleep, a man who is compassionate, remains aware of the self and maintains sense of proportion is certainly a non violent.

90. आत्म सूत्र

909. जीवा हंवति तिविहा, बिहरप्पा तह य अंतरप्पा य ।तच्चाण परं तच्चं, जीवं जाणेह णिच्छयदो ।।१।।

जीव (आत्मा) तीन प्रकार का है — बहिरात्मा, अन्तरात्मा और परमात्मा । परमात्मा के दो प्रकार हैं — अईत् और सिद्ध ।

્ ૧૦. આત્મ સૂત્ર

૧૦૧. જીવ (આત્મા) ત્રણ પ્રકારના છે – બહિરાત્મા, અંતરાત્મા અને પરમાત્મા. પરમાત્માના બે પ્રકાર છે–અરિહંત, સિદ્ધ.

10. AATMA SOOTRA

101. Souls are of three types. outer soul, Innersoul and supreme soul. Supreme soul are of two kinds VIZ Arihant (with body) and Siddha (bodyless - formless.)

0

१०२. आरुहवि अंतरप्पा, बहिरप्पो छंडिऊण तिविहेण । झाइज्जइ परमप्पा, उवइट्टं जिणवरिदेहिं॥२॥

> जिनेश्वरदेव का कथन है कि तुम मन, वचन और काया से बहिरात्मा को छोड़कर, अन्तरात्मा में आरोहण कर परमात्मा का ध्यान करो ।

- ૧૦૨. જિનેશ્વરદેવે કહૃાું છે કે તમે મન, વચન અને કાચાથી બહિરાત્માને છોડીને (ત્યજીને) અંતરાત્મામાં આરોહણ કરી, પરમાત્માનું ધ્યાન કરો.
- 102. It is said by the Lord Jineshwara that discard outer soul in thought speech and action, elevate through inner soul and meditate on supreme soul.

- 90३. णिइंडो णिइंदो, णिम्ममो णिक्कलो णिरालंबो । णीरागो णिइोसो, णिम्मूढो णिढभयो अप्पा ॥३॥ आत्मा मन-वचन-कायरूप त्रिदंड से रहित, निर्द्वन्द्व, निर्मम-ममत्वरहित, निष्कल-शरीररहित, निरालम्ब, रागरहित, निर्दोष, मोहरहित तथा निर्भय है ।
- ૧૦૩. આત્મા મત-વયત્ન-કાયારૂપ ત્રણ દંડ વગરતો, તિર્દ્ધન્દ્ધ, નિર્મમ—મમતા વગરતો, તિષ્કળ—શરીર વગરતો, તિરાલંબ, રાગ વગરતો, તિર્દોષ, મોહ વિનાનો અને તિર્ભય છે.
- 103. A soul is without three punishment in the form of mind, speech and action, without duality, free from attachment, without body formless, baseless, free from attachment, innocent faultless, disenchanted and fearless.

- १०४. णिग्गंथो णीरागो, णिस्सल्लो सयलदोसणिम्मुम्को । णिक्कामो णिक्कोहो, णिम्माणो णिम्मदो अप्पा ।।४।। वह आत्मा निर्ग्रन्थ—ग्रन्थिरहित, नीराग, निःशल्य सर्व दोष-मुक्त, निष्काम, निष्क्रोध, निर्मान तथा निर्मद है ।
- ૧૦૪. આત્મા નિર્ગ્રંથ ગ્રંથિ (ગાંઠ) વગરનો, નીરાગ, નિ:શલ્ય સર્વદોષ્ઠ વગરનો, કામ વિનાનો, ક્રોધ વિનાનો, માન વગરનો તથા મદ વગરનો છે.
- 104. A soul is free from knots, without attachment, free from thorns, free from all faults, free from sensual pleasures, angerfree, prideless and non egoistic.

१०५. णवि होदि अप्पमत्तो, ण पमत्तो जाणओ दु जो भावो । एवं भणंति सुद्धं, णाओ जो सो उ सो चेव ।।५।।

> आत्मा ज्ञायक है। जो ज्ञायक होता है, वह न अप्रमत्त होता है और न प्रमत्त । जो अप्रमत्त और प्रमत्त नहीं होता वह शुद्ध होता है। आत्मा ज्ञायकरूप में ज्ञात है और वह शुद्ध अर्थ में ज्ञायक ही है। उसमें ज्ञेयकृत अशुद्धता नहीं है।

- ૧૦૫. આત્મા જ્ઞાયક છે. જો જ્ઞાયક હોય છે, તે નથી હોતો પ્રમાદી કે નથી હોતો અપ્રમાદી. જે અપ્રમાદી કે પ્રમાદી નથી હોતો તે શુદ્ધ હોય છે. આત્મા જ્ઞાયકરૂપમાં જ્ઞાન છે અને તે શુદ્ધ અર્થમાં જ્ઞાયક છે. એનામાં જ્ઞેયકૃત અશુદ્ધિ હોતી નથી.
- 105. A soul is enlightened, one who is knower is neither negligent nor non negligent, one who is not aware or unaware of himself is a purified (soul). A soul in the form of knower is knowledge and in purified sense he is knower or enlightened. It does not carry impurity of what is to be known.

0

१०६. णाहं देहो ण मणो, ण चेव वाणी ण कारणं तेसिं । कत्ता ण ण कारियदा, अणुमंता णेव कत्तीणं ॥६॥

> मैं (आत्मा) न शरीर हूँ, न मन हूँ, न वाणी हूँ और न उनका कारण हूँ । मैं न कर्ता हूँ, न कराने वाला हूँ और न कर्ता का अनुमोदक ही हूँ ।

- ૧૦૬. હું (આત્મા) શરીર નથી, મન નથી, વાણી નથી અને એનું કારણ પણ નથી. હું કર્તા નથી, કરાવનાર નથી અને કર્તાનું અનુમોદન કરનાર પણ નથી.
- 106. I, the soul, am not body, not mind, not speech, neither the cause of it. I am not doer nor am I getting it done, not even one supporting them.

9०७. को णाम भणिज्ज बुहो, णाउं सव्वे पराइए भावे । मज्झमिणं ति य वयणं, जाणंतो अप्पयं सुद्धं ॥७॥

> आत्मा के शुद्ध स्वरूप को जानने वाला तथा परकीय भावों को जानने वाला ऐसा कौन ज्ञानी होगा, जो यह कहेगा कि 'यह मेरा है।'

- ૧૦૭. આત્માના શુદ્ધ સ્વરૂપને જાણનાર તેમજ 'પર' ભાવોને જાણનાર એવો કોણ જ્ઞાની હશે, જે એમ કહેતો હોય કે 'આ મારું છે."
- 107. The knower of purified form of a soul, as also one who knows the nature of the 'Other' concept, who can be such enlightened one who will say 'This is Mine.'

0

१०८. अहमिक्को खलु सुद्धो, णिम्ममओ णाणदंसणसमग्गो । तम्हि ठिओ तच्चित्तो. सव्वे एए खयं णेमि ॥८॥

> में एक हूँ, शुद्ध हूँ, ममतारहित तथा ज्ञानदर्शन से परिपूर्ण हूँ । अपने इस शुद्ध स्वभाव में स्थित और तन्मय होकर में इन सब परकीय भावों का क्षय करता हूँ ।

- ૧૦૮. હું એક છું, શુદ્ધ છું, મમતારહિત તથા જ્ઞાનદર્શનથી પરિપૂર્ણ છું. પોતાના આવા શુદ્ધ સ્વભાવમાં સ્થિર અને તન્મય થઇને હું આ બધા પરકીય ભાવોનો ક્ષય કરું છું.
- 108. I am one, pure, Free from attachment, and am complete/perfect with knowledge and perception. I am destroying all these, alienate feelings by stabilizing in my purified own self and concentrating upon inner spirit.

११. मोक्षमार्ग सूत्र

१०९. मग्गो मग्गफलं ति य, दुविहं जिणसासणे समक्खादं । मग्गो खल् सम्मत्तं मग्गफलं होइ णिव्वाणं ॥१॥

> जिनशासन में 'मार्ग' तथा मार्गफल' इन दो प्रकारों से कथन किया गया है। 'मार्ग' 'मोक्ष' का उपाय है। उसका 'फल' 'निर्वाण' या 'मोक्ष' है।

(૧૧. મોક્ષમાર્ગ સૂત્ર)

૧૦૯. જૈનશાસનમાં 'માર્ગ' તથા 'માર્ગફળ' એમ બે રીતે સમજણ આપવામાં આવી છે. 'માર્ગ' મોક્ષનો ઉપાય છે. એનું 'ફળ' 'નિર્વાણ' અથવા 'મોક્ષ' છે.

11. MOKSHAMARG SOOTRA

- 109. In the governance of Jina there is two fold explanation VIZ 'Marga' i.e. path and 'Consequence of Marga' 'Fruits of Path'. Marg i.e. path is the remedy for salvation and ultimate result is nirvana or liberation.
- 990. दंसणणाणचिरित्ताणि, मोक्खमग्गो त्ति सेविदव्वाणि । साधूहि इदं भणिदं, तेहिं दु बंधो व मोक्खो वा ॥२॥ दर्शन, ज्ञान, चारित्र मोक्ष का मार्ग है । साधुओं को इनका आचरण करना चाहिए । यदि वे स्वाश्रित होते हैं तो इनसे मोक्ष होता है और पराश्रित होने से बंध ।
- ૧૧૦. દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર મોક્ષનો માર્ગ છે. સાધુએ એનું આચરણ કરવું જોઈએ. જો તે સ્વાશ્રિત (પોતાને અધીન) હોય તો મોક્ષ મળે છે અને પરાશ્રિત હોય તો બંધ મળે છે.
- 110. Perception, knowledge, character is the path of liberation. An ascetic (Monk) should follow it. It he is self reliant, he is attaining liberation. If dependent on others he gets karmic bondage.

999. सदृहिद य पत्तेदि य, रोचेदि य तह पुणो य फासेदि । धम्मं भोगणिमित्तं, ण द सो कम्मक्खयणिमित्तं ॥३॥

> अभव्य जीव यद्यपि धर्म में श्रद्धा रखता है, उसकी प्रतीति करता है, उसमें रुचि रखता है, उसका पालन भी करता है, किन्तु यह सब वह धर्म को भोग का निमित्त समझकर करता है, कर्मक्षय का कारण समझकर नहीं ।

- ૧૧૧. અભવી જીવ જો કે ધર્મમાં શ્રદ્ધા રાખે, એની પ્રતીતિ કરે, એમાં રુચિ રાખે, એનું પાલન પણ કરે, પરંતુ આ બધું તો તે ધર્મને ભોગનું નિમિત્ત સમજીને કરે છે, કર્મક્ષયનું કારણ સમજીને કરતો નથી.
- 111. A soul, who is, by nature, incapable of achieving liberation, athough it appears to be having faith in spirituality, firm conviction, has liking (taste) for the same, strongly observes the commands of Lord Jineshwar, but all these he is doing treating religion as instrument for sensual pleasure and NOT for eliminating karmas and not believing religion as cause for such extinction of karmas.

0

99२. सुद्दपरिणामो पुण्णं, असुहो पाव त्ति भणियमन्नेसु । परिणामो णन्नगदो, दुक्खक्खयकारणं समये ॥४॥

> (वह नहीं जानता कि) परद्रव्य में प्रवृत्त शुभ-परिणाम पुण्य है और अशुभ-परिणाम पाप है। धर्म अनन्यगत अर्थात् स्व-द्रव्य में प्रवृत्त परिणाम है जो यथासमय दुःखों के क्षय का कारण होता है।

- ૧૧૨. (તે એ નથી જાણતો કે) પરદ્રવ્યમાં પ્રવૃત્ત શુભ-પરિણામ પુણ્ય છે અને અશુભ-પરિણામ પાપ છે. ધર્મ અન્યગત એટલે કે સ્વદ્રવ્યમાં પ્રવૃત્ત પરિણામ છે, જે સમય આવ્યે દુઃખના નાશનું કારણ થાય છે.
- 112. He is not aware that auspicious reflection of his such action of soul in aligned substance is nothing but good deed termed as 'Punya' auspicious influx of karma and Papa or sin is reflection of evil action whereas spirituality is engagement in its own self touching reflection, which eventually becomes the cause of end of all miseries.

99३. पुण्णं पि जो सिमच्छिदि, संसारो तेण ईहिदो होदि । पुण्णं सुगईहेदुं, पुण्णखएणेव णिव्वाणं ॥५॥

> जो पुण्य की इच्छा करता है, वह संसार की ही इच्छा करता है। पुण्य सुगति का हेतु है, किन्तु निर्वाण तो पुण्य के क्षय से ही होता है।

- ૧૧૩. જે પુણ્યની ઇચ્છા કરે છે તે સંસારની ઇચ્છા કરે છે. પુણ્યથી સુગતિ (સદ્દગતિ) મળે છે, પરંતુ નિર્વાણ તો પુણ્યના ક્ષયથી જ મળે છે.
- 113. One who is after auspicious inflow of karmic particles, accumulates Punya thereby, which results in better mode of life in next birth but nirvana is, in fact, the result of total elimination of such good deeds.

99४. कम्ममसुहं कुसीलं, सुहकम्मं चावि जाण व सुसीलं । कह तं होदि सुसीलं, जं संसारं पवेसेदि ॥६॥

अशुभ-कर्म को कुशील और शुभ-कर्म को सुशील जानो। किन्तु उसे सुशील कैसे कहा जा सकता है, जो संसार में प्रविष्ठ कराता है ?

- ૧૧૪. અશુભ કર્મને કુશીલ અને શુભ કર્મને સુશીલ સમજો. પરંતુ એને સુશીલ શી રીતે કહેવાય, જે સંસારમાં પ્રવેશ કરાવે છે ?
- 114. Treat inauspicipus karma as bad character and auspicious karmic influx as good character but how can auspicious karma be treated as auspicious which results in entry, continuation and lasting in worldly pleasures.

0

99५. सोवण्णियं पि णियलं, बंधिद कालायसं पि जह पुरिसं । बंधिद एवं जीवं, सुहमसुहं वा कदं कम्मं ॥७॥

> बेड़ी सोने की हो चाहे लोहे की, पुरुष को दोनों ही बेड़ियाँ बाँधती हैं। इसी प्रकार जीव को उसके शुभ-अशुभ कर्म बाँधते हैं।

- ૧૧૫. બેડી સોનાની હોય તો ય ભલે કે લોઢાની હોય તો ભલે. પુરુષને તો બંને બેડીઓ બાંધે જ છે. એવી જ રીતે જીવને શુભ-અશુભ કર્મ બાંધે છે.
- 115. Whether it is made of gold or steel/iron, after all they are sackles/bondages which results in influx of karmas. Similarly a soul is subjected to good of bad bondage of karmas.

99६. तम्हा दु कुसीलेहिं य, रायं मा कुणह मा व संसग्गं । साहीणो हि विणासो, कुसीलसंसग्गरायेण ॥८॥

> अतः परमार्थतः दोनों ही प्रकार के कर्मों को कुशील जानकर उनके साथ न राग करना चाहिए और न उनका संसर्ग । क्योंकि कुशील कर्मों के प्रति राग और संसर्ग करने से स्वाधीनता नष्ट होती है ।

- ૧૧૬. એટલે પરમાર્થથી બંન્ને પ્રકારનાં કર્મોને કુશીલ જાણીને એની સાથે રાગ કે સંસર્ગન કરવો જોઈએ. કારણ કે કુશીલ કર્મોની સાથે રાગ કે સંસર્ગ કરવાથી સ્વાધીનતા નાશ પામે છે.
- 116. Hence with realistic point of view one who treats and believes firmly that both auspicious and inauspicious karmic particles are ultimately worth discarding and it is not fair to carry attachment or mixing with them. Because karmas which reflect bad character, any attachment or mixing with them ultimately results in elimination of liberation of soul.

0

99७. वरं वयतवेहि सग्गो, मा दुक्खं होउ णिरइ इयरेहिं । छायातविद्वयाणं, पिडवालंताण गुरुभेयं ॥९॥

> (तथापि) व्रत व तपादि के द्वारा स्वर्ग की प्राप्ति उत्तम है। इनके न करने पर नरकादि के दुःख उठाना ठीक नहीं है। क्योंकि कष्ट सहते हुए धूप में खड़े रहने की अपेक्षा छाया में खड़े रहना कहीं ज्यादा अच्छा है।

- ૧૧૭. (તોપણ) વ્રત તથા તપ વગેરેથી થતી સ્વર્ગની પ્રાપ્તિ ઉત્તમ છે. એને ન કરવાથી નરક વગેરેના દુઃખ સહેવા, યોગ્ય નથી. કારણ કે કષ્ટ સહન કરતાં કરતાં તાપમાં ઊભા રહેવાને બદલે છાયામાં ઊભા રહેવું વધારે સારું છે.
- 117. Even then, heavenly pleasures achieved as a result of fasting & penance and acceptance of vows is considered desirable/better in as much as non-observance of penance etc. results in miseries of hell which is not worth suffering, since it is better to be under shade than to suffer while standing facing acute sunlight.

99८. खयरामरमणुय-करंजिल-मालाहिं च संथुया विउला । चक्कहररायलच्छी, लब्भई बोही ण भव्वणुआ ॥१०॥

> शुभ भाव से विद्याधरों, देवों तथा मनुष्यों की करांजिल-बद्ध स्तुतियों से स्तुत्य चक्रवर्ती सम्राट् की विपुल राज्यलक्ष्मी तक उपलब्ध हो सकती है, किन्तु भव्य जीवों के द्वारा आदरणीय सम्यक्-समाधि प्राप्त नहीं होती ।

- ૧૧૮. શુભ ભાવથી બે હાથ જોડીને, વિદ્યાધરો, દેવો તથા માનવોએ કરેલી સ્તુતિથી, સ્તુતિ કરનારને ચક્રવર્તી સમ્રાટની વિશાળ રાજલક્ષ્મી પણ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે, પરંતુ ભવ્ય જીવોને આદરણીય એવી સમ્ચક્ સમાધિ પ્રાપ્તિ થતી નથી.
- 118. With good intention, with folded hands, all heavenly beings (deities), humanbeings and special persons called 'Vidyadharas' are praying with enchanting hymns. Such persons are gifted with wealth of a kingdom of an emperor, who has conquered all universal kingdoms, known as 'Chakravarty' but despite all these, it does not result in lasting meditation and worthwhile and honourable achievement of souls capable of liberation.

१२. रत्न्रय सूत्र

99९. धम्मादीसद्दहणं, सम्मत्तं णाणमंगपुव्वगदं । चिट्ठा तवंसि चरिया, ववहारो मोक्खमग्गो त्ति ॥९॥

> धर्म आदि का श्रद्धान करना सम्यग्दर्शन है। अंगों और पूर्वों अर्थात् धर्मशास्त्रों का ज्ञान सम्यग्ज्ञान है। तप में प्रयत्नशीलता सम्यक्चारित्र है। यह व्यवहार मोक्षमार्ग है।

(१२. २त्नत्रय सूत्र)

૧૧૯. ધર્મ વગેરેમાં શ્રદ્ધા રાખવી સમ્યગ્દર્શન છે. અંગો તથા પૂર્વો અર્થાત્ ધર્મશાસ્ત્રોનું જ્ઞાન સમ્યગ્જ્ઞાન છે. તપમાં પ્રયત્ન (પ્રવૃત્તિ) સમ્યક્**ચારિત્ર છે. આ** વ્યવહાર મોક્ષમાર્ગ છે.

12. RATNATRAYA SOOTRA

119. Right perception is Realistiic faith in spirituality etc. Right knowledge is deep faith/understanding agamic (cannonic) scriptures and rightful efforts (activities) an Penance is known as rightful character. It is considered as liberation path in practical way.

0

9२०. नाणेण जाणई भावे, दंसणेण य सद्दहे । चरित्तेण निगिण्हा, तिवेण परिसुज्इई ॥२॥

> मनुष्य ज्ञान से जीवादि पदार्थों को जानता है, दर्शन से उनका श्रद्धान करता है, चारित्र से कर्मास्त्रव का निरोध करता है और तप से विशुद्ध होता है।

- ૧૨૦. માનવી જ્ઞાનથી જીવાદિ પદાર્થોને જાણે છે, દર્શનથી એનામાં શ્રદ્ધા રાખે છે, ચારિત્રથી કર્માસ્ત્રવનો નિરોધ કરે છે અને તપથી વિશુદ્ધ થાય છે.
- 120. A man knows material substance through knowledge, with the perception, he develops faith in it and character helps him in controlling influx of karmas whereas he attains purification through penance.

१२१. नादंसिणस्स नाणं, नाणेण विणा न हुंति चरणगुणा ।अगुणिस्स नित्थ मोक्खो, नित्थ अमोक्खस्स निव्वाणं ।।३।।

सम्यग्दर्शन के बिना ज्ञान नहीं होता । ज्ञान के बिना चारित्रगुण नहीं होता । चारित्रगुण के बिना मोक्ष (कर्मक्षय) नहीं होता और मोक्ष के बिना निर्वाण नहीं होता ।

- ૧૨૧. સમ્ચગ્દર્શન વિના જ્ઞાન થતું નથી. જ્ઞાન વિના ચારિત્રગુણ પ્રાપ્ત થતા નથી. ચારિત્રગુણ વિના મોક્ષ (કર્મક્ષય) મળતું નથી અને મોક્ષ વિના નિર્વાણ પ્રાપ્ત થતું નથી.
- 121. In absence of right perception there cannot be right knowledge and without knowledge the quality of character is not attained and unless virtue of character is developed, there is no liberation (Extinction of Karmas) and without liberation No nirwan can be attained.

१२२. हयं नाणं कियाहीणं, हया अण्णाणओ किया । पासंतो पंगुलो दड्डो, धावमाणो य अंधओ ॥४॥

> क्रिया-विहीन ज्ञान व्यर्थ है और अज्ञानियों की क्रिया व्यर्थ है। जैसे पंगु व्यक्ति वन में लगी आग को देखते हुए भी भागने में असमर्थ होने से जल मरता है और अन्धा व्यक्ति दौड़ते हुए भी देखने में असमर्थ होने से जल मरता है।

- ૧૨૨. ક્રિયા વગરનું જ્ઞાન નકામું છે અને અજ્ઞાનીની ક્રિયા નકામી છે. જેવી રીતે પંગુ વ્યક્તિ, વનમાં લાગેલી આગને જોતો હોવા છતાં દોડી જવાની અશક્તિને કારણે બળી મરે છે અને આંધળો માણસ દોડતો હોવા છતાં જોવામાં અશક્ત હોવાને કારણે, બળી મરે છે.
- 122. Knowledge without practicing-rituals (rightful action/implemenation is meaningless, and rituals of ignorant is useless. Just as a handicapped person despite witnessing woodfire cannot run and save himself from the calamity, in view of his crippled condition and as a consequence, falls victim to the fire, whereas a blind person, though capable to run, cannot escape, because of lack of vision and ultimately loses his life under fire.

0

9२३. संजोअसिद्धीइ फलं वयंति, न हु एगचक्केण रहो पयाइ । अंधो य पंगू य वणे समिच्चा, ते संपउत्ता नगरं पविद्वा ॥५॥

> ज्ञान और क्रिया के संयोग से ही फल की प्राप्ति कही गई है, जैसे कि पंगु और अन्धे के मिलन पर दोनों पारस्परिक सहयोग से वन से नगर में प्रविष्ट हो जाते हैं। आखिर, एक पहिये से रथ नहीं चलता।

- ૧૨૩. જ્ઞાન અને ક્રિયાના સંયોગથી જ ફળની પ્રાપ્તિ થાય છે. જેવી રીતે લંગડા અને આંધળાના મિલનથી બંને એક્મેકના સહકારથી વનથી નગરમાં પહોંચી જાય છે. આખરે તો, એક પૈડાથી સ્થ યાલતો નથી.
- 123. Result is achieved only with the combination of both knowledge & Practice. Just like a lame & blind person join together and with mutual co-operation reach to the city, crossing the forest. After all a chariot cannot run with a single wheel.

9२४. सम्मदंसणणाणं, एसो लहदि त्ति णवरि ववदेसं । सव्वणयपक्खरहिदो, भणिदो जो सो समयसारो ॥६॥

जो सब नय-पक्षों से रहित है, वही समयसार है, उसीको सम्यग्दर्शन तथा सम्यग्ज्ञान की संज्ञा प्राप्त होती है।

- ૧૨૪. જે બધા તથ-પક્ષોથી રહિત છે, તે જ સમયસાર છે, એને સમ્યગ્દર્શન તથા સમ્યગ્જ્ઞાન કહેવામાં આવે છે.
- 124. One which is devoid of all relativity i.e. points of view and different beliefs, is essence of soul (samayasar). It is called/attains status/quality of right perception and right knowledge.

O

१२५. दंसणणाणचरित्ताणि, सेविदव्वाणि साहुणा णिच्वं । ताणि पुण जाण तिण्णि वि, अप्पाणं चेव णिच्छयदो ॥७॥

> साधु को नित्य दर्शन, ज्ञान और चारित्र का पालन करना चाहिए । निश्चयदृष्टि से इन तीनों को आत्मा ही समझना चाहिए । ये तीनों आत्मस्वरूप ही हैं । अतः निश्चय से आत्मा का सेवन ही उचित है ।

- ૧૨૫. સાધુએ હંમેશાં દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રનું પાલન કરવું જોઈએ. નિશ્ચયદૃષ્ટિથી આ ત્રણેયને આત્મા જાણવો જોઈએ,. આ ત્રણે આત્મસ્વરૂપ છે. તેથી નિશ્ચયથી આત્માનું સેવન જ ઉચિત છે.
- 125. An ascetic is required to observe perception, knowledge and character. From realistic point of view, all these three are to be considered as a soul. This trio is nature of self. Hence it is just proper to be one with soul/self.

१२६. णिच्छयणयेण भणिदो, तिहि तेहिं समाहिदो हु जो अप्पा । ण कुणादि किंचि वि अन्नं, ण मुयदि सो मोक्खमग्गो त्ति ॥८॥

> जो आत्मा इन तीनों से समाहित हो जाता है, न अन्य कुछ करता है और न कुछ छोड़ता है, उसीको निश्चयनय से मोक्षमार्ग कहा गया है ।

- ૧૨૬. જે આત્મા આ ત્રણથી સભર થઇ જાય છે, બીજું કાંઇ કરતો નથી અને કંઇ છોડતો નથી અને નિશ્ચયનયની દૃષ્ટિએ એને જ મોક્ષમાર્ગ કહેલ છે.
- 126. A Soul which fills itself with all these three (as stated in foregoing) does not do anything else and nothing he abandons. This is path of liberation from the realistic point of view.

9२७. अप्पा अप्पम्मि रओ, सम्माइट्टी हवेइ फुडु जीवो । जाणइ तं सण्णाणं, चरिदह चारित्तमग्गु त्ति ॥९॥

> इस दृष्टि से आत्मा में लीन आत्मा ही सम्यग्दृष्टि होता है। जो आत्मा को यथार्थरूप में जानता है वही सम्यग्ज्ञान है, और उसमें स्थित रहना ही सम्यक्चारित्र है।

- ૧૨૭. આ રીતે આત્મામાં લીન આત્મા જ સમ્ચગ્દૃષ્ટિ હોય છે. જે આત્માને યથાર્થરૂપે જાણે છે એ જ સમ્ચગ્જ્ઞાન છે. અને એમાં સ્થિર રહેવું એ જ સમ્ચક્ચારિત્ર છે.
- 127. Thus a soul coinciding (unifying) in soul itself is one with realitic perception, one who knows the soul in its real form is certainly, a right knowledge and stability in the soul is right character.

9२८. आया हु महं नाणे, आया मे दंसणे चरित्ते य । आया पच्चक्खाणे. आया मे संजमे जोगे ॥१०॥

> आत्मा ही मेरा ज्ञान है । आत्मा ही दर्शन और चारित्र है । आत्मा ही प्रत्याख्यान (नियम) है और आत्मा ही संयम और योग है । अर्थात् ये सब आत्मरूप ही हैं ।

- ૧૨૮. આત્મા જ મારું જ્ઞાન છે. આત્મા દર્શન અને ચારિત્ર છે, આત્મા જ પચ્ચક્ખાણ (નિયમ) છે અને આત્મા જ સંચમ અને યોગ છે. અર્થાત્ આ બધું આત્મરૂપ જ છે.
- 128. The soul itself is my knowledge, the soul is my perception as well as character. Soul itself is vow and soul is restraint and meditation (combination). It means all these are imbribed in a soul.

१३. सम्यन्दर्शन सूत्र

१२९. सम्मत्तरयणसारं, मोक्खमहारुक्खमूलमिदि भणियं । तं जाणिज्जिइ णिच्छय-ववहारसरूव-दोभोयं ।।९।।

> रत्नत्रय में सम्यग्दर्शन श्रेष्ठ है और इसको मोक्षरूपी महावृक्ष का मूल कहा गया है । यह निश्चय और व्यवहार के रूप में दो प्रकार का है ।

93. सम्~~ड~~>६र्शन सूत्र

૧૨૯. રત્નિત્રચમાં સમ્ચગ્દર્શન શ્રેષ્ઠ છે અને એને મોક્ષરૂપી મહાવૃક્ષનું મૂળ કહૃાું છે. તેના નિશ્ચય અને વ્યવહાર એમ બે પ્રકાર છે.

13. SAMYAGDARSHAN SOOTRA

- 129. Right perception is best among the trio (Three jewels viz right knowledge, perception and character). It is considered to be the root of a big tree in the form of liberation. It is of two types VIZ theoritical (realistic) and practical
- 9३०. जीवादी सद्दहणं, सम्मत्तं जिणवरेहिं पण्णत्तं । ववहारा णिच्छयदो, अप्पा णं हवइ सम्मत्तं ।।२।।

व्यवहारदृष्टि से जीव आदि तत्त्वों के श्रद्धान को जिनदेव ने सम्यक्त्व कहा है। निश्चय से तो आत्मा ही सम्यग्दर्शन है।

- ૧૩૦. જિનેશ્વરદેવે, જીવ આદિ તત્ત્વોમાં શ્રદ્ધા રાખવી તેને વ્યવહાર સમયક્ત્વ કહૃાું છે. નિશ્ચયથી તો આત્મા જ સમ્યગ્દર્શન છે.
- 130. Lord Jineshwar has defined perception in practice with faith in Substances such as living being (Jiva) etc. From real point of view the soul itself is right perception.

- 9३१. जं मोणं तं सम्मं, जं सम्मं तिमह होइ मोणं ति । निच्छयओ इयरस्स उ, सम्मं सम्मत्तहेऊ वि ।।३।।
  - निश्चय से जो मौन है वही सम्यग्दर्शन है और जो सम्यग्दर्शन है वही मौन है। व्यवहार से जो निश्चय-सम्यग्दर्शन के हेतु हैं, वे भी सम्यग्दर्शन हैं।
- ૧૩૧. તિશ્ચયથી તો જે મૌત છે એ સમ્ચગ્દર્શન છે અને જે સમ્ચગ્દર્શન છે એ જ મૌન છે. વ્યવહારથી જે તિશ્ચય-સમ્ચગ્દર્શનનો હેતુ છે એ જ સમ્ચગ્દર્શન છે.
- 131. From realistic point of view, one which is silent is right perception and conversely only right perception is silence. In practice, the purpose of right Perception itself is right perception.

- 9३२. निस्संकिय निक्कंखिय निव्वितिगिच्छा अमूढिदेही य । अवबूह थिरीकरणे, वक्ल्ल पभावणे अट्ट ।।४।। निःशंका (संशयरिहत), निष्कांक्षा (आकांक्षारिहत), निर्विचिकित्सा (जुगुप्सारिहत), अमूढदृष्टि (निर्भ्रान्त दृष्टि), उपगूहन (आत्म-नियन्त्रण), स्थिरीकरण (सुदृढ़ता), वात्सल्य और प्रभावना (धर्म-विस्तार) सम्यग्दर्शन के ये आठ अंग हैं ।
- ૧૩૨. િત:શંકા (સંશયરહિત), તિષ્કાંક્ષા (આકાંક્ષારહિત), તિર્વિચિકિત્સા (જુગુપ્સારહિત), અમૂઢદૃષ્ટિ (તિર્ભાન્ત દૃષ્ટિ), ઉપગૂહન (આત્મ-તિયંત્રણ), સ્થિરીકરણ (સુદઢતા), વાત્સલ્ય અને પ્રભાવના (ધર્મ-વિસ્તાર) – સમ્યગ્દર્શનનાં આ આઠ અંગ છે.
- 132. Doubtlessness (Nihishanka), Desirelessness, Absence of Allergy (Sharp sense of disliking obscene), Perception without Stubbornness (Disillusiveness) self control (control over soul) stabilization (Firmness) Affection and Effectiveness (Extension of Spiritualisation). These are the eight components of right perception.

9३३. सम्मत्तविरहिया णं, सुट्ठ वि उग्गं तवं चरंता णं । ण लहंति बोहिलाहं, अवि वाससहस्सकोडीहिं ॥५॥

> सम्यक्त्वविहीन व्यक्ति हजारों-करोड वर्षों तक भली भाँति उग्र तप करने पर भी बोधिलाभ प्राप्त नहीं करता ।

- ૧૩૩. હજારો કરોડો વર્ષ સુધી સારી રીતે, ઉગ્ર તપ કરવા છતાં સમ્યક્ત્વ વિનાની વ્યક્તિને બોધિલાભ મળતો નથી.
- 133. Thousands & Crores of years of severe austerity, in a best manner does not get reward of enlightened & Total perfection ('Bodhilabha') unless it is with right perception.

0

9३४. दंसणभट्टा, भट्टा, दंसणभट्टस्स णत्थि णिव्वाणं । सिज्झंति चरियभट्टा, दंसणभट्टा ण सिज्झंति ॥६॥

> जो दर्शन से भ्रष्ट है वह भ्रष्ट है। दर्शन-भ्रष्ट को निर्वाण-प्राप्ति नहीं होती। चारित्ररहित कदाचित सिद्धि प्राप्त कर लेते हैं, किन्तु सम्यग्दर्शन से रहित सिद्धि प्राप्त नहीं कर सकते।

- ૧૩૪. જે દર્શનથી ભ્રષ્ટ છે તે ભ્રષ્ટ છે. દર્શન-ભ્રષ્ટને નિર્વાણ પ્રાપ્ત થતું નથી. ચારિત્ર વગરનાને કદાચ સિદ્ધિ મળી પણ જાય પરંતુ સમ્યગ્દર્શનથી રહિત સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરી શક્તો નથી.
- 134. He is corrupt who is devoid of right perception. Corrupt person does not achieve liberation. It may be possible that a man can, perhaps, succeed without character but one will not get success unless preceded by right perception.

9३५. सम्मत्तस्स य लंभो, तेलोक्कस्स य हवेज्ज जो लंभो । सम्मदंसमलंभो, वरं खु तेलोक्कलंभादो ॥७॥

> एक ओर सम्यक्त्व का लाभ और दूसरी ओर त्रैलोक्य का लाभ होता हो, तो त्रैलोक्य के लाभ से सम्यग्दर्शन का लाभ श्रेष्ठ है।

- ૧૩૫. એક તરફ સમ્ચક્ત્વનો લાભ હોય અને બીજી તરફ ત્રૈલોક્ચનો લાભ થાય, તોપણ ત્રિલોકના લાભથી સમ્યગ્દર્શનનો લાભ શ્રેષ્ઠ છે.
- 135. Out of two options, one is acquisition of wealth of three world and the other is achievement of right perception, the later (second one) is the best and worth attaining as compared to the former material gain.

٥

9३६. किं बहुणा भणिएणं, जे सिद्धा णरवरा गए काले । सिज्झिहिंति जे वि भविया, तं जाणइ सम्ममाहप्पं ॥८॥

अधिक क्या कहें ? अतीतकाल में जो श्रेष्ठजन सिद्ध हुए हैं और जो आगे सिद्ध होंगे, वह सम्यक्त्व का ही माहात्म्य है।

- ૧૩૬. વધુ શું કહેવું ? ભૂતકાળમાં જે શ્રેષ્ઠજન સિદ્ધ થયા છે અને જે ભવિષ્યમાં થશે તે સમ્યક્ત્વને કારણે જ.
- 136. What more to tell? Whoever in the past has attained liberation and whoever shall get salvation in future, all is due to the presence of right perception only.

- 9३७. जह सिललेण ण लिप्पइ, कमिलिणिपत्तं सहावपयडीए । तह भावेण ण लिप्पइ, कसायविसएहिं सप्परिसो ।।९।।
  - जैसे कमिलनी का पत्र स्वभाव से ही जल से लिप्त नहीं होता, वैसे ही सत्पुरुष सम्यक्त्व के प्रभाव से कषाय और विषयों से लिप्त नहीं होता ।
- ૧૩૭. જેવી રીતે કમલપત્ર સ્વાભાવિકતાથી જ પાણીમાં લિપ્ત થતા નથી, એવી જ રીતે સત્પુરુષ, સમ્ચક્ત્વના પ્રભાવથી કષાય અને વિષયોથી લિપ્ત થતા નથી.
- 137. Just as lotus leaf in its natural way does not get wet with water so is the case with enlightened persons. Because of existence and influence of right perception they are not affected by sensual pleasures & kashayas i.e. anger, pride deceipt and greed.

- 9३८. उवभोगमिंदियेहि, दव्वाणमचेदणाणमिदराणं । जं कुणदि सम्मदिद्वी, तं सव्वं णिज्जरणिमित्तं ॥१०॥
  - सम्यग्दृष्टि मनुष्य अपनी इन्द्रियों के द्वारा चेतन तथा अचेतन द्रव्यों का जो भी उपभोग करता है, वह सब कर्मों की निर्जरा में सहायक होता है।
- ૧૩૮. સમ્ચગદૃષ્ટિ માનવ પોતાની ઇન્દ્રિયોથી ચેતન અને અચેતન દ્રવ્યોનો ઉપભોગ કરે છે એ બધાં, તેને કર્મોને નિર્જરામાં સહાયક થાય છે.
- 138. A man with right perception, whatever he consumes/with his senses, all living & non living objects, all these are helpful to him in eliminating his karmic particles.

9३९. सेवंतो वि ण सेवइ, असेवमाणो वि सेवगो कोई । पगरणचेट्ठा कस्स वि, ण य पायरणो ति सो होई ॥९९॥

> कोई तो विषयों का सेवन करते हुए भी सेवन नहीं करता और कोई सेवन न करते हुए भी विषयों का सेवन करता है । जैसे अतिथिरूप से आया कोई पुरुष विवाह आदि कार्य में लगा रहने पर भी उस कार्य का स्वामी न होने से कर्ता नहीं होता ।

- 936. કોઇ વિષયોનું સેવન કરવા છતાં એનું સેવન કરતા નથી અને કોઇક સેવન ન કરવા છતાં પણ વિષયોનું સેવન કરે છે. જેવી રીતે મહેમાન તરીકે આવેલા કોઇ પુરુષ વિવાહ વગેરે કાર્યોમાં સક્રિય હોવા છતાં એ કામના સ્વામી ન થવાથી કર્તા નથી.
- 139. There are persons, who apparently enjoy sensual pleasures but in reality do not enjoy them whereas there are some persons who do not seem to enjoy any sensual pleasures physically, but mentally they are enjoying with attachment towards them. This is just as guests attending and actively participating in marriage ceremony are not doer of the wedding rituals and hence donot carry ownership of it.

0

9४०. न कामभोग समयं उर्वेति, न यावि भोगा विगइं उर्वेति । जे तप्पओसी य परिग्गही य, सो तेसु मोहा विगइं उवेइ ॥१२॥ इसी तरह - कामभोग न समभाव उत्पन्न करते हैं और न विकृति/विषमता । जो उनके प्रति द्वेष और ममत्व रखता है वह उनमें विकृति को प्राप्त होता है ।

- ૧૪૦. આ રીતે કામભોગ સમભાવ ઉત્પન્ન કરતા નથી કે વિષમતા પણ નહિ. જે એના પ્રત્યે દ્વેષ અને મમતા રાખે છે, તેને એનાથી વિકૃતિ મળે છે.
- 140. In this way sensual pleasures neither create equanimity nor even otherwise (unequanimity). He who keeps aversion or attachment towards them get perversion out of them.

٥

9४9. दंसणसुद्धो सुद्धो दंसणसुद्धो लहेइ णिव्वाणं । दंसणविहीण पुरिसो, न लहइ तं इच्छियं लाहं ॥१३॥

> अतः जो सम्यग्दर्शन से शुद्ध है वही निर्माण प्राप्त करता है। सम्यग्दर्शन-विहीन पुरुष इच्छित लाभ नहीं कर पाता।

- ૧૪૧. તેથી જે સમ્યગ્દર્શનથી શુદ્ધ હોય છે તે નિર્વાણ પ્રાપ્ત કરે છે. સમ્યગ્દર્શન વગરનો પુરુષ ઇચ્છિત લાભ મેળવતો નથી.
- 141. Hence one who is pure & clean with the existence of Right Perception, is attaining Nirwana Salvation/Liberation. A person without right perception does not receive desired benefit.

१४. सम्यग्ज्ञान सूत्र

9४२. सोच्चा जाणइ कल्लाणं, सोच्चा जाणइ पावगं । उभयं पि जाणए सोच्चा, जं छेयं तं समायरे ॥२॥ सुनकर ही कल्याण का मार्ग जाना जा सकता है और सुनकर ही पाप का । दोनों को सुनकर जो श्रेयस्कर हो उसका आचरण करना चाहिए ।

१४. सम्यग्ज्ञान सूत्र*े*

૧૪૨. સાંભળવાથી કલ્યાણનો માર્ગ જાણી શકાય છે અને સાંભળીને પાપનો. બંનેને સાંભળીને જે કલ્યાણકારક લાગે તેનું આચરણ કરવું જોઈએ.

14. SAMYAGJNAN SOOTRA

142. By listening, it is possible to know the path leading to self realisation (kalyan) and also by listening, one can know the path of sin i.e. 'Anti Kalyan' or undesirable path. As such by understanding both the paths one should follow the one which is in his own spiritual interest.

0

9४३. णाणाऽऽणत्तीए पुणो, दंसणततवनियमसंजमे ठिच्चा । विहरइ विसुज्झमाणो, जावज्जीवं पि निक्कंपो ॥३॥

> और फिर ज्ञान के आदेश द्वारा सम्यग्दर्शन-मूलक तप, नियम, संयम में स्थित होकर कर्म-मल से विशुद्ध साधक जीवन पर्यन्त निष्कम्प (स्थिरचित्त) होकर विहार करता है।

- ૧૪૩. ઉપરાંત, જ્ઞાનના આદેશથી સમ્યગ્દર્શન-મૂલક, તપ, નિયમ, સંયમમાં સ્થિર થઇને કર્મ-મળથી વિશુદ્ધ સાધક જીવન પર્યંત સ્થિરયિત્ત થઇને વિહાર કરે છે.
- 143. Besides, from the sermons/commandment of knowledge with right perspectiveness, austerity, vows and self restraint, stability one gets purified from karmic dirt. With all these An ascetic with stable mind moves throughout the life.

- 9४४. जह जह सुयभोगाहड़, अइसयरसपसरसंजुयमपुव्यं । तह तह पल्हाइ मुणी, नवनवसंवेगसंद्धाओ ॥४॥ जैसे-जैसे मुनि अतिशयरस के अतिरेक से युक्त अपूर्वश्रुत का अवगाहन करता है, वैसे-वैसे नित-नूतन वैराग्य-युक्त श्रद्धा से आह्लादित होता है ।
- ૧૪૪. જેમ જેમ, મુનિ ખૂબ રસપૂર્વક, પૂર્ણ શ્રદ્ધાથી અપૂર્વ શ્રુતમાં રસ લે છે, તેમ તેમ નિત-નવીન, વૈરાગ્યમય શ્રદ્ધાથી આનંદિત થાય છે.
- 144. Progressively an ascetic with full devotional interest, perfect faith, indulges/involves himself in unprecedented knowledge, he attains evernew pleasure through detachment oriented faith.

C

- १४५. सुई जहा ससुत्ता, न नस्सई कयवरम्मि पडिआ वि । जीवो वि तह ससुत्तो, न नस्सइ गओ वि संसारे ॥१॥
  - जैसे धागा पिरोयी हुई सुई कचरे में गिर जाने पर भी खोती नहीं है, वैसे ही ससूत्र अर्थात् शास्त्रज्ञान-युक्त जीव संसार में पड़कर भी नष्ट नहीं होता ।

- ૧૪૫. જેવી રીતે દોરામાં પરોવેલી સોચ, ક્ચરામાં પડી જાય તોપણ ખોવાતી નથી, એ જ રીતે શાસ્ત્રજ્ઞાનયુક્ત જીવ સંસારમાં પડવા છતાં નાશ પામતો નથી.
- 145. Just as a needle, with entangled thread in it, is not lost despite falling in a heap of waste, so is the enlightened soul with cannonic spiritual knowledge does not perish or lost inspite of living a wordly life.

9४६. जेण तच्चं विबुज्झेज्ज, जेण चित्तं णिरुज्झदि । जेण अत्ता विसुज्झेज्ज, तं णाणं जिणसासणे ॥५॥

> जिससे तत्त्व का बोध होता है, चित्त का निरोध होता है तथा आत्मा विशुद्ध होती है, उसे जिनशासन में ज्ञान कहा गया है।

- ૧૪૬. જેનાથી તત્ત્વનો બોધ થાય છે, ચિત્તનો નિરોધ થાય છે અને આત્મા વિશુદ્ધ થાય છે, એને જિનશાસનમાં જ્ઞાન કહે છે.
- 146. It is said to be the 'Knowledge', according to Jain administration, through which one realises the substance, controls the mind and purifies the soul perfectly.

0

9४७. जेण रागा विरज्जेज्ज, जेण सेएसु रज्जदि । जेण मित्ती पभावेज्ज, तं णाणं जिणसासणे ॥६॥

> जिससे जीव राग-विमुख होता है, श्रेय में अनुरक्त होता है और जिससे मैत्रीभाव बढ़ता है, उसे जिनशासन में ज्ञान कहा गया है।

- ૧૪૭. જેનાથી જીવ રાગથી વિમુખ થાય છે, શ્રેયમાં રસ ધરાવે છે અને જેનાથી મૈત્રીભાવ વિક્સે છે, તેને જિનશાસનમાં જ્ઞાન કહે છે.
- 147. With whose existence, a soul turns against attachment, takes interest in self beneficial activities and develops friendly attitude, the same is said to be the 'Knowledge' in 'Jinshasan.'

१४८. जो पस्सदि अप्पाणं, अबद्धपुद्धं अणण्णमविसेसं । अपदेसमृत्तमज्झं, पस्सदि जिणसासणं सव्वं ॥७॥

> जो आत्मा को अबद्धस्पृष्ट (देहकर्मातीत) अनन्य, (अन्य से रिहत) अविशेष (विशेष से रिहत), तथा आदि-मध्य और अन्तविहीन (निर्विकल्प) देखता है, वही समग्र जिनशासन को देखता है।

- ૧૪૮. જે આત્માને દેહકર્માતીત, અનન્ય, વિશેષરહિત તેમજ આદિ-મધ્ય અને અંત વગરનો સમજે છે, તે જ સમગ્ર જિનશાસનને સમજે છે.
- 148. Only he understands 'Jinshasan' in totality who realises the soul as devoid of karmic particled body, extra ordinary, (free from 'Other' substance), free from speciality ('Avishesh') and also devoid of beginning, center and the end.

0

9४९. जो अप्पाणं जाणद, असुइ-सरीरादु तच्चदो भिन्नं । जाणग-रूव-सरूवं, सो सत्थं जाणदे सव्वं ॥८॥ जो आत्मा को इस अपवित्र शरीर से तत्त्वतः भिन्न तथा ज्ञायक-भावरूप जानता है, वही समस्त शास्त्रों को जानता है।

- ૧૪૯. જે આત્માને, આ અપવિત્ર શરીરથી તત્ત્વતઃ જુદો તથા જ્ઞાયક ભાવરૂપ જાણે છે, તે જ બધાં શાસ્ત્રોને જાણે છે.
- 149. He, who considers the soul different/distinct from this impure body, in principle, and also as knower entity in his abstract belief only he knows all the cannonic literature.

9५०. जे एगं जाणइ, से सव्वं जाणइ । जे सव्वं जाणइ. से एगं जाणइ ॥९॥

> जो एक (आत्मा) को जानता है वह सब (जगत्) को जानता है। जो सबको जानता है, वह एक को जानता है।

- ૧૫૦. જે એક(આત્મા)ને જાણે છે તે બધું (જગત) જાણે છે. જે બધાંને જાણે છે, તે એકને જાણે છે.
- 150. One, who knows 'One' (self) knows all (universe) and he who knows 'All', knows 'Self'.
- 9५9. एदम्हि रदो णिच्चं, संतुट्ठो होहि णिच्चमेदम्हि । एदेण होहि तित्तो, होहिदि तुम उत्तमं सोक्खं ॥१०॥

अतः तू ज्ञान में सदा लीन रहे । इसी में सदा संतुष्ट रहो। इसी से तृप्त हो । इसी से तुझे उत्तम सुख प्राप्त होगा ।

- ૧૫૧. માટે તું હંમેશાં જ્ઞાનમાં લીન રહે. એમાં સદા સંતોષથી રહે. એનાથી તૃપ્તિ પ્રાપ્ત કર. એમ કરવાથી તને ઉત્તમ પ્રકારનું સુખ મળશે.
- 151. Therefore, you remain always deeply involved in knowledge. Exist with satisfaction in it. Be content with it. By doing so, you would attain & realise the best form of happiness.

१५. सम्यक्चारित्र सूत्र

१५२. सुबहुं पि सुयमहीयं, किं काहिइ चरणविप्पहीणस्स । अंधस्स जह पलित्ता, दीवसयसहस्सकोडी वि ॥१॥

> चारित्र-शृन्य पुरुष का विपुल शास्त्राध्ययन भी वैसे ही व्यर्थ है, जैसे अन्धे के आगे लाखों-करोडों दीपक जलाना ।

૧૫. સમ્~~યક્~~યારિત્ર સૂત્ર

૧૫૨. ચારિત્ર વગરના પુરુષનું વિપુલ શાસ્ત્રાધ્યથન એ રીતે નકામું છે, જેવી રીતે અંઘની આગળ લાખો-કરોડો દીવા પ્રગટાવવા.

15. SAMYAKCHARITRA SOOTRA

152. A man without character, even if studies a lot of cannonic scripts, it is useless just like litting of millions & billions of lamps before a blind - visionless (person).

O

- 9५३. थोवम्मि सिक्खिदे जिणइ, बहुसुदं जो चरित्तसंपुण्णो । जो पुण चरित्तहीणो, किं तस्स सुदेण बहुएण ॥२॥ चारित्रसम्पन्न का अल्पतम ज्ञान भी बहुत है और चारित्रविहीन का बहुत श्रुतज्ञान भी निष्फल है ।
- ૧૫૩. ચારિત્રવાતનું અલ્પતમ જ્ઞાન પણ બહુ છે અને ચારિત્ર વગરનાનું બહુશ્રુત જ્ઞાન પણ નિષ્ફળ છે.
- 153. A minimum of knowledge of a man with character is much more, whereas an abundant cannonic knowledge is a failure, for characterless person.

9५४. णिच्छयणयस्स एवं, अप्पा अप्पम्मि अप्पणे सुरदो । सो होदि हु सुचरित्तो, जोई सो लहइ णिव्वाणं ॥३॥

निश्चय दृष्टि के अनुसार आत्मा का आत्मा में आत्मा के लिए तन्मय होना ही सम्यक्चारित्र है। ऐसे चारित्रशील योगी को निर्वाण की प्राप्ति होती है।

- ૧૫૪. નિશ્ચયદૃષ્ટિ અનુસાર, આત્માનું આત્મામાં આત્મા માટે તન્મય થવું સમ્યક્યારિત્ર છે. આવા ચારિત્રશીલ યોગી નિર્વાણ મેળવે છે.
- 154. According to realistic point of view, righteous character is deep, involvement of a soul in the soul for the soul. Such sages with character attain liberation.

0

9५५. जं जाणिकम जोई, परिहारं कुणइ पुण्णपावाणं । तं चारित्तं भणियं, अवियप्पं कम्मरहिएहिं ॥४॥ जिसे जानकर योगी पाप व पुण्य दोनों का परिहार कर देता है, उसे ही कर्मरहित निर्विकल्प चारित्र कहा गया है ।

- ૧૫૫. જેને જાણીને, ચોગી પાપ અને પુણ્ય બંનેને ત્યજી દે છે, એને જ કર્મરહિત નિર્વિકેલ્પ ચારિત્ર કહે છે.
- 155. Only that is called 'Nirvikalpa' character-without attachment of karmic particles-knowing which a saint abandons both sins and good deeds - auspicious karmic bondage (punya).

0

9५६. अब्भंतरसोधीए, बाहिरसोधी वि होदि णियमेण । अब्भंतर-दोसेण हु, कुणिद णरो बाहिरे दोसे ।।५।। आभ्यन्तर-शुद्धि होने पर बाह्य-शुद्धि भी नियमतः होती ही है । आभ्यन्तर-दोष से ही मनुष्य बाह्य दोष करता है ।

- ૧૫૬. આંતરિક શુદ્ધિ થવાથી બાહ્ય શુદ્ધિ પણ નિયમા થાય છે. આંતરિક દોષથી જ માનવ બાહ્ય દોષ કરે છે.
- 156. With internal purification, external purification is also, as a matter of rule, taking place. External faults are committed because of internal faults.

- 9५७. मदमाणमायलोह-विवज्जियभावो दु भावसुद्धि ति । परिकहियं भव्वाणं, लोयालोयप्पदिरसीहिं ।।६।। मद, मान, माया और लोभ से रहित भाव ही भावशुद्धि है, ऐसा लोकालोक के ज्ञाता-द्रष्टा सर्वज्ञदेव का भव्य जीवों के लिए उपदेश है ।
- ૧૫૭. મદ, માન, માચા અને લોભ વગરના ભાવ જ ભાવશુદ્ધિ છે, આવા લોકાલોકના જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા, સર્વજ્ઞદેવનો ભવ્ય જીવોને માટે ઉપદેશ છે.
- 157. Feelings without inherent pride, (ego), deceipt and greed are only pure feelings. Such is the sermons of Lords, who are omniscient knower and viewer/perceptor of 'Lokalok' Jnata drasta to the souls capable to achieve liberation.

0

- १५८. जह व णिरुद्धं असुहं, सुहेण, सुहमिव तहेव सुद्धेण । तम्हा एण कमेण य, जोई झाएउ णियआदं ।।७।। शुभ के द्वारा अशुभ का निरोध किया जाता है और शुद्ध के द्वारा शुभ का । योगी इसी क्रम से आत्मा का ध्यान करे ।
- ૧૫૮. શુભથી અશુભનો નિરોધ કરવામાં આવે છે અને શુદ્ધથી શુભનો. યોગી આ ક્રમથી આત્માનું ધ્યાન કરે.
- 158. Inauspicious is checked/controlled through auspicious and later in turn, is controlled by Pure. An ascetic is meditating upon the inner soul following this order.

9६. श्रावकधर्म सूत्र

9५९ दो चेव जिणवरेहिं जाइजरामरणविष्यमुक्केहिं । लोगम्मि पहा भणिया, सुस्समण सुसावगो वा वि ॥१॥

> जन्म-जरा-मरण से मुक्त जिनेन्द्रदेव ने इस लोक में दो मार्ग बतलाये हैं—एक है सुश्रमण का और दूसरा है सुश्रावक का।

૧૬. શ્રાવક્ધર્મ સૂત્ર

૧૫૯. જન્મ-જરા-મરણથી મુક્ત જિતેન્દ્રદેવે આ લોકમાં બે માર્ગ દર્શાવ્યા છે – એક છે સુશ્રમણનો અને બીજો છે સુશ્રાવકનો.

16. SRAVAKDHARMA SOOTRA

159. Lord Jinendra, who are free from birth, oldage and death, has shown two ways/path in this universe. one is of a good monk and the other is of a good house holder.

0

9६०. दाणं पूया मुक्खं, सावयधम्मे ण सावया तेण विणा । झाणाज्झयणं मुक्खं, जइधम्मे तं विणा तहा सो वि ॥२॥

> श्रावक-धर्म में दान और पूजा मुख्य हैं, जिनके बिना श्रावक नहीं होता तथा श्रमण-धर्म में ध्यान व अध्ययन मुख्य हैं, जिनके बिना श्रमण नहीं होता ।

- ૧૬૦. શ્રાવક ધર્મમાં દાત અને પૂજા મુખ્ય છે, એના સિવાય શ્રાવક ન કહેવાય તથા શ્રમણ-ધર્મમાં ધ્યાન અને અધ્યયન મુખ્ય છે. જેના સિવાય શ્રમણ ન કહેવાય.
- 160. In householders, prime duties, charity and worship are covered, without which a householder is not qualified to be a 'Shravak', whereas in saintly (monk's) life, meditation and studies of scriptures are the main functions, in absence of which he is not qualified to be a 'Shraman'.

9६9. सन्ति एगेहिं भिक्खूहिं, गारत्था संजमुत्तरा । गारत्थेहिं य सव्वेहिं, साहवो संजमुत्तरा ।।३।।

> साधुजन सभी गृहस्थों से संयम में श्रेष्ठ होते हैं, किन्तु कुछ गृहस्थ भिक्षुओं की अपेक्षा संयम में श्रेष्ठ होते हैं।

- ૧૬૧. સાધુ બધા ગૃહસ્થોથી સંયમમાં શ્રેષ્ઠ હોય છે, પરંતુ કોઇક ગૃહસ્થ ભિક્ષુઓની તુલનાએ સંયમમાં શ્રેષ્ઠ હોય છે.
- 161. An ascetic is the best as compared to all the householders so far as observance of restraint and self control is concerned. But exceptionally, some householders are comparatively better in practicing restraint than saints.

- १६२. पंचुंवरसिहयाइं, सत्त वि विसणाई जो विवज्जेइ । सम्मत्तविसुद्धमई, सो दंसणसावओ भणिओ ॥४॥
  - जिसकी मित सम्यग्दर्शन से विशुद्ध हो गयी है वह व्यक्ति पाँच उदुम्बर फल-सहित सात व्यसनों का त्याग करने से दार्शनिक श्रावक कहा जाता है।
- ૧૬૨. જેની મતિ સમ્ચગ્દર્શનથી વિશુદ્ધ થઈ છે તેવી વ્યક્તિ પાંચ ઉદુંબર ફળ સહિત, સાત વ્યસનોનો ત્યાગ કરવાથી દાર્શનિક શ્રાવક કહેવાય છે.
- 162. That person whose senses are purified with right perception is considered true house-holder (Shravak) if he gets rid of seven vices (addictions) including consumption of five 'udumber' fruits.
- 9६३. इत्थी जूयं मज्जं, मिगव्व वयणे तहा फरुसया य । दंडफरुसत्तमत्थस्स, दुसणं सत्त वसणाइं ॥५॥
  - स्त्री, जुआ, शराब, शिकार, वचन-परुषता, कठोर दण्ड तथा अर्थ-दूषण (चोरी आदि) ये सात व्यसन हैं ।
- ૧૬૩. પરસ્ત્રીગમત, જુગાર, શરાબ, શિકાર, માંસાહાર, વેશ્યાગમત તથા ચોરી - આ સાત વ્યસન છે.
- 163. Seven addictions are: (1) illicit relations with a woman who is not his wife or (Calling with ill motive to his place to 'call girl') (2) Visit to professional sex worker (3) Wine (4) Consumption of non veg. dishes (5) Playing of cards and such other games with stake (6) Hunting (7) Stealing (theft).

१६४. मांसासणेण वहुइ दप्पो दप्पेण मज्जमहिलसइ । जुयं पि रमई तो तं, पि विण्णिए पाउणइ दोसे ॥६॥

> मांसाहार से दर्प बढ़ता है। दर्प से मनुष्य में मद्यपान की अभिलाषा जागती है और तब वह जुआ भी खेलता है। इस प्रकार मांसाहार से मनुष्य सर्व दोषों को प्राप्त हो जाता है।

- ૧૬૪. માંસાહારથી ગર્વ વધે છે, ગર્વથી માતવીને શરાબ પીવાની ઇચ્છા થાય છે અને તે જુગાર પણ રમે છે. આ રીતે માંસાહારથી માતવીને બધા દોષો મળે છે.
- 164. Consumption of non veg-dishes results in increase of pride which leads to consumption of wine and thereafter he plays stakes. In this way a man gets all vices through consuming meat.

0

१६५. मञ्जेण णरो अवसो, कुणेइ कम्माणि णिंदणिज्जाइं । इहलोए परलोए, अणुहवइ अणंतयं दुक्खं ॥७॥

> मद्यपान से मनुष्य मदहोश होकर निन्दनीय कर्म करता है और फलस्वरूप इस लोक तथा परलोक में अनन्त दुःखों का अनुभव करता है ।

- ૧૬૫. શરાબ પીવાથી મતુષ્ય પાગલ બનીને નિંદનીય કામ કરે છે અને પરિણામે આ લોક તથા પરલોકમાં અનંત દુઃખો ભોગવે છે.
- 165. On consumption of liquor, a man loses his senses and indulges in hateful deeds and as a result, is subjected to miseries of present & future life.

१६६. संवेगजणिदकरणा, णिस्सल्ला मंदरो व्य णिक्कपा । जस्स दिढा जिणभत्ती, तस्स भयं णित्थ संसारे ॥८॥

> जिसके हृदय में संसार के प्रति वैराग्य उत्पन्न करने वाली, शल्यरहित तथा मेरुवत् निष्कम्प और दृढ़ जिन-भिक्त है, उसे संसार में किसी तरह का भय नहीं है।

- ૧૬૬. જેના હૃદયમાં સંસાર માટે વૈરાગ્ય જન્માવનાર, શલ્ય વિનાની તથા મેરુની જેમ અડોલ અને દઢ જિનભક્તિ છે, એને સંસારમાં કોઇ પ્રકારનો ભય નથી.
- 166. One, who is having firm devotion of Lord Jina which is unshakable like mountain Meru and without thorns, as also creates apathy to wordly/world's life in his heart, such person has no fear, whatsoever in this world.

0

9६७. सत्तू वि मित्तभावं, जम्हा उवयाइ विणयसीलस्स । विणओ तिविहेण तओ, कायव्वो देसविरएण ॥९॥

> शत्रु भी विनयशील व्यक्ति का मित्र बन जाता है । इसलिए देशविरति या अणुव्रती श्रावक को मन-वचन-काय से सम्यक्त्व आदि गुणों का तथा गुणीजनों का विनय करना चाहिए ।

- ૧૬૭. શત્રુ પણ વિનથી વ્યક્તિનો મિત્ર બની જાય છે. તેથી દેશવિરતિ કે અણુવ્રતી શ્રાવકે મન-વચન-કાયાથી સમ્ચક્ત્વ વગેરે ગુણોનો તથા ગુણીજનોનો વિનય કરવો જોઈએ.
- 167. Even an enemy becomes a friend of modest person. Therefore a shravak who has partial vows or is committed to minor vows by mind speech or action, right perception etc. should be humble to virtues and virtuous persons.

१६८. पाणिवहमुसावाए, अदत्तपरदारनियमणेहिं च । अपरिमिडच्छाओऽवि य, अणुव्वयाइं विरमणाइं ॥१०॥

> प्राणि-वध, मृषावाद (झूठ), बिना दी हुई वस्तु का ग्रहण, परस्त्री-सेवन तथा अपरिमित इच्छा—इन पाँचों पापों से विरित अणुव्रत है ।

- ૧૬૮. પ્રાણીની હત્યા, જૂઠ, આપ્યા વગરની વસ્તુ લેવી, પરસ્ત્રીસેવન તથા અમર્ચાદિત ઇચ્છા - આ પાંચ પાપોથી મુક્તિ (વિરતિ) અણુવ્રત છે.
- 168. Avoidance of killing of animals/living beings, falsehood (lies), to accept ungiven things/ articles, indulgence with others wife with illicit relationship and limitless wants are the five minor vows. To refrain from these five sins is called 'Anuvrat.'

0

१६९. आहारोसह-सत्थाभय-भेओ जं चउव्विहं दाणं । तं वुच्चइ दायव्वं, णिदिट्टमुवासयज्झयणे ॥११॥

> आहार, औषध, शास्त्र और अंभय के रूप में दान चार प्रकार का कहा गया है। उपासकाध्ययन (श्रावकाचार) में उसे देने योग्य कहा गया है।

- ૧૬૯. આહાર, ઔષધ, શાસ્ત્ર અને અભય એમ દાનના ચાર પ્રકાર છે. શ્રાવકના આચાર તરીકે એને દાનમાં આપવાનું કહૃાું છે.
- 169. Food, medicine scriptures and protection of life - these are four types of the charity considered and advised/suggested to the house holder as shravak's conduct in offering donation.

9७०. वाणं भोयणमेत्तं, दिज्जइ धन्नो हवेइ सायारो । पत्तापत्तविसेसं, संदंसणे किं वियारेण ॥१२॥

भोजन मात्र का दान करने से भी गृहस्थ धन्य होता है। इसमें पात्र और अपात्र का विचार करने से क्या लाभ ?

- ૧૭૦. માત્ર ભોજતાનું દાન દેવાથી ગૃહસ્થ ધન્ય બને છે. તેથી એમાં પાત્ર કે અપાત્રનો વિચાર કરવાથી શો લાભ ?
- 170. A house holder becomes gratified just by offering free meal (out of compassion), what is to be gained by thinking merits or demerits of the persons offered.

O

999. साहूणं कप्पणिज्जं, जं न वि दिण्णं किहं पि किंचि तिहं । धीरा जहुत्तकारी, सुसावया तं न भुंजंति ॥१३॥

> जिस घर में साधुओं को कल्पनीय (उनके अनुकूल) किंचित् भी दान नहीं दिया जाता, उस घर में शास्त्रोक्त आचरण करने वाले धीर और त्यागी सुश्रावक भोजन नहीं करते ।

- ૧૭૧. જે ઘરમાં સાધુઓને કલ્પનીય (અનુકુળ) કંઈ પણ દાન દેવામાં આવતું નથી, એ ઘરમાં શાસ્ત્રોક્ત આચાર પાળનાર ધીર અને ત્યાગી સુશ્રાવક ભોજન કરતા નથી.
- 171. A household, where saints are not offered, whatever is acceptable to them by way of 'Supatra Daan', deserving householder who is observing conduct as prescribed in scriptures, who is serious in his nature as also has renounced (undesirable consumption), do not accept meal there.

9७२. जो मुणिभुत्तविसेसं, भुंजइ सो भुंजए जिणुवदिट्टं । संसारसारसोक्खं, कमसो णिव्वाणवरसोक्खं ॥१४॥

> जो गृहस्थ मुनि को भोजन कराने के पश्चात् बचा हुआ भोजन करता है, वास्तव में उसी का भोजन करना सार्थक है। वह जिनोपदिष्ट संसार का सारभूत सुख तथा क्रमशः मोक्ष का उत्तम सुख प्राप्त करता है।

- ૧૭૨. જે ગૃહસ્થ, મુનિને આહાર આપ્યા પછી, વધેલાનું ભોજન કરે છે, એનું જમવું સાર્થક છે. તે જિને ઉપદેશેલ, સંસારનું સારમય સુખ તથા ક્રમશઃ મોક્ષનું ઉત્તમ સુખ મેળવે છે.
- 172. That house holder, who after offering food to the monk, takes his meals out of whatever is left out, is, worthwhile. He gets substantial happiness of this world as sermoned by Jinas as also best happiness of liberation, gradually, in due course.

0

9७३. जं कीरइ परिरक्खा, णिच्चं मरण-भयभीरु-जीवाणं । तं जाण अभयदाणं, सिहामणि सव्वदाणाणं ॥१५॥

> मृत्यु-भय से भयभीत जीवों की रक्षा करना ही अभय-दान है । यह अभय-दान सब दानों का शिरोमणि है ।

- ૧૭૩. મૃત્યુના ભયથી ભયભીત જીવોની રક્ષા કરવી એ જ અભયદાન છે. આવું અભયદાન બધાં દાનમાં શિરોમિં છે.
- 173. Donation (saving) of life (Abhay Daan) is to offer protection to those living beings who are scared of death. Such 'Abhay Daan' is supreme among all types of charity/donations.

१७. श्रमणधर्म सूत्र

१७४. सीह-गय-वसह-मिय-पसु, मारुद-सुरूवहि-मंदरिंदु-मणी । खिदि-उरगंवरसरिसा, परम-पय-विमग्गया साहू ॥१॥

परमपद की खोज में निरत साधु सिंह के समान पराक्रमी, हाथी के समान स्वाभिमानी, वृषभ के समान भद्र, मृग के समान सरल, पशु के समान निरीह, वायु के समान निरसंग, सूर्य के समान तेजस्वी, सागर के समान गम्भीर, मेरु के समान निश्चल, चन्द्रमा के समान शीतल, मणि के समान कांतिमान, पृथ्वी के समान सिहण्यु, सर्प के समान अनियत-आश्रयी तथा आकाश के समान निरवलम्ब होते हैं। (साधु की ये चौदह उपमाएँ हैं।)

૧૭. શ્રમણદ્યર્મ સૂત્ર

૧૭૪. પરમપદની શોધમાં વ્યસ્ત સાધુ, સિંહ જેવો પરાક્રમી, હાથી જેવો સ્વાભિમાની, વૃષભ જેવો ભદ્ર, મૃગ જેવો સરલ, પશુ જેવો નિરીહ, વાયુ જેવો અસંગ, સૂર્ય જેવો તેજસ્વી, સાગર જેવો ગંભીર, મેરુ જેવો અડગ, ચંદ્ર જેવો શીતળ, મિણ જેવો પ્રકાશિત, પૃથ્વી જેવો સહિષ્ણુ, સર્પ જેવો અચોક્ક્સ-આશ્રયી તથા આક્રાશ જેવો નિરાલંબ હોય છે. (સાધુની આ ચૌદ ઉપમા છે.)

7. SHRAMAN ADHARMA SOOTRA

174. An ascetic who is, busy-active in search of supreme position, brave like a lion, self respetful like an elephant, gracious like bullock, simple like deer, 'Nirih' like animal, detached like wind, bright like sun, matured with seriousness like ocean, firm like 'Meru', cool like moon, illuminated like jewel, tolerant like earth, uncertain dweller like serpent and independent like sky. (These are the fourteen similies/comparable qualities of an ascetic).

9७५. न वि मुण्डिएण समणो, न ओंकारेण बंभणो । न मुणी रण्णवासेणं, कुसचीरेण न तावसो ॥२॥

> केवल सिर मुँडाने से कोई श्रमण नहीं होता, ओम् का जप करने से कोई ब्राह्मण नहीं होता, अरण्य में रहने से कोई मुनि नहीं होता और कुश-चीवर धारण करने से कोई तपस्वी नहीं होता ।

- ૧૭૫. ફક્ત માથું મુંડાવવાથી કોઇ શ્રમણ નથી, ઓમ્**નો જાપ કરવાથી** કોઇ બ્રાહ્મણ નથી, જંગલમાં રહેવાથી કોઇ મુનિ નથી અને વલ્કલ પહેરવાથી કોઇ તપસ્વી નથી.
- 175. Just by shaving the head & beard one does not become an Ascetic, by enchanting omkar one does not become brahmin, nor one is a monk by dwelling in forest, neither one is sage by wearing clothes made of skin of tree (valkala)

0

9७६. समयाए समणो होइ, बंमचेरेण बंभणो । नाणेण य मुणी होइ, तवेण होइ तावसो ॥३॥

वह समता से श्रमण होता है, ब्रह्मचर्य से ब्राह्मण, ज्ञान से मुनि और तप से तपस्वी होता है।

- ૧૭૬. તે સમતાથી શ્રમણ થાય છે, બ્રહ્મચર્ચથી બ્રાહ્મણ, જ્ઞાનથી મુનિ અને તપથી તપસ્વી થાય છે.
- 176. One becomes ascetic by keeping equanimity, by observing cellibacy one becomes Brahmin, with knowledge one is monk and with penance one is called Tapasvi.

- 9७७. गुणेहि साहू अगुणेहिऽसाहू, गिण्हाहि साहूगुण मुंचऽसाहू । वियाणिया अप्पगमप्पएणं, जो रागदोसेहिं समो स पुज्जो ॥४॥
  - गुणों से साधु होता है और अगुणों से असाधु। साधु के गुणों को ग्रहण करो और असाधुता का त्याग करो। आत्मा को आत्मा के द्वारा जानते हुए जो राग-द्वेष में समभाव रखता है, वह पूज्य है।
- ૧૭૭. ગુણથી સાધુ થાય છે અને અવગુણથી અસાધુ. તેથી સાધુના ગુણ આવકારો અને અસાધુતાનો ત્યાગ કરો. આત્માને આત્માથી જાણીને જે રાગ-દ્વેષમાં સમભાવ રાખે છે, તે પુજ્ય છે.
- 177. Ascetic becomes, as such, with merits while demerits make him unascetic. Therefore, appreciate merits (qualities) of a saint and abandon saintlessness. Knowing (your) soul through soul and thenafter who is equanimous in attachment and aversion (Like-Dislikes) is worth worshiping.

- 9७८. सज्झायज्झाणजुत्ता, रत्तिं ण सुयंति ते पयामं तु । सुत्तत्थं चिंतता, णिद्दाय वसं ण गच्छंति ॥५॥
  - स्वाध्याय और ध्यान में लीन साधु रात में बहुत नहीं सोते हैं। सूत्र और अर्थ का चिन्तन करते रहने के कारण वे निद्रा के वश नहीं होते।
- ૧૭૮. સ્વાધ્યાય અને ધ્યાનમાં લીન સાધુ રાત્રે બહુ ઊંઘતા નથી. સૂત્ર અને અર્થનું ચિંતન કરતા હોવાથી તેઓ નિદ્રાને વશ થતા નથી.
- 178. Saints deeply involved in studies of scriptures and meditation, do not sleep much at night. With concentration on scriptures and (meaning) essence there to they do not surrender to the sleep.

9७९. निम्ममो निरहंकारो, निस्संगो चत्तगारवो । समो य सव्वभूएसु, तसेसु थावरेसु अ ॥६॥

साधु ममत्वरिहत, निरहंकारी, निस्संग, गौरव का त्यागी तथा त्रस और स्थावर जीवों के प्रति समदृष्टि रखता है।

- ૧૭૯. સાધુ મમતા વગરના, અભિમાન વગરના, નિસંગ, ગૌરવના ત્યાગી તેમજ ત્રસ અને સ્થાવર જીવો તરફ સમદૃષ્ટિ રાખે છે.
- 179. Saints are without affection pride and are disinvolved, (devoid of them.) also keep equanimity towards mobile and immobile living beings.

0

१८०. लाभालाभे सुहे दुक्खे, जीविए मरणे तहा । समो निंदापसंसास, तहा माणावमाणओ ॥७॥

वह लाभ और अलाभ में, सुख और दुःख में, जीवन और मरण में, निंदा और प्रशंसा में तथा मान और अपमान में समभाव रखता है।

- ૧૮૦. તે લાભ અને ગેરલાભમાં, સુખ અને દુઃખમાં, જીવન અને મરણમાં, નિંદા અને પ્રશંસામાં તથા માન અને અપમાનમાં સમભાવ રાખે છે.
- 180. They maintain equilibrium between gain & loss, pleasure & pain, life & death, appreciation and criticism as also in respect and disrespect (insult.)

१८१. किं कार्हाद वणवासो, कायकलेसो विचित्त उववासो । अज्झयणमोणपहृदी, समदारिहयस्स समणस्स ॥८॥

समता-रिहत श्रमण का वनवास, कायक्लेश, विविध उपवास, अध्ययन और मौन आदि व्यर्थ है।

- ૧૮૧. સમતા વગરના શ્રમણના વનવાસ, કાયક્લેશ, વિવિધ ઉપવાસ, અધ્યયન અને મૌન વગેરે નકામા છે.
- 181. A saint observing woodlife, bodystress, various fasting, study of scriptures and silence are of no use if they are not accompanied by equanimity.

٥

9८२. बुद्धे परिनिव्युडे चरे, गाम गए नगरे व संजए । संतिमग्गं च बृहए, समयं गोयम ! मा पमायए ॥९॥

> प्रबुद्ध और उपशान्त होकर संयत भाव से ग्राम और नगर में विचरण कर। शान्ति का मार्ग बढ़ा। हे गौतम! क्षणमात्र भी प्रमाद मत कर।

- ૧૮૨. તત્ત્વોને જાણીને અને કષાયોને પૂર્ણ શાંત કરી સંયત બનીને ગ્રામ-નગર આદિમાં વિચરણ કર. શાંતિનો માર્ગ દ્યાર. હે ગૌતમ ! સમયમાત્રનો પ્રમાદ ન કર.
- 182. By knowing the substance, pacifying totally anger, pride, deceipt & greed, By becoming saint, move around cities & villages and develop path of peace. Oh Gautam ! do not forget self/indulge in laxity even for a moment.

- १८३. न हु जिणे अज्ज दिस्सई, बहुमए दिस्सई मग्गदेसिए । संपइ नेयाउए पहे, समयं गोयम ! मा पमायए ॥१०॥
  - भविष्य में लोग कहेंगे, आज 'जिन' दिखाई नहीं देते और जो मार्गदर्शक हैं वे भी एकमत के नहीं हैं । किन्तु आज तुझे न्यायपूर्ण मार्ग उपलब्ध है । अतः गौतम ! क्षणमात्र भी प्रमाद मत कर ।
- ૧૮૩. આજે એટલે કે આ ક્ષેત્ર, કાળમાં તીર્થંકર નથી. અને જે માર્ગદર્શક શ્રમણ છે તે પણ અનેક મતવાળા છે. પરંતુ વર્તમાનમાં ન્યાયપૂર્ણ મોક્ષ પ્રાપ્ત કરાવનાર માર્ગ ઉપલબ્ધ છે. માટે હે ગૌતમ ! સમય માત્રનો પણ પ્રમાદ કરવો નહિ.
- 183. To day, that means in this time (period) & land (field, place) there is no Tirthankara and whoever ascetics are available to guide, are of different view points, but at present there is path of liberation which is available. Hence oh Gautam! do not relax even for a moment.

१८४. भावो हि पढमिलंगं, ण दव्विलंगं च जाण परमत्थं ।

भावो कारणभूदो, गुणदोसाणं जिणा बिंति ॥११॥ भाव ही प्रथम या मुख्य लिंग है। द्रव्य-लिंग परमार्थ नहीं है, क्योंकि भाव को ही जिनदेव गुण-दोषों का कारण कहते हैं।

- ૧૮૪. ભાવ જ પ્રથમ કે મુખ્ય લિંગ છે. દ્રવ્ય-લિંગ પરમાર્થ નથી, કારણ કે ભાવને જ જિનદેવ ગુણ-દોષનું કારણ કહે છે.
- 184. Abstract feelings are the first & formost thing. Material sign is not the ultimate objective since it is said to be the cause of merit - demerits by Lord Jina.

१८५. भावविसुद्धिणिमित्तं, बाहिरगंथस्स कीरए चाओ । बाहिरचाओ विहलो, अब्भंतरगंथजुत्तस्स ॥१२॥

भावों की विशुद्धि के लिए ही बाह्य परिग्रह का त्याग किया जाता है। जिसके भीतर परिग्रह की वासना है उसका बाह्य त्याग निष्फल है।

- ૧૮૫. ભાવોની શુદ્ધિ માટે જ બાહ્ય પરિગ્રહનો ત્યાગ કરવામાં આવે છે. જેનામાં પરિગ્રહની વાસના હોય છે એનો બાહ્ય ત્યાગ વ્યર્થ છે.
- 185. For purification of feelings only the outer possessiveness is being abandoned. Outward renouncing is useless if one is carrying evil desire for possession in himself.

0

१८६. देहादिसंगरहिओ, माणकसाएहिं सयलपरिचत्तो । अप्पा अप्पम्मि रओ, स भाविलगी हवे साहू ॥१३॥

> जो देह आदि की ममता से रहित है, मान आदि कषायों से पूरी तरह मुक्त है तथा जो अपनी आत्मा में लीन है, वह साधु भाव-लिंगी है।

- ૧૮૬. જે દેહ વગેરેની મમતાથી પર છે, માન વગેરે કષાયોથી સંપૂર્ણપણે મુક્ત છે તથા જે પોતાના આત્મામાં રમણ કરે છે એવા સાધુ ભાવ-લિંગી છે.
- 186. One, who is above bodily and such other attachment, totally free from kashayas like pride etc. and who is involved in his ownself, such ascetics are of abstract gender.

१८. वृत सूत्र

9८७. अहिंसा सच्चं च अतेणगं च, तत्तो य बंभं अपरिग्गहं च । पडिवज्जिया पंच महव्वयाणि, चरिज्ज धम्मं जिणदेसियं विऊ ॥१॥

> अहिंसा, सत्य, अस्तेय (अचौर्य), ब्रह्मचर्य और अपरिग्रह — इन पाँच महाव्रतों को स्वीकार करके ज्ञानी पुरुष जिनोपदिष्ट धर्म का आचरण करे ।

(૧૮. વ્રત સૂત્ર)

૧૮૭. અહિંસા, સત્ય, અસ્તેય (ચોરી ન કરવી), બ્રહ્મચર્થ અને - અપરિગ્રહ - આ પાંચ મહાવ્રતોને ધારણ કરીને જ્ઞાની પુરુષ જિને ઉપદેશેલ ધર્મનું પાલન કરે.

18. YRATA SOOTRA

187. The enlightened person who accepts/observes five great (major) vows VIZ non violence, truth unstealing, cellibacy and disposse'ssiveness and follows/observes the religion as sermoned by Jina.

0

१८८. सव्वेसमासमाणं, हिदयं गब्भो व सव्वसत्थाणं ।

- सव्वेसि वदगुणाणं, पिंडो सारो अहिंसा हु ॥२॥ अहिंसा सब आश्रमों का हृदय, सब शास्त्रों का रहस्य तथा सब वृतों और गुणों का पिण्डभूत सार है।
- ૧૮૮. અહિંસા બધા આશ્રમોનું કેન્દ્ર, બધાં શાસ્ત્રોનું રહસ્ય તથા બધાં વ્રતો અને ગુણોનો મહત્ત્વનો સાર છે.
- 188. Non violence is the centre of all ashramas, mystery of all scriptures, as also principle essence of all the merits & vows.

- 9८९. अप्पणट्ठा परट्ठा वा, कोहा वा जइ वा भया । हिंसगं न मुसं बूया, नो वि अन्नं वयावए ॥३॥ स्वयं अपने लिए या दूसरों के लिए क्रोध आदि या भय आदि के वश होकर हिंसात्मक असत्य वचन न तो स्वयं बोलना चाहिए और न दूसरों से बुलवाना चाहिए । यह दूसरा सत्यव्रत है ।
- ૧૮૯. સ્વયં પોતાના માટે કે બીજાને માટે ક્રોધ આદિથી અથવા ભય આદિથી પરવશ થઈને હિંસામય અસત્ય વયન જાતે ન બોલવું જોઈએ અને બીજા પાસે બોલાવવું ન જોઈએ. આ બીજું સત્યવ્રત છે.
- 189. One should not utter violent lie either himself or get such lie uttered by others, even for self or for others in anger or fear etc. under any helpless situation even. This is second vow of truth.

- 9९०. गामे वा णयरे वा, रण्णे वा पेच्छिऊण परमत्थं । जो मुंचिद गहणभावं, तिदियवदं होदि तस्सेव ।।४।। ग्राम, नगर अथवा अरण्य में दूसरे की वस्तु को देखकर उसे ग्रहण करने का भाव त्याग देने वाले के तीसरा अचौर्यव्रत होता है ।
- ૧૯૦. ગામ, નગર અથવા જંગલમાં બીજાની વસ્તુ જોઇને એને ઉપાડી લેવાનો ભાવ ત્યજી દેવો એ ત્રીજું અચૌર્યવ્રત છે.
- 190. To abandon instinct of snatching articles belonging to others by seeing & picking them up either, in village, town or forest, is third vow of unstealing.

१९१ मादुसुदाभगिणी विय, दट्ठणित्थित्तियं य पडिरूवं ।इत्थिकहादिणियत्ती, तिलोयपुज्जं हवे बंभं ।।५।।

वृद्धा, बालिका और युवती स्त्री के इन तीन प्रतिरूपों को देखकर उन्हें माता, पुत्री और बहन के समान मानना तथा स्त्री-कथा से निवृत्त होना चौथा ब्रह्मचर्य-व्रत है। यह ब्रह्मचर्य तीनों लोकों में पुज्य है।

- ૧૯૧. વૃદ્ધા, બાલિકા અથવા યુવાન સ્ત્રી એ ત્રણને જોઈને એન માતા, પુત્રી અને બહેન સમાન ગણી તથા સ્ત્રીકથા ન કરવી એ ચોથું બ્રહ્મચર્ચ-વ્રત છે. આ બ્રહ્મચર્ચત્રણે લોકમાં પૂજાય છે.
- 191. Old woman, small girl and young lady, all these three should be viewed and considered them as Mother Daughter and Sister respectively. To avoid story (tale, talks) concerning woman this is fourth vow known as cellibacy. This quality/vow of cellibacy is worshipped in all the three worlds. (Entire Universe.)

٥

9९२. न सो परिग्गहो वुत्ते, नायपुत्तेण ताइणा । मुच्छा परिग्गहो वुत्तो, इइ वुत्तं महेसिणा ॥६॥

> ज्ञातपुत्र महावीर ने वस्तुगत परिग्रह को परिग्रह नहीं कहा है । उन महर्षि ने मूर्च्छा को ही परिग्रह कहा है ।

- ૧૯૨. જ્ઞાતપુત્ર ભગવાન મહાવીરે વસ્તુના પરિગ્રહને પરિગ્રહ કહ્યો નથી. એ મહર્ષિએ મૂર્ચ્છાને જ પરિગ્રહ કહેલ છે.
- 192. Possession of materials is not treated as possessiveness by Gnatputra Lord Mahavir but the attachment in it is said to be the possessiveness by that great sage.

9९३. किं किंचणत्ति तक्कं, अपुणब्भव-कामिणोद देहे वि । संग त्ति जिणवरिंदा, णिप्पडि कम्मत्तमुद्दिट्टा ।।७।।

> जब जिनेश्वरदेव ने मोक्षाभिलाषी को 'शरीर भी परिग्रह है' कहकर देह की उपेक्षा करने का उपदेश दिया है, तब अन्य परिग्रह की तो बात ही क्या है।

- ૧૯૩. જ્યારે જિનેશ્વરે મોક્ષના અભિલાષીને (મુમુક્ષુ) 'શરીર પણ પરિગ્રહ છે' એવું ક્હીને, દેહની પણ ઉપેક્ષા કરવાનો આદેશ આપ્યો છે તો બીજા પરિગ્રહની તો વાત જ શી કરવી ?
- 193. Whereas Lord Jineshwar has said to Liberation seeking 'Mumukshu' that body itself is subject matter of possessiveness and commanded to ignore even the bodily attachment, what to talk of other possessions?

१९. समिति-गुप्ति सूत्र

१९४. इरियाभासेसणाऽऽदाणे, उच्चारे समिई इय । मणगुत्ती वयगुत्ती, कायगुत्ती य अट्टमा ।।१।।

> ईर्या, भाषा, एषणा, आदान-निक्षेपण और उच्चार-प्रस्नवण-ये पाँच समितियाँ (समिति = सम्यक् प्रवृत्ति) हैं । मनोगुप्ति, वचनगुप्ति और कायगुप्ति—ये तीन गुप्तियाँ (गुप्ति = गोपन/नियंत्रण) हैं ।

(૧૯. સમિતિ-ગુપ્તિ સૂત્ર

૧૯૪. ઇર્ચા, ભાષા, એષણા, આદાન-નિક્ષેપ, ઉચ્ચાર પ્રસવણ-આ પાંચ સમિતિ છે. (સમિતિ = સમ્ચક્ પ્રવૃત્તિ) મનોગુપ્તિ, વચનગુપ્તિ અને કાચગુપ્તિ-આ ત્રણ ગુપ્તિ છે. (ગુપ્તિ=ગોપન).

19. SAMITI-GUPTI SOOTRA

194. Movement, language (speech), begging/accepting alms, placement/deplacement (removal) of Articles and Body Dirt discharge/disposal- these five are 'SAMITIES' (Samiti infact means right activities.) Concealment of mind, speech and body is known as three 'Guptis' (Gupti = Hide, conceal, Shrinking.)

0

9९५. एयाओ पंच सिमईओ, चरणस्स य पवत्तणे । गुत्ती नियत्तणे वृत्ता, असुभत्थेसु सव्वसो ॥३॥

> ये पाँच समितियाँ चारित्र की प्रवृत्ति के लिए हैं और तीन गुप्तियाँ सभी अशुभ विषयों से निवृत्ति के लिए हैं।

- ૧૯૫. પાંચ સમિતિ ચારિત્ર માટે છે અને ત્રણ ગુપ્તિ, બધા અશુભ વિષયોથી નિવૃત્ત થવા માટે છે.
- 195. Five samities are for right conduct, whereas three 'Gupties' are for getting rid of inauspicious sensual objects.

9९६. मरदु व जियदु व जीवो, अयदाचारस्स णिच्छिदा हिंसा । पयदस्स णत्थि बंधो, हिंसामेत्तेण समिदीस ।।४।।

> जीव मरे या जीये, अयतनाचारी को हिंसा का दोष अवश्य लगता है। किन्तु जो समितियों में प्रयत्नशील है उससे बाह्य हिंसा हो जाने पर भी उसे कर्मबंध नहीं होता।

- ૧૯૬. જીવ મરે કે જીવે, અયત્નાથી વર્તનારને હિંસાનો દોષ જરૂર લાગે છે. પણ જે સમિતિનું પાલન કરવાની કાળજી લે છે, તેનાથી હિંસા થવા છતાં એનાથી કર્મબંધ થતો નથી.
- or killed, if any action is committed without proper care i.e. with negligence, fault/sin relating to presence of mind violence stands committed. But one who cares, to act without negligence to observe samities, with due presence of mind even if violence takes place (in the process) No bondage of karma takes place.

0

9९७-८.आहच्च हिंसा समितस्स जा तू. सा दव्वतो होति ण भावतो उ । भावेण हिंसा तु असंजतस्सा, जे वा वि सत्ते ण सदा वधेति ।।

> संपत्ति तस्सेव जदा भविज्जा, सा दव्वहिंसा खलु भावतो य । अज्झत्थसुद्धस्स जदा ण होज्जा, वधेण जोगो दुहतो वऽहिंसा ।।

सिमित का पालन करते हुए साधु से जो आकिस्मिक हिंसा हो जाती है, वह केवल द्रव्य-हिंसा है, भाव-हिंसा नहीं । भाव-हिंसा तो असंयत से होती है ऐसे लोग जिन जीवों को कभी मारते ही नहीं, उनकी हिंसा का दोष भी इन्हें लगता है। किसी प्राणी का घात हो जाने पर जैसे असंयत व्यक्ति को द्रव्य तथा भाव दोनों प्रकार की हिंसा का दोष लगता है, वैसे ही चित्त-शुद्धि से युक्त समितिपरायण साधु द्वारा मन:पूर्वक किसी का घात न होने के कारण उन्हें द्रव्य तथा भाव दोनों प्रकार की अहिंसा होती है।

- ૧૯૭-૮. સમિતિનું પાલન કરતાં સાધુથી જે આકસ્મિક હિંસા થઇ જાય છે, એ તો ફક્ત દ્રવ્ય-હિંસા છે, ભાવ-હિંસા નહિ. ભાવ-હિંસા તો અસંચમીથી થાય છે, આવા લોકો જે જીવોને ક્યારેય મારતા નથી તોપણ એની હિંસાનો દોષ એને લાગે છે. કોઇ પ્રાણીની હત્યાથી જેમ અસંચત વ્યક્તિને દ્રવ્ય તથા ભાવ એમ બંને પ્રકારની હિંસાનો દોષ લાગે છે એ જ રીતે ચિત્તશુદ્ધિથી યુક્ત સમિતિનું પાલન કરનાર સાધુથી મનથી પણ કોઇની હત્યા ન કરવાને કારણે એને દ્રવ્ય અને ભાવ એમ બંને પ્રકારની અહિંસાનો લાભ મળે છે.
- 197-8. While a monk observing samities whatever violence takes place (accidently) it is considered as only material violence and not wilful violence (Abstract violence) committed by him. In fact, abstract violence is committed by a person without restraint. In other words eventhough those person who never kill any living being but they cannot escape fault/sin of violence so long as they are not covered by vows. By killing of any livingbeing/creature, a unrestrained person commits sin of both material and abstract violence. In the same manner a monk with clarity of mind and observing samities, because of non commitment of violence, even mentally, gets benefit of nonviolence both material as well as abstract.

- 9९९. जयणा उ धम्मजणणी, जयणा धम्मस्स पालणी चेव । तव्युह्वीकरी जयणा, एगंतसुहावहा जयणा ।।७।। यतनाचारिता धर्म की जननी है । यतनाचारिता धर्म की पालनहार है । यतनाचारिता धर्म को बढ़ाती है । यतनाचारिता एकान्त सुखावह है ।
- ૧૯૯. યતના (જતના) ધર્મની જનની છે. યતના ધર્મનું પાલન (રક્ષણ) કરે છે. યતના ધર્મને વિક્સાવે છે. યતનાનું પાલન કરનાર એકાંત સુખમય છે.
- 199. Cautiousness (Awareness) is the mother of spirituality religion. Awareness protects observance of religion, cautiousness develops expands religion. The observer of cautious action with due presence of mind is unilaterally positively covered with happiness.

२००. जयं चरे जयं चिट्ठे, जयमासे जयं सए । जयं भुंजंतो भासंतो, पावं कम्मं न बंधइ ॥८॥

> यतना (विवेक)पूर्वक चलने, यतनापूर्वक रहने, यतनापूर्वक बैठने, यतनापूर्वक सोने, यतनापूर्वक खाने और यतनापूर्वक बोलने से पाप-कर्म का बन्ध नहीं होता ।

- ૨૦૦. યતના(જતના)થી ચાલવાથી, યતનાપૂર્વક ઊભા રહેવાથી, યતનાથી બેસવાથી, યતનાથી ઊંઘવાથી, યતનાથી જમવાથી અને યતનાથી બોલવાથી પાપ-કર્મનો બંધ થતો નથી.
- 200. While walking, standing sitting, sleeping, dining and speaking, if these acts are committed with carecautiousness without negligence of with due presence of mind, then no bondage of sin or inauspicious karmas is committed (takes place).

- २०१. फासुयमग्गेण दिवा, जुगंतरप्पेहिणा सकज्जेण । जंतुण परिहरंते-णिरियासिमदी हवे गमणं ॥९॥ कार्यवश दिन में प्रासुकमार्ग से (जिस मार्ग पर पहले से आवागमन शुरू हो चुका हो) चार हाथ भूमि को आगे देखते हुए, जीवों की विराधना बचाते हुए गमन करना ईर्या-समिति है । अर्थात् विवेकपूर्वक चलना ईर्या-समिति है ।
- ૨૦૧. કોઇ કામ અંગે દિવસે પ્રાસુકમાર્ગ = (જે માર્ગ પર અવરજવર પહેલેથી થઇ રહી હોય) ચાર હાથ જમીનને આગળ જોઇને તથા જીવોની વિરાધનાથી બચીને ચાલવું, તેને ઇર્ચા સમિતિ કહે છે. અર્થાત્ વિવેકથી ચાલવું ઇર્ચા-સમિતિ છે.
- 201. For the purpose of certain work, during day time, on pre used path (A path where already movement of public has taken place), if one walks keeping his eye fixed on the road surface ahead, up to four. feet, to avoid crushing of small moving-crippled insects, is called Irya Samiti i.e. walking with utmost care presence of mind and sense of proportion.

- २०२. पेसुण्णहासकक्कस-पर्राणंदाप्पप्पसंसा-विकहादी । विज्ञित्ता सपरिहयं, भासासिमदी हवे कहणं ॥१०॥ पैशुन्य, हास्य, कर्कश-वचन, परिनन्दा, आत्मप्रशंसा, विकथा (स्त्री, राज आदि की विकारवर्धक कथा) का त्याग करके स्व-पर हितकारी वचन बोलना ही भाषा-सिमिति है । अर्थात् विवेकपूर्वक बोलना भाषा-सिमिति है ।
- ૨૦૨. પૈશુન્ય, હાસ્ય, કઠોર વચન, પરનિંદા, આત્મપ્રશંસા, વિકથા વગેરેનો ત્યાગ કરીને સ્વ-પર હિતકારી વાણી (ભાષા) તે ભાષા-સમિતિ છે. અર્થાત્ વિવેકથી બોલવું ભાષા-સમિતિ છે.

202. Speaking, avoiding false complaints, Back biting, causing laughter, using. Harsh words criticising others, with slandering words, self praise, Loose talks, perverted - hostile storles A yarn relating to women food, country & political talks etc. and by keeping self & others interest in mind, which ever is spoken, is called 'Bhasha Samiti' i.e. utterance with utmost sense of proportion and presence of mind.

0

२०३. तहेव फरुसा भासा, गुरुभुओवघाइणी । सच्चा-वि सा न वत्तव्वा, जओ पावस्स आगमो ॥१९॥

> कठोर और प्राणियों का उपघात करने वाली, चोट पहुँचाने वाली भाषा न बोलें । ऐसा सत्य-वचन भी न बोलें जिस से पाप का बंध होता हो ।

- ૨૦૩. કઠોર અને પ્રાણીઓને દુઃખ આપનારી, ચોટ પહોંચાડનારી ભાષા ન બોલવી. એવું સત્ય-વયન પણ ન બોલવું, જેનાથી પાપનો બંધ થાય.
- 203. Harsh language hurting (causing harm to) the living beings should not be spoken. Not to utter such word even if it is true, which causes bondage of inauspicious deeds known as sin.

٥

२०४. णाणाजीवा णाणाकम्मं, णाणाविहं हवे लद्धी । तम्हा वयणविवादं, सगपरसमएहिं वज्जिज्जा ॥१२॥

> इस संसार में नाना प्रकार के जीव हैं, नाना प्रकार के कर्म हैं, नाना प्रकार की लब्धियाँ हैं, इसलिए कोई स्वधर्मी हो या परधर्मी, किसी के साथ वचन-विवाद करना उचित नहीं।

- ૨૦૪. આ સંસારમાં અનેક પ્રકારના જીવ છે, અનેક પ્રકારનાં કર્મ છે, અનેક પ્રકારની લબ્ધિઓ છે, તેથી કોઈ સ્વધર્મી હોય કે પરધર્મી, તેની સાથે વાણી-વિવાદ કરવો યોગ્ય નથી.
- 204. This world is full of lives of various types, so are different types of karmas. Similarly several special faculties and skills also exist herein. Hence whether some one is alike or alien, it is not worthwhile to enter into verbal controversy, with him.

२०५-६. जहा दुमस्स पुफ्केसु, भमरो आवियइ रसं । ण य पुष्कं किलामेइ, सो य पीणेइ अप्पयं ॥१३॥

> एमेए समणा मुत्ता, जे लोए संति साहुणो । विहंगमा व पुष्फेसु, दाणभत्तेसणेरया ॥१४॥

जैसे भ्रमर पुष्पों को तिनक भी पीड़ा पहुँचाये बिना रस ग्रहण करता है और अपने को तृप्त करता है, वैसे ही लोक में विचरण करने वाले पिरग्रह-मुक्त श्रमण दाता को कष्ट दिये बिना उसके द्वारा दिया गया ग्राह्य आहार ग्रहण करते हैं। यही उनकी एषणा-समिति है। अर्थात् विवेकपूर्वक आहार-चर्या करना एषणा-समिति है।

૨૦૫-૬. જેવી રીતે ભ્રમર, પુષ્પોને જરા પણ પીડા પહોંચાડ્યા વિના રસ મેળવે છે અને તૃપ્તિ અનુભવે છે, એવી જ રીતે લોકમાં વિચરનાર, પરિગ્રહમુક્ત શ્રમણ, દાન આપનારને કષ્ટ પહોંચાડ્યા વિના એણે વહોવરાવેલ ગ્રાહ્ય આહાર ગ્રહણ કરે છે. આ જ એની એષણા-સમિતિ છે. અર્થાત્ વિવેકપૂર્વક આહાર-ચર્ચા કરવી તે એષણા-સમિતિ છે. 205-6. Just as a wasp is picking flower juice without causing slightest pain to the flowers, and get fully contended (satisfied). In the same manner, moving around the world free of any possession, monks collect acceptable cooked food without causing any trouble to the persons offering them with devotion. This is what is his 'Aeshna Samiti' i.e. concept of accepting proper food. (circumspection in begging food etc.) In other words, To accept food maintaining sense of proportion in respect of its procedure and set rules and restrictions is called 'Aeshnasamiti.'

0

२०७. चक्खुसा पडिलेहित्ता, पमज्जेज्ज जयं जई । आइए निक्खिवेज्जा वा, दुहओवि समिए सया ॥१५॥

> यतना (विवेक)पूर्वक प्रवृत्ति करने वाला अपने दोनों प्रकार के उपकरणों को आँखों से देखकर तथा प्रमार्जन करके उठाये और रखे.। यही आदान-निक्षेपण-समिति है। अर्थात् किसी भी वस्तु को विवेकपूर्वक उठाना-रखना चाहिए।

- ૨૦૭. યતનાથી પ્રવૃત્તિ કરનાર પોતાના બંને પ્રકારનાં ઉપકરણોને બરાબર નિહાળીને તથા પ્રમાર્જન કરીને ઉપાડે અને મૂકે. આ જ આદાન-નિક્ષેપ સમિતિ છે. અર્થાત્ કોઇપણ વસ્તુને વિવેકથી લેવી-મૂક્વી જોઈએ.
- 207. A monk performing activities without any negligence takes care in lifting & placing both types of his articles of daily use by carefully/ minutely observing & brushing with delicate touch through rod (stick) bound with woolen

threads. This is what is called 'Aadaan -Nikshep Samiti' meaning thereby using sense of proportion in handling the arfticles of daily use.

२०८. एगंते अच्चित्ते दूरे, गूढे विसालमविरोहे । उच्चारादिच्चाआ, पदिठावणिया हवे समिदी ॥१६॥

> मल-मूत्र आदि का त्याग ऐसे स्थान पर करना चाहिए जहाँ एकान्त हो, हरित् वनस्पति से रहित हो, गाँव आदि से दूर हो, ओट में हो, विशाल-विस्तीर्ण हो, कोई विरोध न करता हो। यह प्रतिष्ठापनिका या उत्सर्ग समिति है। अर्थात् विवेक-पूर्वक मल-मूत्र का त्याग करना चाहिए।

- ૨૦૮. મળ-મૂત્ર આદિનો ત્યાગ એવી જગ્યાએ કરવો જોઇએ જે એકાંત હોય, લીલી વનસ્પતિરહિત હોય, ગામથી દૂર હોય, ઢાંકેલ હોય, વિશાળ-વિસ્તીર્ણ હોય અને કોઇ વિરોધ ન કરતા હોય. આ પ્રતિષ્ઠાપનિકા સમિતિ છે — અર્થાત્ વિવેકપૂર્વક મળ-મૂત્રનો ત્યાગ કરવો જોઇએ.
- 208. A monk should discharge his urine & stool etc. at such innocent place free of insects both mobile & immobile, after carefully observing & removing them. The place so used, should be isolated one without any green vegetation, away from city or town, covered with dust etc. spacious one and at such, place where it is not objected to by any one. This samiti is called 'Pratisthapanika Samiti' meaning thereby discharging of body dirts using sense of proportion.

२०९. संरंभ-समारंभे, आरंभे य तहेव य । मणं पवत्तमाणं तु, नियत्तेज्ज जयं जई ॥१७॥

यतनासम्पन्न यति (साधक) संरम्भ, समारम्भ व आरम्भ (हिंसायुक्त प्रवृत्ति) में प्रवर्तमान मन को रोके - उसका गोपन करे । यह मनोगुप्ति है ।

- ૨૦૯. મનગુપ્તિની સાધના માટે મુનિઓએ સંરંભ, સમારંભ અને આરંભ, આ ત્રણમાં પ્રવૃત્ત થતાં મનનો યતનાપૂર્વક નિરોધ કરવો જોઈએ. આ મનોગુપ્તિ છે.
- 209. For concealment of mind which is a religious rites and spiritual excercise monks should avoid thought, preparation & committing of violence and they should be checkced by controlling/excercising 'Mangupti' i.e. concealment Restraint of mental activities. (Protection of mind from sinful activities)

0

२१०. संरंभसमारंभे, आरंभे य तहेव य । वयं पवत्तमाणं तु, नियत्तेज्ज जयं जई ॥१८॥

यतनासम्पन्न यति संरम्भ, समारम्भ व आरम्भ में प्रवर्तमान वचन को रोके - उसका गोपन करे। यह वचनगुप्ति है।

૨૧૦. વચનગુપ્તિની સાધના માટે યતનાવાન મુનિએ સંરંભ, સમારંભ અને આરંભમાં પ્રવૃત્ત થતાં વચનોનો વિવેક્પૂર્વક નિરોધ કરવો જોઈએ. આ વચનગુપ્તિ છે. 210. For religious rites/Spiritual acts concerning speech conceal- ment (silence), Monks practicing samities should avoid utterances which cause thought speech & action leading to violent thought preparation and commitment by properly controling them. This is what a 'Vachan Gupti' is.

२११. संरंभसमारंभे, आरंभिम्म तहेव य । कायं पवत्तमाणं तु, नियत्तेज्ज जयं जई ॥१९॥

> यतनासम्पन्न यति संरम्भ, समारम्भ व आरम्भ में प्रवर्तमान काया को रोके — उसका गोपन करे। यह कायगुप्ति है अर्थात् मन, वचन और काया के द्वारा किसी भी प्रकार की अनुचित प्रवृत्ति होने लगे, तो उस पर अंकुश लगाएँ।

- ર૧૧. કાયગુપ્તિની સાધના માટે ચતનાવાન મુનિ સંરંભમાં, સમારંભમાં અને આરંભમાં પ્રવૃત્ત થતી કાયાનું ચતનાપૂર્વક નિર્વતન કરે. આને કાયગુપ્તિ કહે છે.
- 211. For practicing control of body actions a monk, who, without negligence acts with utmost care with due presence of mind, to avoid violent thought, preparation for violence and commitment thereof and acts accordingly, with due care is called 'Kay Gupti.'

0

२१२. खेत्तस्स वई णयरस्स, खाइया अहव होइ पायारो । तह पावस्स णिरोहो, ताओ गुत्तीओ साहस्स ॥२०॥

> जैसे खेत की रक्षा बाड़ और नगर की रक्षा खाई या प्राकार करते हैं, वैसे ही पाप-निरोधक गुप्तियाँ साधु के संयम की रक्षा करती हैं।

- ૨૧૨. જેવી રીતે ખેતરનું રક્ષણ વાડથી અને નગરનું રક્ષણ ખાઇ અથવા કિલ્લા (પ્રકાર)થી થાય છે, એ જ રીતે પાપનિરોધક ગુપ્તિથી સાધુના સંચમની રક્ષા થાય છે.
- 212. Just as field/farm is protected by fences and a city is protected with ditch or fort, similarly by observing Gupti (controlling sins) the character of a monk/ascetic is being protected.

- २९६) जं अन्नाणी कम्मं, खवेइ बहुआहिं बासकोडीहिं ।
  - तं नाणी तिहिं गुत्तो, खवेइ ऊसासमित्तेणं ॥२१॥
  - अज्ञानी व्यक्ति तप के द्वारा करोड़ों जन्मों या वर्षों में जितने कर्मों का क्षय करता है, उतने कर्मों का नाश ज्ञानी व्यक्ति त्रिगुप्ति के द्वारा एक साँस में सहज कर डालता है।
- ર્જુક, અજ્ઞાની વ્યક્તિ તપથી કરોડો જન્મોના અથવા વર્ષોમાં જેટલાં કર્મોનો ક્ષય કરે છે, એટલાં કર્મોનો નાશ જ્ઞાની વ્યક્તિ ત્રણ ગુપ્તિથી એક શ્વાસમાં સહજતાથી કરી શકે છે.
  - 213. An ignorant person destroys whatever quantum of past sins of millions and billons of years or lives by undertaking austerity, the same quantum of past sins are destroyed by an Ascetic undertaking 'Tri Guptis' in a shortest span of one breath only.

२०. आवश्यक सूत्र

२१४. सामाइयं चउवीसत्थओ वंदणयं । पडिक्कमणं काउस्सग्गो पच्चक्खाणं ।।१।।

> सामायिक, चतुर्विशति जिन-स्तव, वन्दना, प्रतिक्रमण, कायोत्सर्ग और प्रत्याखान—ये छह आवश्यक कर्म हैं।

२०. आवश्यङ सूत्र

૨૧૪. સામાચિક, ચૌવીસ જિન્ન સ્તવન, વંદના, પ્રતિક્રમણ, કાઉ઼સ્સગ્ગ અને પચ્ચક્ખાણ — આ છ આવશ્ચક છે.

20. AVASHYAK SOOTRA

214. SAMAYIK, CHOUVISH JINSTAVAN, VANDANA, PRATIKRAMAN, KAUSAGGA AND PRATYAAKHYAN are six Avashyaks. Expansion of Avashyaks are to explain process whereas meaning of verse 1 is conveyed in first para hereinabove. where as verbatin meaning of each Avashvakas are explained in succeeding paras. (gathas) Meaning thereby (1) Refraining from committing sins either by thought speech or action getting sin committed & supporting sins, for a minimum period of 48 minutes, & multiples thereof (2) Prayer of 24 Jins (3) Bowing physically to Monks/Nuns/Tirthankaras (4) Retreat from sinful activties (5) meditation and (6) acceptance of vows. These are rituals a follower of Jina, should regularly and invariably undertake daily (twice a day) in early morning (before sunrise) & after sunset.

२१५. समभावो सामाइयं, तणकंचण-सत्तुमित्तविसओ ति । निरभिस्संगं चित्तं. उचिय-पवित्तिप्पहाणं च ॥२॥

> तिनके और सोने में, शत्रु और मित्र में समभाव रखना ही सामायिक है। निरिभष्वंग अर्थात् राग-द्वेष रहित और उचित प्रवृत्तिप्रधान चित्त को सामायिक कहते हैं।

- ૨૧૫. તણખલું અને સોનામાં, શત્રુ અને મિત્રમાં સમભાવ રાખવો એ સામાચિક છે. રાગદ્વેષરહિત યોગ્ય પ્રવૃત્તિપ્રધાન ચિત્તને સામાચિક કહે છે.
- 215. Between stray & gold, friend & foe, to maintain equanimity is the essence of samayik. Free from attachment & aversion with performing of proper mental activities (spiritual) is called 'Samayik.'

0

२१६. जो समो सव्वभूदेसु, थावरेसु तसेसु वा । तस्स सामायिगं ठाई, इदि केवलिसासणे ॥३॥

जो सर्वभूतों (जीवों) के प्रति समभाव रखता है, उसके सामायिक स्थायी होती है, ऐसा केवलि-शासन में कहा गया है।

- ૨૧૬. જે બધા જીવો તરફ સમભાવ રાખે છે, એની સામાયિક સ્થાયી (સાચી) છે એવું કેવળીએ કહ્યું છે.
- 216. One who maintains equanimity towards all living beings, his samayik is considered to be right & stable one. This is said by omniscient. (Kevalis)

- २१७. उसहादिजिणवराणं, णामणिरुत्तिं गुणाणुकित्तिं च । काऊण अच्चिदूण य, तिसुद्धिपणामो थवो णेओ ।।४।।
  - ऋषभ आदि चौबीस तीर्थंकरों के नामों की निरुक्ति तथा उनके गुणों का कीर्तन करना, पूजा-अर्चना करना, मन-वचन-काया की शुद्धिपूर्वक प्रणाम करना 'चतुर्विशति स्तव' नामक दूसरा आवश्यक है।
- ર૧૭. ૠષભ આદિ ચોવીશ તીર્થંકરોનાં નામનું સ્મરણ કરવું. એના ગુણનું કીર્તન કરવું, પૂજા-અર્ચના કરવી તથા મન-વચન-કાયાની શુદ્ધિ સાથે પ્રણામ કરવા તે 'ચતુર્વિંશતિ સ્તવ' નામનો બીજો આવશ્યક છે.
- 217. Recolletion of names of (24) twenty four Tirthankaras beginning with Lord Rushabhdev etc. Enchanting verses qualifying their virtues, worshipping them and bowing down to them with modesty and purity of mind speech and body is the second 'Avashyak' named "Chaturvishanti" stava.

- २१८. दव्वे खेत्ते काले, भावे य कयावराह-सोहणयं । णिंदण-गरहण-जुत्तो, मणवचक्रायेण पडिक्कमणं ॥५॥
  - निन्दा तथा गर्हा से युक्त, मन-वचन-काय के द्वारा, द्रव्य, क्षेत्र, काल और भाव के कृत अपराधों की शुद्धि करना प्रतिक्रमण कहलाता है।
- ૨૧૮. નિંદા તથા ગર્હા સહિત, મન-વચન-કાચાથી, દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવથી થયેલા અપરાધોની શુદ્ધિ કરવી તેને પ્રતિક્રમણ કહે છે.
- 218. With self criticism and self hatred, purifying faults committed through thought, speech & deeds along with mattars time, place, feelings (Dravya Kshetra/kaal & Bhava) is called 'Pratikraman' Retreat.

२१९. आलोयणणिंदणगरह-णाहिं अब्भुट्ठिओ अकरणाए । तं भाव-पडिक्कमणं सेसं पूण दव्वदो भणिअं ।।६।।

> आलोचना, निन्दा तथा गर्हा के द्वारा प्रतिक्रमण करने में तथा पुन: दोष न करने में उद्यत पुरुष के भाव-प्रतिक्रमण होता है । शेष सब तो (प्रतिक्रमण-पाठ आदि करना) द्रव्य-प्रतिक्रमण है ।

- ૨૧૯. આલોચના, નિંદા તથા ગર્હાથી પ્રતિક્રમણ કરવાથી અને ફરીથી દોષ ન કરવાની કાળજી લેનારથી ભાવ-પ્રતિક્રમણ થાય છે. બાકી બધું તો દ્રવ્ય - પ્રતિક્રમણ છે.
- 219. Abstract and right/real pratikraman is a review by criticizing and hatred towards faults/ sins committed and with firm determination of not repeating them by excercising due care. Other wise it is merely a material or formal pratikraman, without application of presence of mind.

0

२२०. इच्छाय अणुण्णवणाः अव्वावाहं यजत्त अवणाय । अवराह-सामणा वि, व छट्टाणा हुंति वंदण ए ॥७॥

> वन्दना के छह स्थान होते हैं — वंदन की इच्छा प्रकट करना, गुरु के मर्यादित स्थान में जाने की अनुज्ञा लेना, निर्विध्न धर्म-साधना की इच्छा करना, संयम-यात्रा और इन्द्रिय-जय का अनुमोदन करना तथा प्रमदवश हुए आचरणों के लिए क्षमा-याचना करना ।

૨૨૦. વંદનાનાં છ સ્થાન છે.—વંદનની ઇચ્છા કરવી, ગુરુથી મર્ચાદિત સ્થાનમાં જવાની રજા માંગવી, નિર્વિધ્ન ધર્મ-સાધનાની ઇચ્છા રાખવી, સંચમચાત્રા અને ઇન્દ્રિયવિજયની અનુમોદના કરવી તથા પ્રમાદથી થયેલ આચરણ માટે ક્ષમાયાયના કરવી. 220. There are six Places for bowing down. The desire for bowing down, To seek permission of spiritual teacher to go to a place limited to him, To keep desire of spiritual rites without any obstacle/hinderance to support sensual control/restraint and spiritual journey and apology for any action committed under indolence.

0

्२२१. विणओवयार माणस्स-मंजणा, पूजणा गुरुजणस्स । तित्थयराणय आणा-सुयधम्मा राहणा किरिया ।।८।।

> वंदना करना उपचार नाम का विनय है। इससे अभिमान का विलय होता है, गुरुजनों की पूजा होती है, तीर्थंकरों की आज्ञा और श्रुतधर्म की आराधना होती है तथा इसका पारम्परिक फल अक्रिया—परम ध्यान होता है।

- રર૧. વંદના કરવી એ ઉપચાર નામનો વિનય છે. એનાથી અભિમાનનો નાશ થાય છે. ગુરુજનોની પૂજા થાય છે, તીર્થંકરોની આજ્ઞાનું પાલન તથા શ્રુતધર્મની આરાધના થાય છે અને એનું પારંપરિક ફળ અક્રિયા--પરમ ધ્યાન થાય છે. (મળે છે)
- 221. To bow down is the expression of modesty humility known as 'Upachar'. By possessing observing it pride/ego is destroyed. Spiritual teachers are worshipped. Commandments of Tirthankaras are obeyed and rites of 'Shrut Dharma' is observed and conventional result of this is action free position acquisition/attainin of supreme meditation.

- २२२. झाणिण्लीणो साहु, परिचागं कुणइ सव्वदोसाणं।
  तम्हा दु झाणमेव हि, सव्वऽदिचारस्स पडिक्कमणं ॥९॥
  ध्यान में लीन साधु अथवा व्यक्ति सब दोषों का परित्याग
  करता है। इसलिए ध्यान ही समस्त अतिचारों (दोषों) का
  प्रतिक्रमण है।
- ૨૨૨. ધ્યાનમાં લીન સાધુ અથવા વ્યક્તિ, બધા દોષોનો ત્યાગ કરે છે. તેથી ધ્યાન જ બધા દોષોનું પ્રતિક્રમણ છે.
- 222. A monk or a person deeply involved in meditation abandons all faults and as such meditation itself is best form of retreat or pratikraman.

२२३. देवस्सिय-णियमादिसु, जहुत्तमाणेण उत्तकालिम्ह । जिणगुण-चिंतणजुत्तो, काउसग्गो तणुविसग्गो ॥१०॥

> दैविसक प्रतिक्रमण के नियमों के अनुसार सत्ताईस श्वासो-च्छ्वास तक अथवा उपयुक्त काल तक जिनेन्द्र भगवान् के गुणों का चिन्तवन करते हुए शरीर का ममत्व त्याग देना कायोत्सर्ग है।

૨૨૩. દેવસિ પ્રતિક્રમણના નિયમો મુજબ ૨૭ શ્વાસોચ્છ્વાસ સુધી અથવા યોગ્ય સમય સુધી જિનેન્દ્ર ભગવાનના ગુણોનું ચિંતન કરતાં કરતાં શરીરની મમતાનો ત્યાગ કરવો તે કાયોત્સર્ગ છે.

- 223. According to convention of day's pratikraman, Meditation upto 27 complete inhalings & outhalings, of virtues of Lord Jineshwar (24 Tirthankars) be the subject matter of excerise While doing so, attachment of body and its consciousness be averted and that is kayotsarg.
- २२४. मोत्तूण सयलजप्प-मणागय-सुहमसुह-वारणं किच्चा । अप्पाणं जो झायदि, पच्चक्खाणं हवे तस्स ॥१९॥

समस्त वाचिनक विकल्पों का त्याग करके तथा अनागत शुभाशुभ का निवारण करके जो आत्मा को ध्याता है, उसके प्रत्याक्खान होता है। (त्याग का संकल्प ही प्रत्याक्खान है।)

- ૨૨૪. વાણીના બધા વિકલ્પોનો ત્યાગ કરીને તથા અનાગત શુભાશુભનું નિવારણ કરીને જે આત્માને જાણે છે, એ પ્રત્યાખ્યાન છે. (ત્યાગનો સંકલ્પ જ પચ્ચક્રુખાણ છે.)
- 224. By abandoning all alternatives of speech and avoiding/solving auspicious & inauspicious of the soul and knowing the soul is 'Pratyakhana' (determination to abandon is pratyakhyaan.)

0

२२५. णयभावं ण वि मुच्चइ, परभावं णेव गेण्हए केइं । जाणदि पस्सदि सव्वं, सोऽहं इदि चिंतए णाणी ॥१२॥

> जो निज-भाव को नहीं छोड़ता और किसी भी पर-भाव को ग्रहण नहीं करता तथा जो सबका ज्ञाता-द्रष्टा है, वह परमतत्त्व 'मैं' ही हूँ। आत्मध्यान में लीन ज्ञानी ऐसा चिन्तन करता है।

- ૨૨૫. જે સ્વભાવને છોડતો નથી અને કોઈપણ પરભાવનો સ્વીકાર કરતો નથી તથા જે બધાનો જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા છે, એ પરમતત્ત્વ 'હું' જ છું. આત્મધ્યાનમાં લીન જ્ઞાની એવું વિચારે છે.
- 225. One who does not leave the nature and does not allow any feeling relating to any one else and one who is Knower & perceptor, that supreme substance is none else than me. Enlightened soul deeply involved in meditation thinks in this way.

२२६. जं किंचि में दुच्चरितं, सव्वं तिविहेण वोसिरे । सामाइयं तु तिविहं, करेमि सव्वं णिरायारं ॥१३॥

> वह विचार करता है कि जो कुछ भी मेरा दुश्चरित्र है, उस सबको मैं मन-वचन-कायपूर्वक विसर्जित करता हूँ और निर्विकल्प होकर त्रिविध सामायिक करता हूँ

- ૨૨૬. એ વિચારે છે કે મારું જે કંઈ ખરાબ ચરિત્ર છે, એ બધાનો હું મન-વચન-કાચાથી ત્યાગ કરું છું અને નિર્વિકલ્પ થઈને ત્રિવિધ સામાચિક કરું છું.
- 226. He thinks that whatever is bad character of mine I am abandoring the same through mind speech & body. And I perform three-fold samayik without giving any scope for alternatives.

२१. तप सूत्र

२२७. जत्थ कसायिणरोहो, बंभं जिणपूयणं अणसणं च । सो सव्वो चेव तवो, विसेसओ मुद्धलोयंमि ॥१॥ जहाँ आत्मलाभ के लिए कषायों का निरोध, ब्रह्मचर्य का पालन, जिनपूजन तथा अनशन किया जाता है, वह सब तप है । विशेषकर मुग्ध अर्थात् भक्तजन यही तप करते हैं ।

(૨૧. તપ સૂત્ર)

રર૭. આત્મલાભ માટે કષાચોનો નિરોધ, બ્રહ્મચર્ચનું પાલન, જિનપૂજન તથા ઉપવાસ કરવામાં આવે છે, તે બધું તપ છે. મુખ્યત્વે મુગ્ધ એટલે કે ભક્તો આવું તપ કરે છે.

21. TAPA SOOTRA

227. To obviate 'Kashayas' (Anger, Pride Deception & Greed) for spirtiual gain, observance of cellibacy, worshiping jina and fastings are undertaken. All these are austerity. Mainly devotees or committed persons undergo such penance.

0

२२८. हियाहारा मियाहारा, अप्पाहारा य जे नरा । न ते विज्जा तिगिच्छंति, अप्पाणं ते तिगिच्छगा ॥२॥

> जो मनुष्य हित-मित तथा अल्प आहार करते हैं, उन्हें कभी वैद्य से चिकित्सा कराने की आवश्यकता ही नहीं पड़ती । वे तो स्वयं अपने चिकित्सक होते हैं, अपनी अन्तर्शुद्धि में लगे रहते हैं ।

- રસ્ટ. જે માનવી હિત-મિત તથા અલ્પ આહાર કરે છે, એને ક્યારેય વૈંદ પાસે સારવાર કરાવવી પડતી નથી. તે તો પોતે જ પોતાના ચિકિત્સિક છે અને પોતાની આંતરશુદ્ધિમાં લીન હોય છે.
- 228. That person who takes little, temperate and advantageous food, is not required to undergo medical treatment of a physician. He himself is his doctor. He remains involved in his own purification.

२२९. अणसणमूणोयरिया, भिक्खायरिया य रसपरिच्चाओ । काय-किलेसो संलीणया य, बज्झो तवो होइ ॥३॥

> अनशन (उपवास), अवमौदर्य (आवश्यकता से कम भोजन करना), भिक्षाचर्या, रस-परित्याग, कायक्लेश और संलीनता (एकान्त शयन)—इस तरह बाह्यतप छह प्रकार का है।

- ૨૨૯. ઉપવાસ, ઉણોદરી, ભિક્ષાચર્ચા, રસપરિત્યાગ, કાયક્લેશ અને સંલીનતા (એકાંતશયન) - આ રીતે બાહ્ય તપના છ પ્રકાર છે.
- 229. Fasting, taking lesser food than apetite, collection of little (meagre) food from different houses as per prescribed restrictions, abandoning of tasty juicy substances, taxing body under penance and isolated sleep. These six are types of external austerity.

२३०. जे पयणुभत्तपाणा, सुयहेऊ ते तवस्सिणो समए । जो अ तवो सुयहीणो, बाहिरयो सो छुहाहारो ।।४।।

> जो शास्त्राभ्यास के लिए अल्प-आहार करते हैं, वे ही आगम में तपस्वी माने गये हैं । श्रुतिवहीन अनशन-तप तो केवल भूख का आहार करना है अर्थात् भूखे मरना है ।

- ૨૩૦. જે શાસ્ત્રાભ્યાસ માટે થોડો આહાર લે છે, તેને જ આગમમાં તપસ્વી કહેવામાં આવ્યા છે. શ્રુતજ્ઞાન વિનાનું ઉપવાસ તપ તો ભૂખનો આહાર છે - એટલે કે ભૂખે મરવું છે.
- 230. One who takes limited food for studying the scriptures, only they are being called ascetics in scriptures. Fasting without Propitious Knowledge (Shrut Jnan) is only starvation, means dying hungry.

0

- २३१. सो नाम अणसणतवो, जेण मणोऽमंगुलं न चिंतेइ । जेण न इंदियहाणी, जेण य जोगा न हायंति ॥५॥ वास्तव में वही अनशन-तप है, जिससे मन में अमंगल की चिन्ता उत्पन्न न हो, इन्द्रियों की हानि (शिथिलता) तथा मन-वचन-कायरूप योगों की हानि (गिरावट) न हो ।
- ૨૩૧. હકીકતે એ અનશન તપ છે, જેનાથી મનમાં અમંગળની કોઈ ચિંતા થાય નહિ, ઇન્દ્રિયોની શિથિલતા અને મન-વયન-કાયાને કોઈ નુકસાન થાય નહિ.
- 231. In fact, that is fasting spiritually is undertaking of penance due to which one do not carry any worry for inauspicious in mind, senses do not become loose nor any harm is caused either to mind speech or action.

- २३२. बलं थामं च पेहाए, सद्धामारोग्गमप्पणो । खेत्तं कालं च विन्नाय, तहप्पाणं निजुंजए ।।६।। अपने बल, तेज, श्रद्धा तथा आरोग्य का निरीक्षण करके तथा क्षेत्र और काल को जानकर अपने को उपवास में नियुक्त करना चाहिए । क्योंकि शक्ति से अधिक उपवास करने से हानि होती है ।
- ૨૩૨. પોતાનું બળ, તેજ, શ્રદ્ધા તથા આરોગ્યનો વિચાર કરીને તથા ક્ષેત્ર અને કાળને સમજીને ઉપવાસ કરવો જોઈએ. કારણ કે પોતાની મર્ચાદાથી વધારે ઉપવાસ કરવાથી નુકસાન થાય છે.
- 232. Considering one's own strength, glory Lustre faith and health as also knowing area place and time, fasting should be undertaken. Because fasting in excess of one's own limitations is causing harm.

२३३. उवसमणो अक्खाणं, उववासो विण्णदो समासेण । तम्हा भूंजंता वि य, जिदिंदिया होंति उववासा ॥७॥

> संक्षेप में इन्द्रियों के उपशमन को ही उपवास कहा गया है । जितेन्द्रिय लोग भोजन करते हुए भी उपवासी ही होते हैं ।

- ૨૩૩. સંક્ષેપમાં, ઇન્દ્રિયોના ઉપશમનને જ ઉપવાસ કહેલ છે. જિતેન્દ્રિય માનવી, ભોજન કરતો હોવા છતાં ઉપવાસી જ રહે છે.
- 233. In short, pacification of senses only is called fasting. A man who has controlled senses remains under fasting only, despite consuming food.

२३४. छट्टटमदसमदुवालसेहिं, अबहुसुयस्स जा सोही । तत्तो बहुतरगुणिया, हविज्ज जिमियस्स नाणिस्स ॥८॥

> अबहुश्रुत अर्थात् अज्ञानी तपस्वी की जितनी विशुद्धि दो-चार दिनों के उपवास से होती है, उससे बहुत अधिक विशुद्धि नित्य भोजन करने वाले ज्ञानी की होती है।

- ર૩૪. અજ્ઞાની તપસ્વીની જેટલી વિશુદ્ધિ બે-ચાર દિવસના ઉપવાસથી થાય છે, તેનાથી ઘણી વધારે વિશુદ્ધિ દરરોજ ભોજન કરનાર જ્ઞાનીની થાય છે.
- 234. An enlightened person attains much more purification by taking food as compared to purity attained by an ignorant person observing fasting for two to four days.

0

२३५. पायच्छित्तं विणओ, वेयावच्चं तहेव सज्झावो । झाणं च विउस्सग्गो, एसो अब्भितरो तवो ॥९॥

> प्रायश्चित्त, विनय, वैयावृत्य, स्वाध्याय, ध्यान और व्युत्सर्ग (कायोत्सर्ग)—इस तरह छह प्रकार का आभ्यन्तर तप है।

- ૨૩૫. પ્રાયશ્ચિત્ત, વિનય, વૈયાવચ્ચ, સ્વાધ્યાય, ધ્યાન અને કાયોત્સર્ગ – આ છ આભ્યન્તર-તપના પ્રકાર છે.
- 235. Repentance, politeness, nursing the sick, old, disabled etc., Study of scriptures, meditation and kayotsarga (stabilizing mind speech and body in yogamudra.) these are internal penance.

२३६. जह बालो जंपन्तो, कज्जमकज्जं च उज्जुयं भणइ । तं तह आलोइज्जा, मायामयविष्पमुक्को वि ॥१०॥

जैसे बालक अपने कार्य-अकार्य को सरलतापूर्वक माँ के समक्ष व्यक्त कर देता है, वैसे ही हमें भी अपने समस्त दोषों की आलोचना माया-मद (छल-छद्म) त्यागकर करनी चाहिए।

- ર39. જેવી રીતે બાળક પોતાના સારા-નરસા કાર્યનો મા પાસે સરળ રીતે એક્ટાર કરે છે, તેવી જ રીતે આપણે પણ આપણા બધા દોષોની આલોચના, માયા મદ ત્યજીને કરવી જોઈએ.
- 236. Just as an infant/child confesses his good or bad acts before its mother with frankness, in the same manner, we should review and criticise all our faults and sins without hiding and being egoistc with pride.

0

२३७-८. जह कंटएण विद्धो, सव्वंगे वेयणिद्दिओ होइ । तह चेव उद्धियम्मि उ, निस्सल्लो निव्वुओ होइ ॥१९॥

> एवमणुद्धियदोसो, माइल्लो तेणं दुक्खिआ हाइ । सो चेव चत्तदोसो, सुविसुद्धो निव्वुओ होइ ॥१२॥

जैसे काँटा चुभने पर सारे शरीर में वेदना होती है और काँटे के निकल जाने पर शरीर नि:शल्य अर्थात् सर्वांग सुखी हो जाता है, वैसे ही अपने दोषों को प्रकट न करने वाला मायावी दु:खी या व्याकुल रहता है और उनको गुरु के समक्ष प्रकट कर देने पर सुविशुद्ध होकर सुखी हो जाता है।

- ર૩૭-૮. જેમ કાંટો લાગવાથી આખા શરીરને વેદના થાય છે અને કાંટો નીકળી જવાથી શરીર દુઃખ વગરનું અર્થાત્ સર્વાંગી સુખ મેળવે છે, એ જ રીતે પોતાના દુઃખને જાહેર ન કરનાર માયાવી દુઃખી કે વ્યાકુળ રહે છે અને એને ગુરુ સમક્ષ પ્રગટ કરી દેવાથી વિશુદ્ધ થઈ સુખી થાય છે.
- 237-8. Just as entire body feels pain on penetration of thorn and gets relieved of pains on being pulled/taken out and experiences all round happiness/comforts in the body in the same manner, confession of guilt before spiritual teacher makes one pure & happy, whereas deceptive person not doing so remains disturbed & unhappy.

२३९. जो पस्सदि अप्पाणं, समभावे संठवित्तु परिणामं । आलोयणमिदि जाणह, परमजिणंदस्स उवएसं ॥१३॥

> अपने परिणामों को समभाव में स्थापित करके आत्मा को देखना ही आलोचना है। ऐसा जिनेन्द्रदेव का उपदेश है।

- ર૩૯. પોતાનાં પરિણામોને સમભાવમાં સ્થાપિત કરીને આત્માને જોવો એ આલોચના છે, આવું જિનદેવનું કહેવું છે.
- 239. Review & Criticism is to establish its mental reflections in equanimaty and observe the soul accordingly, is this sermon of Lord Jina.

0

२४०. अब्भुद्वाणं अंजलिकरणं, तहेवासणदायणं । गुरुभत्तिभावसुस्सूसा, विणओ एस वियाहिओ ॥१४॥

> गुरु तथा वृद्धजनों के समक्ष आने पर खड़े होना, हाथ जोडना, उन्हें उच्च आसन देना, गुरुजनों की भावपूर्वक भक्ति तथा सेवा करना विनय तप है।

- ૨૪૦. ગુરુ અને વડીલોના આવવાથી ઊભા થવું, હાથ જોડવા, એમને આસન આપવું, ગુરુજનોની ભાવથી ભક્તિ તથા સેવા કરવી, વિનય-તપ છે.
- 240. To stand up respectfully on entry of spiritual teacher or elderly persons and fold hands, offering seat, To serve them worshiping with affection & devotion is a kind of austerity called politeness/modesty/humility.

- २४१. एकम्मि हीलियम्मि, हीलिया हुंति ते सव्वे ।
  एकम्मि पूडयम्मि, पूइया हुंति सव्वे ॥१५॥
  एक के तिरस्कार में सबका तिरस्कार होता है और एक की
  पूजा में सबकी पूजा होती है । (इसलिए जहाँ कहीं कोई
  पूज्य या वृद्धजन दिखाई दें, उनका विनय करना चाहिए)
- ર૪૧. એકના તિરસ્કારથી બધાનો તિરસ્કાર થાય છે અને એકની પૂજાથી બધાની પૂજા થાય છે. (તેથી જયાં ક્યાંય કોઇ પૂજ્ય કે વૃદ્ધજન મળે, એનો વિનય કરવો જોઇએ.)
- 241. By contempt of one, all get contempted, whereas by worshiping one, all are worshipped. Therefore anywhere we come across respected old persons, we should offer courtsey to them.

O

२४२. विणओ सासणे मूलं, विणीओ संजओ भवे । विणयाओ विप्पमुक्कस्स, कओ धम्मो कओ तवो ? ॥१६॥

> विनय जिनशासन का मूल है। संयम तथा तप से विनीत बनना चाहिए। जो विनय से रहित है, उसका कैसा धर्म और कैसा तप ?

- ર૪૨. વિનય જિનશાસનનું મૂળ છે. સંચમ તથા તપથી વિનીત થવું જોઇએ. જે વિનયરહિત છે, એનો કેવો ધર્મ અને કેવું તપ ?
- 242. The root of Jinshasan is politeness. It should be moderate through austerity & restraint. One who is impolite, how can he be religious or having austerity.

२४३. विणओ मोक्खद्दारं, विणयादो संजमो तवो णाणं । विणएणाराहिज्जदि. आइरिओ सव्वसंघो य ॥१७॥

> विनय मोक्ष का द्वार है। विनय से संयम, तप तथा ज्ञान प्राप्त होता है। विनय से आचार्य तथा सर्वसंघ की आराधना होती है।

- ૨૪૩. વિત્નય મોક્ષતું દ્વાર છે. વિત્નયથી સંયમ, તપ તથા જ્ઞાત મળે છે. વિત્નયથી આચાર્ચ તથા સર્વસંઘતી આરાધતા થાય છે.
- 243. Politeness is the door to liberation. Knowledge, austerity and restraint comes through politeness. Worship of acharya and all bodies Association/institution/ An order of Jain Monks Nuns, House holders etc. and pilgrims is made through politeness.

0

२४४. विणयाहीया विज्जा, देंति फलं इह परे य लोगम्मि । न फलंति विणयहीणा, सस्साणि व तोयहीणाइं ॥१८॥

> विनयपूर्वक प्राप्त की गयी विद्या इस लोक तथा परलोक में फलदायिनी होती है और विनयविहीन विद्या वैसे ही फलप्रद नहीं होती, जैसे बिना जल के धान्य नहीं उपजता ।

- ર૪૪. વિનયથી મેળવેલી વિદ્યા આલોક તથા પરલોકમાં લાભ આપે છે અને વિનય વિનાની વિદ્યા–જેવી રીતે જળ વિના દ્યાન્ય ઊપજતું નથી–તેવી રીતે ફળ આપનારી થતી નથી.
- 244. Knowledge skill attained through politeness is advantageous both in this life as well as next life whereas knowledge without politeness is not fruitful, just as no crop is grown/harvested without water.

२४५. तम्हा सव्वपयत्ते, विणीयत्तं मा कदाइ छंडेज्जा । अप्पसदो वि य पुरिसो, खवेदि कम्माणि विणएण ॥१९॥

> इसलिए सब प्रकार का प्रयत्न करके विनय को कभी नहीं छोड़ना चाहिए। अल्पश्रुत का अभ्यासी पुरुष भी विनय के द्वारा कर्मों का नाश करता है।

- ર૪૫. તેથી બધી જાતનો પ્રયત્ન કરીને વિનયને ક્યારેય છોડવો ન જોઈએ. અલ્પશ્રુતને જાણનાર પુરુષ પણ વિનયથી કર્મોનો નાશ કરે છે.
- 245. Hence, with all efforts politeness should not be given up A person knowing a little, scriptures destroys Karmas through modesty.

0

२४६. अद्धाणतेण-सावद-राय-णदीरोधणासिवे ओमे । वेज्जावच्चं उत्तं, संगहसारक्खणोवेदं ॥२०॥

> जो मार्ग में चलने से थक गये हैं, चोर श्वापद (हिस्त्र पश्), राजा द्वारा व्यथित, नदी की रुकावट, मरी (प्लेग) आदि रोग तथा दुभिक्ष से पीड़ित हैं, उनकी सार-सम्हाल, सेवा तथा रक्षा करना वैयावृत्य है।

- ર૪૬. ચાલતાં ચાલતા જે થાકી ગયેલ છે, ચોર, હિંસક પશુ તથા રાજાએ જેને દુઃખ પહોંચાડ્યું છે, જે નદીથી રોકાયેલ, મહામારી (પ્લેગ) તથા દુષ્કાળથી પીડિત છે એની સારસંભાળ લેવા તથા સેવા અને રક્ષણ આપવું એ વૈયાવચ્ય છે.
- 246. "Vaiyavachcha" (Service/Nursing) is to offer services to an order and protection and to take care of those who are suffering from calamities like Famine, Epidemic, Obstacled by a River, or those inflicted Punishment/Sentence by the king, wild animals, Thief and one who is tired by continuous walking.

२४७. पूर्यादिसु णिरवेक्खो, जिण-सत्थं जो पढेि भत्तीए । कम्ममल-सोहणहुं, सुयलाहो सुहयरो तस्स ॥२१॥

> आदर-सत्कार की अपेक्षा से रहित होकर जो कर्मरूपी मल को धोने के लिए भिक्तपूर्वक जिनशास्त्रों को पढ़ता है, उसका श्रुतलाभ स्व-पर सुखकारी होता है।

- ૨૪૭. આદરસત્કારની અપેક્ષા રાખ્યા વગર, જે કર્મરૂપી મળને ધોવા માટે, ભક્તિભાવ સહિત જૈનશાસ્ત્ર ભણે છે એને સ્વ-પર સુખકારી શ્રુતલાભ મળે છે.
- 247. One who studies cannonic Scriptures of Jainism, with devotion, with an intention to wash karmic dirts and without expecting any honour and respect is getting benefit of study/knowledge which is causing happiness to self as well as to others.

- २४८. सज्झायं जाणंतो, पंचिंदियसंवुडो तिगुत्तो य । होइ य एकग्गमणो, विणएण समाहिओ साहू ॥२२॥ स्वाध्यायी पुरुष पाँचों इन्द्रियों से संवृत, तीन गुप्तियों से युक्त, विनय से समाहित तथा एकाग्रमन होता है ।
- ૨૪૮. સ્વાધ્યાયી પુરુષ પાંચેય ઇન્દ્રિયો પર અંકુશ રાખનાર, ત્રણ ગુપ્તિનું પાલન કરનાર, વિનયથી નમ્ર તથા એકાગ્ર મનવાળો હોય છે.
- 248. A person engaged in studies of scriptures controls all his five senses, observes three 'Gupties' (concealed attitude), modest with politeness and is of concentrated mind.

- २४९. णाणेण ज्झाणसिज्झी, झाणादो सव्वकम्मणिज्जरणं । णिज्जरणफलं मोक्खं, णाणब्भासं तदो कुज्जा ॥२३॥
  - ज्ञान से ध्यान की सिद्धि होती है। ध्यान से सब कर्मों की निर्जरा (क्षय) होती है। निर्जरा का फल मोक्ष है। अतः सतत ज्ञानाभ्यास करना चाहिए।
- ૨૪૯. જ્ઞાતથી ધ્યાતની સિદ્ધિ મળે છે. ધ્યાતથી બધાં કર્મોની તિર્જરા થાય છે. તિર્જરાનું ફળ મોક્ષ છે. તેથી સતત જ્ઞાનાભ્યાસ કરવો જોઈએ.
- 249. Super natural power is attained through enlightenment of meditation and through Meditation, all karmic particles are destroyed/faded out. Result of such fading out of karma is salvation. Therefore there should be continuous study to attain enlightened knowledge (of scriptures)

२५०. नाणमेगग्गचित्तो अ, ठिओ अ ठावयई परं । सुआणि अ अहिन्जित्ता, रओ सुअसमाहिए ।।२४।।

अध्ययन के द्वारा व्यक्ति को ज्ञान और चित्त की एकाग्रता प्राप्त होती है। वह स्वयं धर्म में स्थित होता है और दूसरों को भी स्थिर करता है तथा अनेक प्रकार के श्रुत का अध्ययन कर वह श्रुतसमाधि में रत हो जाता है।

- ૨૫૦. અધ્યયનથી વ્યક્તિને જ્ઞાન અને ચિત્તની એકાગ્રતા પ્રાપ્ત થાય છે. તે જાતે ધર્મમાં સ્થિર રહે છે અને બીજાને પણ સ્થિર કરે છે તથા અનેક પ્રકારના શ્રુતનો અભ્યાસ કરીને તે શ્રુતસમાધિમાં લીન રહે છે.
- 250. A person achieves knowledge and concentration of mind through studies. He himself remains stable in religion (spirituality) and also make others stable. As also, by studying scripts of various types, he absolves himself in concentration of knowledge.

२५१. सयणासणठाणे वा, जे उ भिक्खू न वावरे । कायस्स विउस्सग्गो, छट्टो सो परिकित्तिओ ॥२५॥

> साधक का शयन, आसन और खड़े होने में व्यर्थ का कायिक व्यापार न करना, काष्ठवत् रहना, छठा कायोत्सर्ग तप है ।

- ૨૫૧. સાધકના સૂવામાં, બેસવા અને ઊઠવામાં વ્યર્થ કાયિક વ્યાપાર ન કરવો, કાષ્ઠની જેમ રહેવું, તે છઠ્ઠો કાયોત્સર્ગ-તપ છે.
- 251. The Sixth type of internal penance is 'Kayotsarga' means not to indulge in unnecessary interaction of body while sleeping sitting and getting up of a saint. this means to remain like a wood.

२५२. देहमइजड्डसुद्धी, सुहदुक्खतितिक्खया अणुप्पेहा । झायइ य सुहं झाणं, एगग्गो काउसग्गम्मि ॥२६॥

> कायोत्सर्ग करने से देह और बुद्धि की जड़ता की शुद्धि होती है, सुख-दु:ख सहने की शक्ति प्राप्त होती है, भावों की अनुप्रेक्षा होती है और शुभ ध्यान के लिए एकाग्रता की प्राप्ति होती है।

- રપર. કાચોત્સર્ગ કરવાથી દેહ અને બુદ્ધિની જડતાની શુદ્ધિ થાય છે. સુખ-દુ:ખ સહન કરવાની શક્તિ મળે છે, ભાવની અનુપ્રેક્ષા થાય છે અને શુભ ધ્યાન માટે એકાગ્રતા પ્રાપ્ત થાય છે.
- 252. By undergoing kayotsarga rigidity of body and intellect is purified. Strength to withstand comforts & discomforts is attained, spiritual pondering expands and concentration to achieve auspicious feelings that is meditation is developed.

0

२५३. तेसिं तु तवो ण सुद्धो, निक्खंता जे महाकुला । जं नेवन्ने वियाणंति, न सिलोगं पवेज्जइ ॥२७॥

> उन महाकुल वालों का तप भी शुद्ध नहीं है, जो प्रव्रज्या धारणकर पूजा-सत्कार के लिए तप करते हैं। तप इस तरह करना चाहिए कि औरों को पता तक न चले और अपने तप की किसी के समक्ष प्रशंसा भी न हो।

રપ3. દીક્ષા અંગીકાર કરીને જે પૂજા-સત્કાર માટે તપ કરે છે, એવા મહાકુળવાનોનું તપ પણ શુદ્ધ નથી. તપ એવી રીતે કરવું જોઈએ કે બીજાને ખબર પણ ન પડે અને પોતાના તપની બીજા પાસે પ્રશંસા પણ ન થાય. 253. After accepting a monk life, one who undergo penance just to achieve honour & felicitations, austerity of such a great noble person also is not pure. Austerity should be undertaken in such a way that none else would even know as also one should not praise his penance before others.

0

२५४. नाणमयवायसहिओ, सीलुज्जिलओ तवो मओ अग्गी । संसारकरणबीयं, दहइ दवग्गी व तणरासिं ॥२८॥

> ज्ञानमयी वायु सिहत तथा शील द्वारा प्रज्विलत तपोमयी अग्नि संसार के कारणभूत कर्म-बीज को वैसे ही जला डालती है, जैसे वन में लगी प्रचण्ड अग्नि तृण-राशि को ।

- ૨૫૪. જ્ઞાનમય વાયુ સહિત તથા શીલથી પ્રગટેલ તપોમય અગ્નિ, સંસારના કારણરૂપ, કર્મબીજને સળગાવી દે છે. જેમ વન્નમાં લાગેલી પ્રયંડ આગ તૃણના સમૂહને સળગાવે છે.
- 254. With a wind of awareness and penancial fire manifested through virtuous conduct (chastity) burns the seeds of karma which otherwise is the cause of wordly life. It is like a big fire of Forest burning a heap of stray grass.

२२. ध्यान सूत्र

२५५. सीसं जहा सरीरस्स, जहा मूलं दुमस्स य । सव्यस्स साधुधम्मस्स, तहा झाणं विधीयते ॥१॥ जैसे शरीर में सिर और वृक्ष में उसकी जड़ मुख है, वैसे ही साधु के समस्त साधु-धर्मों का मूल ध्यान है।

२२. ध्यान सूत्र)

રપપ. જેમ શરીરમાં મસ્તક અને વૃક્ષમાં એનું થડ (મૂળ) મુખ્ય છે તેમ સાધુના બધા સાધુધર્મમાં ધ્યાન મૂળ છે.

22. DHYAN SOOTRA

255. Just as, head is the main organ of a body and trunk is the root of a tree, so is dhyan - meditation is root of monk's all duties.

२५६. जं थिरमज्झवसाणं, तं झाणं जं चलंतयं चित्तं । तं होज्ज भावणा वा, अणुपेहा वा अहव चिंता ॥३॥

> स्थिर अध्यवसान अर्थात् मानसिक एकाग्रता ही ध्यान है। चित्त की जो चंचलता है उसके तीन रूप है – भावना, अनुप्रेक्षा और चिन्ता।

- ૨૫૬. સ્થિર અધ્યવસાય અર્થાત્ માનસિક એકાગ્રતા જ ધ્યાન છે. ચિત્તની ચંચળતાનાં ત્રણ રૂપ છે - ભાવના, અનુપ્રેક્ષા, ચિંતા.
- 256. Dhyan is stable reflection of the soul means mental concentration. There are three forms of unsteady mind, emotions, spiritual pondering and worries.

२५७. लवण व्व सलिलजोए, झाणे चितं विलीयए जस्स । तस्स सुहासुहडहणो, अप्पाअणलो पयासेइ ॥४॥

जैसे पानी का योग पाकर नमक विलीन हो जाता है, वैसे ही जिसका चित्त निर्विकल्प समाधि में लीन हो जाता है, उसकी चिर संचित शुभाशुभ कर्मों को भस्म करने वाली, आत्मरूप अग्नि प्रकट होती है।

- ૨૫૭. જેવી રીતે પાણી સાથે ભળવાથી મીઠું એક્ટ્સ થઇ જાય છે તેવી જ રીતે જેનું ચિત્ત નિર્વિકલ્પ સમાધિમાં લીન રહે છે એનામાં લાંબા સમયથી (સંચિત) એક્ઠા થયેલ શુભાશુભ કર્મોને ભસ્મ કરી દેનાર, આત્મરૂપ અગ્નિ પ્રકટે છે.
- 257. Just as by mixing with water salt become congraent, in the same manner whose mind is in doubtless abstract contemplation gets all his long accumulated karmic particles irrespective of auspicious and inauspicious, burnt to ashes and lits spiritual fire.

0

२५८. जस्स न विज्जदि रागो, दोसो मोहो व जोगपरिकम्मो । तस्स सुहासुहडहणो, झाणमओ जायए अग्गी ॥५॥

> जिसके राग-द्वेष और मोह नहीं है तथा मन-वचन-कायरूप योगों का व्यापार नहीं रह गया है, उसमें समस्त शुभाशुभ कर्मों को जलाने वाली ध्यानाग्नि प्रकट होती है।

- ૨૫૮. જેનામાં રાગ-દ્વેષ અને મોહ નથી તથા મન-વચન-કાયારૂપ યોગનો વ્યાપાર શેષ રહ્યો નથી, એનામાં સમસ્ત શુભ-અશુભ કર્મોનો નાશ કરનારી ધ્યાન - અગ્નિ પ્રકટે છે.
- 258. One who does not have attachment, aversion and fascination and whose meditated interaction of mind speech & body is extinguished, gets meditated fire lit up which destroys entire accumulated karmic particles whether good or bad.

२५९. पुव्वाभिमुहो उत्तरमुहो व, होऊण सुइ-सामायारो । झाया समाहिजुत्तो, सहासणत्थो सुसरीरो ।।६।।

> पूर्व या उत्तर दिशाभिमुख होकर बैठने वाला शुद्ध आचार तथा पवित्र शरीर वाला ध्याता सुखासन से स्थित हो समाधि में लीन होता है।

- ૨૫૯. પૂર્વ અથવા ઉત્તર દિશા તરફ મોં રાખીને બેસનાર, શુદ્ધ આચાર તથા પવિત્ર શરીરવાળા ધ્યાની, સુખાસનમાં બેસીને સમાધિમાં લીન થાય છે.
- 259. A meditator with pure character and holy body, sitting facing east or north direction, gets in abstract contemplation by sitting comfortably.

0

२६०. पिलयंकं बंधेउं, निसिद्धमण-वयणकायवावारो । नासग्गनिमियनयणो. मंदीकयसासनीसासो ॥७॥

> वह ध्याता पल्यंकासन बाँधकर और मन-वचन-काय के व्यापार को रोककर दृष्टि को नासिकाग्र पर स्थित करके मन्द-मन्द श्वासोच्छ्वास ले ।

- ર90. તે ધ્યાતા પલાંઠી લગાવીને અને મન-વચન-કાચાના વ્યાપારોને રોકીને આંખને નાસિકાના અગ્ર ભાગ પર સ્થિર કરીને ધીમે ધીમે શ્વાસોચ્છ્વાસ લે.
- 260. That meditator in the posture of folded legs, obstructing activities of mind speech & body and setting eyes at the front edge of the nose, breaths slowly.

२६१. गरहियनियदुच्चरिओ, खामियसत्तो नियत्तियपमाओ । निच्चलचित्तो ता झाहि, जाव पुरओव्व पडिहाइ ॥८॥

> वह अपने पूर्वकृत बुरे आचरण की गर्हा करे, सब प्राणियों से क्षमाभाव चाहे, प्रमाद को दूर करे और चित्त को निश्चल करके तब तक ध्यान करे जब तक पूर्वबद्ध कर्म नष्ट न हो जायें।

- ૨૬૧. તે પોતાનાં પૂર્વે કરેલાં ખરાબ આચરણની ગર્હા કરે, બધાં પ્રાણીઓ સાથે ક્ષમાયાયના કરે, પ્રમાદને દૂર કરે અને ચિત્તને સ્થિર રાખીને જ્યાં સુધી પૂર્વે બાંધેલાં કર્મનો નાશ ન થાય ત્યાં સુધી ધ્યાન કરે.
- 261. One who looks with contempt on his past committed bad conduct, apologise all living beings, gets rid of negligence and stablizes his mind on meditation till such time, past committed deeds are not destroyed.

२६२. थिरकयजोगाणं पुण, मुणीण झाणे सुनिच्चलमणाणं । गामम्मि जणाइण्णे, सुण्णे रण्णे व ण विसेसो ॥९॥

> जिन्होंने अपने योग अर्थात् मन-वचन-काय को स्थिर कर लिया है और जिनका ध्यान में चित्त पूरी तरह निश्चल हो गया है, उन मुनियों के ध्यान के लिए घनी आबादी के ग्राम अथवा शून्य अरण्य में कोई अन्तर नहीं रह जाता।

- રકર. જેણે પોતાના યોગ એટલે મન-વચન-કાયાને સ્થિર કરી દીધેલ છે અને જેનું મન ધ્યાનમાં પૂરેપૂરું નિશ્ચલ થઇ ગયું છે, એવા મુનિઓને ધ્યાન માટે, ખૂબ જનસંખ્યાવાળું ગામ કે એકાંત જંગલમાં કોઇ અંતર નથી.
- 262. One who has made unification of his mind speech and body standstill/stable and whose mind is totally became firm in meditation such monks do not differentiate Isolated forest from thickly populated towns.

२६३. जे इदियाणं विसया मणुण्णा, न तेसु भावं निसिरे कयाइ । न याऽमणुण्णेसु मणं पि कुज्जा, समाहिकामे समणे तवस्सी ।।

> समाधि की भावना वाला तपस्वी-श्रमण इन्द्रियों के अनुकूल विषयों में कभी रागभाव न करे और प्रतिकूल विषयों में मन से भी द्वेषभाव न करे।

- રક3. સમાધિની ભાવનાવાળા તપસ્વી-શ્રમણ ઇન્દ્રિયોને અનુકૂળ વિષયોમાં રાગ ન રાખે અને પ્રતિકૂળ વિષયોમાં મનથી પણ દ્વેષ ન કરે.
- 263. Ascetics with austerity and conception of abstract contemplation do not get attached to favourable sensual objects as also do not keep aversion on adverse sensual objects, even in thoughts. (With mind).

२६४. सुविदिय-जगस्सभावो, निस्संगो निब्भओ निरासो य । वरग्ग-भावियमणो, झाणंमि सुनिच्चलो होइ ॥१९॥

> जो संसार के स्वरूप से सुपिरिचित है, निःसंग, निर्भय तथा आशारिहत है तथा जिसका मन वैराग्य-भावना से युक्त है, वही ध्यान में सुनिश्चिल – भली-भाँति स्थित होता है।

- રુ૪. જે સંસારના સ્વરૂપથી સુપરિચિત છે, નિઃસંગ, નિર્ભય તથા આશા વિનાનો છે તથા જેનું મન વૈરાગ્ય-ભાવનાથી ભર્યું છે તે જ ધ્યાન કરવામાં સુદઢ—સારી રીતે સ્થિર થાય છે.
- 264. One who is well versed with the nature of the world, unattached, fearless and without any hopes and whose mind is full of disattachment, (detachment) only successfully meditates with well stabilised and firm mind.

२६५. पुरीसायारो अप्पा, जोई वरणाणदंसण-समग्गो । जो झायंदि सो जोई. पावहरो हवदि णिइंदो ।।१२।।

> जो योगी पुरुषाकार तथा केवलज्ञान व केवलदर्शन से पूर्ण आत्मा का ध्यान करता है, वह कर्मबन्धन को नष्ट करके निर्द्वन्द्व हो जाता है।

- રકપ. જે યોગી પુરુષાકાર તથા કેવળજ્ઞાન અને કેવળદર્શનથી પૂર્ણ આત્માનું ધ્યાન ધરે છે, તે કર્મબંધનો નાશ કરી નિર્દ્ધન્દ્ધ થઈ જાય છે.
- 265. That sage who meditate, with manly posture and on enlightened perfect soul with perfect perception, destroys all bondage of karmas and becomes free from duality.

0

२६६. देहविवित्तं पेच्छिइ, अप्पाणं तह य सव्वसंजोगे । देहोविह-वोसग्गं, निस्संगो सव्वहा कृणइ ॥१३॥

> ध्यान-योगी अपनी आत्मा को शरीर तथा समस्त बाह्य संयोगों से भिन्न देखता है। वह देह तथा उपिंध का व्युत्सर्ग अर्थात् त्याग करके नि:संग हो जाता है।

- ૨૬૬. ધ્યાનમાં લીન યોગી પોતાના આત્માને શરીર તથા બાહ્ય સંયોગોથી અલગ અનુભવે છે. તે શરીર અને સામગ્રીનો ત્યાગ કરીને નિઃસંગ થઈ જાય છે.
- 266. A sage engrossed in meditation finds his soul distinct from outer state and body. He abandons that body and materials and becomes disassociated.

२६७. णाहं होमि परेसिं, ण मे परे संति णाणमहमेक्को । इदि जो झायदि झाणे, सो अप्पाण हवदि झादा ॥१४॥

वही श्रमण आत्मा का ध्याता है जो ध्यान में चिन्तवन करता है कि ''मैं न 'पर' का हूँ, न 'पर' पदार्थ या भाव मेरे हैं, मैं तो एक शुद्ध-बुद्ध ज्ञानमय चैतन्य हूँ।''

- ૨૬૭. એ શ્રમણ જ આત્માનો આરાધક છે જે ધ્યાનમાં ચિંતન કરે છે કે "હું 'પર'નો નથી કે ન તો 'પર' પદાર્થના ભાવ મારા છે, હું તો એક શુદ્ધ-બુદ્ધ જ્ઞાનમય ચેતન છું."
- 267. Only that monk is the worshipper of the soul, who ponders, while meditating that neither I belong to others nor the feelings of the other matter is mine. I am a spiritual entity pure, enlightened and knowledgable.

٥

२६८. झाणडिओ हु जोई, जइणो संवेय णिययअप्पाणं ।
तो ण लहइ तं सुद्धं, भग्गविहीणो जहा रयणं ॥१५॥

ध्यान में स्थित योगी यदि अपनी आत्मा का संवेदन नहीं करता तो वह शुद्ध आत्मा को प्राप्त नहीं कर सकता; जैसे कि भाग्यहीन व्यक्ति रत्न प्राप्त नहीं कर सकता।

- રક૮. ધ્યાન ઘરી રહેલ ચોગી જો પોતાના આત્માની સમજણ (સંવેદના) મેળવતો નથી તો તે શુદ્ધ આત્માને પ્રાપ્ત કરી શક્તો નથી; જેવી રીતે ભાગ્યહીન વ્યક્તિ રત્ન મેળવી શક્તો નથી.
- 268. An ascetic practicing meditation, if he does not feel one with his own soul, then he does not attain pure self realisation. Just as a person devoid of good luck fails to acquire jewels.

- २६९. भावेज्ज अवत्थितियं, पिंडत्थ-पयत्थ-रूवरिवय्तं । छउमत्थ-केविलत्तं, सिद्धत्तं चेव तस्सत्थो ॥१६॥ ध्यान करने वाला साधक पिंडस्थ, पदस्थ और रूपातीत—इन तीनों अवस्थाओं की भावना करे । पिंडस्थ ध्यान का विषय है छद्मस्थत्व अर्थात् देह-विपश्यना । पदस्थध्यान का विषय है केविलत्व अर्थात् कैवल्य-स्वरूप का अनुचिंतन और रूपातीतध्यान का विषय है सिद्धत्व अर्थात् शुद्ध आत्मा ।
- રકલ. ધ્યાન કરી રહેલ સાધક પિંડસ્થ, પદસ્થ અને રૂપાતીત-એમ ત્રણેય અવસ્થાની ભાવના કરે. પિંડસ્થ ધ્યાનનો વિષય છે – છદ્મસ્થ અર્થાત્ દેહવિપશ્યના, પદસ્થ ધ્યાનનો વિષય છે કેવલિત્વ અર્થાત્ કૈવલ્ય સ્વરૂપનું અનુચિંતન અને રૂપાતીત ધ્યાનનો વિષય છે સિદ્ધત્વ અર્થાત્ શુદ્ધ આત્મા.
- 269. An ascetic meditating ponders about all the three concepts VIZ physical, formal and formless state. The subject matter of physical meditation is body consciousness or 'Chhadmasthatva' subject matter of padastha meditation is omniscience, means pondering on the nature of omniscient and subject matter of formless meditation is 'Siddhatva' (state of siddha) or a purified soul.

२७०. अवि झाइ से महावीरे, आसणत्थे अकुक्कुए झाणं । उहूमहे तिरियं च, पेहमाणे समाहिमपडिण्णे ।।१७।।

> महावीर उकडूँ आदि आसनों में स्थित और स्थिर होकर ध्यान करते थे। वे ऊँचे-नीचे और तिरछे लोक में होने वाले पदार्थों को ध्येय बनाते थे। उनकी दृष्टि आत्म-समाधि पर टिकी हुई थी। वे संकल्प-मुक्त थे।

- ૨૭૦. ભગવાન મહાવીર ઉક્કડૂ વગેરે આસનમાં સ્થિર થઇને ધ્યાન કરતા હતા. તેઓ ઊંચા-નીચા અને તિર્ચ્છાલોકમાં થનાર પદાર્થોને ધ્યેય તરીકે સ્વીકારતા હતા. એમની દૃષ્ટિ આત્મ-સમાધિ પર સ્થિર હતી. તેઓ સંકલ્પથી મુક્ત હતા.
- 270. Lord Mahavira with different meditation postures like 'Ookdoo' stature etc. stabilized himself in meditation. He was accepting, as a goal, matter that existed in upper, lower and middle (horizental) world/universe. His sight was steady on spiritual contemplation. He was free from volition or was desireless.

२७१. णातीतमट्टं ण य आगमिस्सं, अट्टं नियच्छंति तहागया उ । विधूतकप्पे एयाणुपस्सी, णिज्झोसइत्ता खवगे महेसी ॥१८॥

> तथागत अतीत और भिवष्य के अर्थ को नहीं देखते। कल्पना-मुक्त महर्षि वर्तमान का अनुपश्यी हो, कर्म-शरीर का शोषण कर उसे क्षीण कर डालता है।

- ૨૭૧. તથાગત ભૂત અને ભવિષ્યના અર્થને જોતા નથી. કલ્પનામુક્ત મહર્ષિ વર્તમાનના અનુપશ્ચી થઈને, કર્મશરીરનું શોષણ કરી એનો નાશ કરે છે.
- 271. An ascetic does not visualise meaning of past & future. A great sage, who is free from any imagination concentrates on present, absorbs karmic body and destroys it ultimately.

२७२. मा चिट्ठह मा जंपह, मा चिन्तह किं वि जेण होइ थिरो । अप्पा अप्पम्मि रओ, इणमेव परं हवे झाणं ॥१९॥

हे ध्याता ! तू न तो शरीर से कोई चेष्टा कर, न वाणी से कुछ बोल और न मन से कुछ चिन्तन कर, इस प्रकार त्रियोग का निरोध करने से तू स्थिर हो जाएगा—तेरी आत्मा आत्मरत हो जायेगी । यही परम ध्यान है ।

- ર૭૨. હે ધ્યાની ! તું ન તો શરીરથી કોઇ ચેષ્ટા કરજે, ન તો વાણીથી કશુંક બોલજે અને ન તો મનથી કંઇ વિચારજે, આ રીતે ત્રિયોગનો નિરોધ કરવાથી તું સ્થિર થઇ જઇશ –અર્થાત્ તારો આત્મા આત્મામાં લીન થઇ જશે. આ જ શ્રેષ્ઠ ધ્યાન છે.
- 272. Oh Meditator! Don't make any attempt by body nor utter any word by speech or think anything mentally. In this way, by controlling the trio, you would become steady, meaning thereby your soul will be engrossed with the soul and that is the best form of meditation.

0

२७३. न कसायसमुत्थेहि य, वहिज्जइ माणसेहिं दुक्खेहिं। ईसा-विसाय-सोगा-इएहिं झाणोवगयचित्तो ॥२०॥

> जिसका चित्त इस प्रकार के ध्यान में लीन है, वह आत्मध्यानी पुरुष कषाय से उत्त्पन्न ईर्घ्या, विषाद, शोक आदि मानसिक दु:खों से बाधित नहीं होता ।

- ૨૭૩. જેતું મત ધ્યાતમાં, આ રીતે લીત થઇ ગયું હોય છે, તેવો આત્મધ્યાતી પુરુષ કષાયથી ઉત્પન્ન થતાર ઇર્ષ્યા, વિષાદ, શોક વગેરે માતસિક દુઃખોથી દુઃખી થતો તથી.
- 273. Spiritually meditated man, whose mind is engrossed in this way in meditation does not get aggrieved with mental agony like envy gloom and grief etc.

२७४. जह चिरसंचियमिंधण-मनलो पवणसहिओ दुयं दहइ । तह कम्मेंधणमियं, खणेण झाणानलो डहइ ॥२१॥

> जैसे चिरसंचित ईंधन को वायु से उद्दीप्त आग तत्काल जला डालती है, वैसे ही ध्यान रूपी अग्नि अपरिमित कर्म-ईंधन को क्षणभर में भस्म कर डालती है।

- ૨૭૪. જેવી રીતે સૂકા ઇંધણને (લાકડાને) પવનથી ફેલાતી આગ તરત જ સળગાવી મૂકે છે, તેવી જ રીતે ધ્યાનરૂપી અગ્નિ અપરિમિત કર્મ-ઇંધનને ક્ષણમાત્રમાં ભસ્મ કરી દે છે.
- 274. Just as dry fuel (root) is swiftly inflamed by fire spread by wind so is meditational fire reduce, to ashes, within a moment, unlimited karmic particles used as fuel.

२३. अनुप्रेक्षा सूत्र

२७५. झाणोवरमेऽवि मुणी, णिच्चमणिच्चाइ भावणापरमो । होइ स्भावियचित्तो, धम्मज्झाणेण जो पूर्विव ।।१।।

> मोक्षार्थी सर्वप्रथम धर्म-ध्यान द्वारा अपने चित्त को सुभावित करे। बाद में धर्म-ध्यान से उपरत होने पर भी सदा अनित्य-अशरण आदि भावनाओं के चिन्तवन में लीन रहे।

૨૩. અનુપ્રેક્ષા સૂત્ર

૨૭૫. મુમુક્ષુ પહેલાં તો ધર્મ-ધ્યાનથી પોતાના ચિત્તને વિશુદ્ધ કરે. પછી ધર્મધ્યાનથી પર થઇ જાય તોપણ હંમેશાં અનિત્ય-અશરણ વગેરે ભાવનાઓના ચિંતનમાં લીન રહે.

23. ANUPREKSHA SOOTRA

275. Liberation seeker frist purifies his mind through spiritual meditation. Then he is beyond spiritual meditation. Even then he will be engrossed in conception of uncertain, (Anitya) or perishable, conception of refugeless (Asharan) etc.

0

२७६. अद्धवमसरणमेगत्त-मन्नत्तसंसारलोयमसुइत्तं । आसवसंवरणिज्जर, धम्मं बोहिं च चिंतिज्ज ॥२॥ अनित्य, अशरण, एकत्व, अन्यत्व, संसार, लोक, अशुचि, आस्त्रव, संवर, निर्जरा, धर्म और बोधि—इन बारह भावनाओं का चिन्तवन करना चाहिए ।

- ૨૭૬. અનિત્ય, અશરણ, એક્ત્વ, અન્યત્ય, સંસાર, લોક, અશુચિ, આઝવ, સંવર, નિર્જરા, ધર્મ અને બોધિ – આ બાર ભાવનાનું ચિંતન કરવું જોઇએ.
- 276. 'Anitya', 'Asharan', 'Ekatva' 'Anyatva,' 'Sansar' 'Lok' 'Ashuchi' Ashrav (Influx) 'Samvar' (intercept) 'Nirjara' (Sheding) 'Dharma' and 'Bodhi' - These twelve conceptions are to be thought of, deeply. (chintan).

O

२७७. जन्म मरणेण समं, संपज्जइ जोव्वणं जरासहियं । लच्छी विणास-सहिया, इय सव्वं भंगर-मुणह ॥३॥

जन्म मरण के साथ जुड़ा हुआ है और यौवन वृद्धावस्था के साथ । लक्ष्मी चंचला है । इस प्रकार संसार में सब-कुछ क्षण-भंगुर है—अनित्य है ।

- ૨૭૭. જન્મ મરણ સાથે જોડાયેલું છે અને ચૌવન વૃદ્ધાવસ્થા સાથે. લક્ષ્મી યંચળ છે. આ રીતે સંસારમાં બધું ક્ષણ-ભંગુર છે - અનિત્ય છે.
- 277. Birth is linked with death whereas youth is linked with old age. Wealth is unstable, thus every thing in this world is momentary uncertain.

٥

२७८. वित्तं पसवो य णाइओ, तं बाले सरणं ति मण्णइ ।
एए मम तेसिं वा अहं, णो ताणं सरणं ण विज्जई ।।४।।

अज्ञानी जीव धन, पशु तथा ज्ञातिवर्ग को अपना रक्षक या शरण मानता है कि 'ये मेरे हैं और मैं इनका हूँ।' किन्तु वास्तव में ये सब न तो रक्षक हैं और न शरण।

- ૨૭૮. અજ્ઞાની ધન, પશુ તથા જ્ઞાતિજનોને પોતાના રક્ષક અને શરણ માને છે અને કહે છે 'તે મારા છે હું એમનો છું.' પરંતુ વાસ્તવિક રીતે આ બધા ન તો રક્ષક છે, ન તો શરણ.
- 278. An ignorant (person) believes wealth, animals and community persons as his protector and shelter and says that 'They are mine' and 'I am theirs' but in fact, all these are neither his protector nor shelterlike.

२७९. रयणत्तय-संजुत्तो, जीवो हि हवेइ उत्तमं तित्थं । संसारं तरइ जदो. रयणत्तय-दिव्व-णावाए ॥५॥

> वास्तव में रत्नत्रय से सम्पन्न जीव ही उत्तम तीर्थ (तट) है, क्योंकि वह रत्नत्रय रूपी दिव्य नौका द्वारा संसार-सागर से पार करता है।

- ૨૭૯. હકીકતે રત્નત્રયથી સમૃદ્ધ જીવ જ ઉત્તમ તીર્થ છે, કારણ કે તે રત્નત્રયરૂપી દિવ્ય નૌકાથી સંસારસાગર તરી જાય છે.
- 279. In fact, rich with 'Ratnatraya' (Trijewels) is the best pilgrimage. (Monk-Nun, house holder & house holderess) according to Jain phiosophy. Because he swims across ocean of the world with divine boat, of 'Ratnatraya' (Trijewels)

٥

२८०. पत्तेयं पत्तेयं नियगं, कम्मफलमणुहवंताणं । को कस्स जए सयणो ? को कस्स व परजणो भणिओ ? ।।६।। प्रत्येक जीव अपने-अपने कर्मफल को अकेला ही भोगता है । ऐसी स्थिति में कौन किसीका स्वजन है और कौन

किसीका परजन ?

- ૨૮૦. દરેક જીવ પોતાના કર્મફળને એક્લો જ ભોગવે છે. આ સ્થિતિમાં કોણ કોનું સ્વજન છે અને કોણ કોનું પરજન ?
- 280. Each living being itself faces the consequences, (fruits) of its own deeds alone. Under this situation, who is closely related to whom?

२८१. एगो में सासओ अप्पा, नाणदंसणसंजुओ । सेसा में बाहिरा भावा, सब्वे संजोगलक्खणा ॥७॥

> ज्ञान और दर्शन से संयुक्त मेरी एक आत्मा ही शाश्वत है । शेष सब बाह्य भाव हैं, संयोग-सम्बन्ध मात्र हैं ।

- ૨૮૧. જ્ઞાન અને દર્શનયુક્ત મારો એક આત્મા જ શાશ્વત છે. બાકી બધા બાહ્યભાવ છે, સંચોગ-સંબંધ માત્ર છે.
- 281. My soul, which is comprised of knowledge and perception is the only eternal entity. Rest of all is external concepts, merely related by circumstances.

0

२८२. अणुसोअइ अन्नजणं, अन्नभवंतरगयं तु बालजणो । नवि सोयइ अप्पाणं, किलिस्समाणं भवसमुद्दे ॥८॥

> अज्ञानी मनुष्य अन्य भवों में गये हुए दूसरे लोगों के लिए तो शोक करता है, किन्तु भव-सागर में कष्ट भोगने वाली अपनी आत्मा की चिन्ता नहीं करता !

- ૨૮૨. અજ્ઞાની મનુષ્ય, મરણ પામેલ બીજા લોકો માટે શોક કરે છે, પરંતુ ભવ-સાગરમાં કષ્ટ ભોગવનાર પોતાના આત્માની ચિંતા કરતો નથી.
- 282. Ignorant person is aggrieved for other people who have expired but is not worried about his own soul which is undergoing pains in this vast ocean of life death.

२८३. जो जाणिऊण देहं, जीवसरूवादु तच्चदो भिन्नं । अप्पाणं पि य सेवदि, कज्जकरं तस्स अण्णत्तं ॥९॥

> जो शरीर को जीव के स्वरूप से तत्त्वतः भिन्न जानकर आत्मा का अनुचिन्तन करता है, उसकी अन्यत्व भावना कार्यकारी है।

- ૨૮૩. જે શરીરને જીવસ્વરૂપથી તત્ત્વતઃ અલગ જાણીને આત્મા વિશે વિચારે છે, એની અન્યત્વ ભાવના આવકાર્ય છે.
- 283. One who knows a body to be the distinct element from live substance and ponders upon the soul, his 'ANYATVA' conception is appreciable/welcome.

0

२८४. मंसद्वियसंघाए, मुत्तपुरीसभरिए नवच्छिदे । असुइं परिस्सवंते, सुहं सरीरम्मि किं अत्थि ? ॥१०॥

> मांस और हड्डी के मेल से निर्मित, मूल-मूत्र से भरे, नौ छिद्रों के द्वारा अशुचि पदार्थ को बहाने वाले शरीर में क्या सुख हो सकता है ?

- ૨૮૪. માંસ અને હાડકાના મિલનથી બનેલ, મળ-મૂત્રથી ખરડાયેલ, નવ દ્વારોથી અપવિત્ર પદાર્થોને વહેવડાવનાર શરીરમાં શું સુખ હોઈ શકે છે ?
- 284. Made out of flesh & bones combined together, spoiled with dirty substances like excrement, urine etc. unholy with flow of nine dirt substances through the doors/holes, what sort of comfort can be felt from such a body?

२८५. एदे मोहय-भावा, जो परिवज्जेइ उवसमे लीणो । हेयं ति मन्नमाणो, आसवअणुवेहणं तस्स ॥१९॥

> मोह के उदय से उत्पन्न होने वाले इन सब भावों को त्यागने योग्य जानकर उपशम (साम्य) भाव में लीन व्यक्ति इनका त्याग कर देता है। यह उसकी आस्त्रव-अनुप्रेक्षा है।

- ર૮૫. મોહના ઉદયથી ઉત્પન્ન થનાર એવા બધા ભાવોને ત્યજવા જેવા સમજીને ઉપશમ ભાવમાં લીન થયેલ વ્યક્તિ એનો ત્યાગ કરે છે. આ એની આઝવ - અનુપ્રેક્ષા છે.
- 285. A person engrossed with pacified feelings (upsham bhava) considers all other feelings arisen out of fascinations worth discarding and abandons them accordingly. This is his 'Ashrava Anupreksha'.

२८६. मणवयणकायगुत्तिं-दियस्स सिमदीसु अप्पमत्तस्स । आसवदारणिरोहे, णवकम्मरयासवो ण हवे ॥१२॥

> मनोगुप्ति, वचनगुप्ति, कायगुप्ति के द्वारा इन्द्रियों को वश में करने वाला तथा समितियों के पालन में अप्रमत्त साधक के आस्त्रवद्वारों का निरोध हो जाने पर नवीन कर्म-रज का आस्त्रव नहीं होता है । यह संवर-अनुप्रेक्षा है ।

- ૨૮૬. મનગુપ્તિ, વચનગુપ્તિ અને કાયગુપ્તિથી ઇન્દ્રિયોને વશ કરનાર તથા સમિતિઓના પાલનમાં અપ્રમાદી સાધકનાં આસ્ત્રવદ્વારોનો નિરોધ થઇ જવાથી નવી કર્મ-રજનો આસ્ત્રવ થતો હોતો નથી. આ સંવર-અનુપ્રેક્ષા છે.
- 286. Controlling the senses through concealment of mind Speech & Body as also free from laziness in observance of five 'Samities' (necessary actions with utmost care and without negligence) by contracepting influx doors for new karmic particles, donot enter the soul and that is 'Samvar Anupreksha.'

0

२८७. बंधप्पदेस-ग्गलणं णिज्जरणं इदि जिणे हि पणत्तं । जेण हवे संवरणं तेण दु णिज्जरण मिदि जाण ॥१३॥

> बँधे हुए कर्म-प्रदेशों के क्षरण को निर्जरा कहा जाता है। जिन कारणों से संवर होता है, उन्हीं कारणों से निर्जरा होती है।

- ૨૮૭. બાંધેલા કર્મ-પ્રદેશોનું ઝરી જવું તેને નિર્જરા કહે છે. જે કારણથી સંવર થાય છે એ જ કારણથી નિર્જરા પણ થાય છે.
- 287. Shedding of past karmic particles bondages (from soul portions) is called 'Nirjara'. They are the same cause which is instrumental in 'Samvar', equally for Nirjara as well.

२८८. जरामरणवेगेणं, वुज्झमाणाण पाणिणं । धम्मो दीवो पइट्ठा य, गई सरणमुत्तमं ॥१४॥

> जरा और मरण के तेज प्रवाह में बहते-डूबते हुए प्राणियों के लिए धर्म ही द्वीप है, प्रतिष्ठा है, गति है तथा उत्तम शरण है।

- ૨૮૮. જરા અને મરણના ઝડપી પ્રવાહમાં વહેતાં-ડૂબતાં પ્રાણીઓ માટે ધર્મ જ દ્વીપ છે, પ્રતિષ્ઠા છે, ગતિ છે તથા ઉત્તમ શરણ છે.
- 288. For living beings sinking flowing in fast stream of oldage & death, religion is (like) an island, as also best of shelter, prestige and life mode.

0

२८९. माणुस्सं विग्गहं लद्धुं, सुई धम्मस्स दुल्लहा । जं सोच्चा पविज्जंति तवं खंतिमहिंसयं ॥१५॥

> मनुष्य-शरीर प्राप्त होने पर भी ऐसे धर्म का श्रवण तो दुर्लभ ही है, जिसे सुनकर तप, क्षमा और अहिंसा को प्राप्त किया जाए ।

- ૨૮૯. મતુષ્ટ્ય-દેહ મળ્યો હોવા છતાં એવા ધર્મતું શ્રવણ તો દુર્લભ છે, જે સાંભળીને તપ, ક્ષમા અને અહિંસા પ્રાપ્ત થઇ જાય.
- 289. Despite getting human body, hearing of sermons relating to spirituality is hard to obtain ('Durlabh') by hearing which, qualities of austerity forgiveness and non violence are attained.

२९०. आहच्च सवणं लद्धुं, सद्धा परमदुल्लहा । सोच्चा नेआउयं मग्गं, बहवे परिभस्सइ ॥१६॥

> कदाचित् धर्म का श्रवण हो भी जाये, तो उस पर श्रद्धा होना परम दुर्लभ है । क्योंकि बहुत-से लोग न्यायसंगत मोक्षमार्ग का श्रवण करके भी उससे विचलित हो जाते हैं।

- ૨૯૦. કદાચ ધર્મનું શ્રવણ પણ થાય, તો એના પર શ્રદ્ધા થવી ખૂબ દુર્લભ છે. કારણ કે ઘણા લોકો ન્યાયયુક્ત મોક્ષમાર્ગનું શ્રવણ કરીને પણ એ માર્ગથી વિચલિત થઈ જાય છે.
- 290. Even if spirituality is sermoned & heard, it is all the more difficult to have faith in it. It is a rare thing, since many people despite hearing salvation-liberation path found to be moving away from it.

0

२९१. सुइं च लद्धं सद्धं च, वीरियं पुण दुल्लहं । बहवे रोयमाणा वि, नो एणं पडिवज्जए ॥१७॥

> धर्म-श्रवण तथा श्रद्धा हो जाने पर भी पुरुषार्थ होना और दुर्लभ है। बहुत-से लोग संयम में अभिरुचि रखते हुए भी उसे सम्यक्-रूपेण स्वीकार नहीं कर पाते।

- રલ્૧. ધર્મ-શ્રવણ તથા શ્રદ્ધા થયા પછી પુરુષાર્થ થવો દુર્લભ છે. ઘણા લોકો સંચમમાં રુચિ રાખતા હોવા છતાં એનો સમ્ચક્ર્યે સ્વીકાર કરી શકતા નથી.
- 291. After hearing the religious sermons and having faith in it, action/activities in that direction is rare and difficult. Many persons, despite having/keeping taste for spirituality/restrained life, fail to accept them properly.

O

२९२. भावणाजोग-सुद्धप्पा, जले णावा व आहिया । नावा व तीर-संपण्णा, सव्वदुक्खा तिउट्टइ ॥१८॥

> भावना-योग से शुद्ध आत्मा को जल में नौका के समान कहा गया है। जैसे अनुकूल पवन का सहारा पाकर नौका किनारे पहुँच जाती है, वैसे ही शुद्ध आत्मा संसार के पार पहुँचती है, जहाँ उसके समस्त दुःखों का अन्त हो जाता है।

- રલ્ર. ભાવના-યોગથી શુદ્ધ થયેલ આત્માને પાણીમાં તરતી નૌકા સમાન કહેલ છે. જેવી રીતે અનુકૂળ પવનની સહાયથી નૌકા કિનારે પહોંચી જાય છે, તેવી જ રીતે શુદ્ધ આત્મા સંસારનો પાર પામી જાય છે અને એનાં બધાં દુઃખોનો અંત આવે છે.
- 292. A soul purified with conceptual union, is compared with a boat sailing in water. Just as with the help of favourable wind, a boat reaches the shore/coast, in the same manner/way, a purified soul cross the world and all its miseries end.

२४. लेश्या सूत्र

२९३. जोगपउत्ती लेस्सा, कसायउदयाणुरंजिया होई ।।१।।

कषाय के उदय से अनुरंजित मन-वचन-काया की योगप्रवृत्ति को लेश्या कहते हैं ।

િર૪. લેશ્યા સૂત્ર

૨૯૩. કષાયના ઉદયથી અનુરંજિત મન-વયન-કાયાની યોગ-પ્રવૃત્તિને લેશ્યા કહે છે.

24. LESHYA SOOTRA

293. Combined activities of mind, speech & deeds influenced by ripening of 'Kashaya' (Anger pride deceipt & greed) is called leshya.

ಾ

- २९४. किण्हा णीला काऊ तेऊ पम्मा य सुक्कलेस्सा य ।
  लेस्साण णिद्देसा, छच्चेव हवंति णियमेण ॥२॥
  लेश्याएँ छह प्रकार की हैं-कृष्णलेश्या, नीललेश्या,
  कापोतलेश्या, तेजोलेश्या (पीतलेश्या), पद्मलेश्या और
  शुक्ललेश्या ।
- ૨૯૪. લેશ્યાના છ પ્રકાર છે કૃષ્ણલેશ્યા, નીલલેશ્યા, કાપોતલેશ્યા, તેજોલેશ્યા, પદ્મલેશ્યા અને શુક્લલેશ્યા.
- 294. 'Leshyas' are of six types, VIZ 'Krishna Leshya', 'Neel Leshya,' 'Kapot Leshya'', 'Tejoleshya', 'Padma Leshya' and 'Shukla Leshya.'

२९५. किण्हा नीला काऊ, तिण्णि वि एयाओ अहम्मलेसाओ । एयाहि तिहि वि जीवो, दुग्गइं उववज्जई बहुसो ॥३॥

> कृष्ण, नील और कपोत ये तीनों अधर्म या अशुभ लेश्याएँ हैं। इनके कारण जीव विविध दुर्गतियों में उत्पन्न होता है।

- રલ્પ. કૃષ્ણ, તીલ અને કાપોત એ ત્રણ અધર્મ કે અશુભ લેશ્યાઓ છે. એને કારણે જ જીવ વિવિધ દુર્ગતિમાં જન્મે છે.
- 295. First three i.e. Krishna, Neel & Kapot are inauspicious or irreligious leshyas because of which a soul takes birth in various low/inferior state of life.

٥

२९६. तेऊ पम्हा सुक्का तिण्णि वि एयाओ धम्मलेसाओ । एयाहि तिहि वि जीवो, सुग्गइं उववज्जई बहुसो ॥४॥

> पीत (तेज), पद्म और शुक्ल ये तीनों धर्म या शुभ लेश्याएँ हैं । इनके कारण जीव विविध सुगतियों में उत्पन्न होता है।

- રેલ્ક. પીત (તેજ), પદ્મ અને શુક્લ એ ત્રણ ઘર્મ કે શુભ લેશ્યા છે. એને કારણે જ જીવ જુદી જુદી શુભગતિમાં જન્મ લે છે.
- 296. Peet (Glorious) Padma and Shukla are considered to be religious (spiritual) and auspicious leshyas. Because of which a living being takes birth in various auspicious state of lives.

२९७-८. पहिया जे छ प्पुरिसा, परिभट्ठारण्णमज्झदेसिम्ह । फलभरियरुक्खमेगं. पेक्खित्ता ते विचिंतंति ॥५॥

> णिम्मूलखंधसाहु-वसाहं छित्तुं चिणित्तु पडिदाइं । खाउं फलाइं इदि, जं मणेण वयणं हवे कम्मं ॥६॥

छह पथिक थे। जंगल के बीच जाने पर वे भटक गये। फलों से लदे वृक्ष को देखकर वे विचार करने लगे। एक ने सोचा कि पेड़ को जड़-मूल से काटकर इसके फल खाये जायें। दूसरे ने सोचा कि केवल स्कन्ध ही काटा जाये। तीसरे ने विचार किया कि शाखा ही तोड़ना ठीक रहेगा। चौथा सोचने लगा कि उपशाखा (छोटी डाल) ही तोड़ ली जाये। पाँचवाँ चाहता था कि फल ही तोड़े जायें। छठे ने सोचा कि वृक्ष से टपककर नीचे गिरे हुए पके फल ही चुनकर क्यों न खाये जायें। न छहों पथिकों के विचार, वाणी तथा कर्म क्रमशः छहों लेश्याओं के उदाहरण हैं।

રલ્૭-૮. છ મુસાફર (પુરુષ) વન્નમાંથી પસાર થતાં ભૂલા પડે છે અને ફળોથી લચી પડેલા વૃક્ષની પાસે જાય છે. તેનાં ફળોને જોઈને બોલે છે. પહેલો પુરુષ કહે છે - વૃક્ષને જડમૂળથી કાપીને એનાં ફળ ખાઈએ. બીજો પુરુષ કહે છે - આખા વૃક્ષને કાપવાની જરૂર નથી, મોટી ડાળીને જ કાપો. ત્રીજો પુરુષ કહે છે - નાની ડાળી જ કાપી લો. ચોથો પુરુષ કહે છે - ફળના જૂમખાને જ તોડી લો. પાંચમો પુરુષ કહે છે - ગુચ્છામાંથી ફળને જ તોડી લો અને કહો પુરુષ કહે છે - પવનથી નીચે ખરેલાં ફળોને વીણીને ખાઈ લઈએ, તોડવાની જરૂર નથી. આ રીતે છ પુરુષના વિચાર, વાણી અને કર્મ, અનુક્રમે છ લેશ્યાનાં ઉદાહરણો છે.

297-8. Six male travellers lost the way/direction, while passing through a forest, and reach near a tree bowing with plenty of fruits (rose appples). On seeing this tree, first male says - let us eat the fruits by axing/cutting the tree from its root. Second man says there in no need to axe the entire tree, cut big branch only. Third person says cut the small branch. Fourth man says cut only a cluster of fruits. fifth one says pick only, fruits from cluster whereas sixth man says let us eat the fruits fallen on the ground due to blowing of wind. (Breeze). In this way, thought, speech and action of all these six men are the live example of leshyas in respective order.

२९९. चंडो ण मुंचइ वेरं, भंडणसीलो य धरमदयरहिओ । दुट्टो ण य एदि वसं, लक्खणमेयं तु किण्हस्स ।।७।।

> स्वभाव की प्रचण्डता, बैर की मजबूत गाँठ, झगडालू वृत्ति, धर्म और दया से शून्यता, दुष्टता, समझाने पर भी नहीं मानना - ये कृष्णलेश्या के लक्षण हैं।

- ૨૯૯. સ્વભાવની ઉગ્રતા, વેરની મજબૂત ગાંઠ, ઝઘડાળુ વૃત્તિ, ધર્મ અને દયાનો અભાવ, દુષ્ટતા, સમજાવવા છતાં અસ્વીકાર - આ કૃષ્ણલેશ્યાનાં લક્ષણો છે.
- 299. Aggresive nature, strong/hard knot of enmity, (Revenge, hostility) fighting attitude, lack of compassion and spirituality, wickedness, non acceptance despite persuation (rigid stand) are the symptoms of krishna leshya.

३००. मंदो बुद्धिविहीणो, णिव्विणाणी य विसयलोलो य । लक्खणमेयं भणियं, समासदो णीललेस्सस्स ।।८।।

> मन्दता, बुद्धिहीनता, अज्ञान और विषयलोलुपता-ये संक्षेप में नीललेश्या के लक्षण हैं।

- 300. મંદતા, બુદ્ધિહીનતા, અજ્ઞાન અને વિષયલોલુપપણું-આ સંક્ષેપમાં નીલલેશ્યાનાં લક્ષણો છે.
- 300. Slowness, lack of intelligence, Ignorance, and lust for sensual pleasures are the symptoms of Neel Leshya.

0

३०१. रूसइ णिंदइ अन्ने, दूसइ बहुसो य सोयभयबहुलो । ण गणइ कज्जाकज्जं, लक्खणमेयं तु काउम्स ॥९॥

> जल्दी रुष्ट हो जाना, दूसरों की निन्दा करना, दोष लगाना, अति शोकाकुल होना, अत्यन्त भयभीत होना—ये कापोतलेश्या के लक्षण हैं।

- 30૧. જલદી રિસાઇ જવું, બીજાની નિંદા કરવી, દોષિત ઠરાવવો, અતિશય શોકાકુળ થવું, અતિશય ડરી જવું–આ કાપોતલેશ્યાનાં લક્ષણો છે.
- 301. Fast/quick irritation offensiveness, speaking ill of others, (criticising others) establish faulty/guilty, plunging in extreme grief, highly scared/frightened, all these are the symptions of Kaapot Leshya.

- ३०२. जाणइ कज्जाकज्जं, सेयमसेयं व सव्वसमपासी । दयदाणरदो य मिदू, लक्खणमेयं तु तेउस्स ॥१०॥ कार्य-अकार्य का ज्ञान, श्रेय-अश्रेय का विवेक, सबके प्रति समभाव, दया-दान में प्रवृत्ति—ये तेजोलेश्या के लक्षण हैं।
- 30૨. સારા-નરસાનું જ્ઞાન, શ્રેય-અશ્રેયનો વિવેક, બધા પ્રત્યે સમભાવ, દયા-દાનની પ્રવૃત્તિ—આ તેજોલેશ્યાનાં લક્ષણો છે.
- 302. Sense of proportion as to what is good and what is bad, distinction between good & bad, equanimity towards one & all, activities of mercy & charity, are the symptoms of Tejo-Leshya.

- ३०३. चागी भद्दो चोक्खो, अज्जवकम्मो य खमिद बहुगं पि ।
  साहुगुरुपूजणरदो, लक्खणमेयं न्तु पम्मस्स ।।१९।।
  त्यागशीलता, परिणामों में भद्रता, व्यवहार में प्रामाणिकता,
  कार्य में ऋजुता, अपराधियों के प्रति क्षमाशीलता, साधुगुरुजनों की पूजा-सेवा में तत्परता—ये पद्मलेश्या के
  लक्षण हैं।
- 303. ત્યાગ, ભદ્ર પરિણામ, વ્યવહારમાં પ્રામાણિકતા, કામમાં કોમળતા, અપરાધી તરફ ક્ષમા, સાધુ-ગુરુજનોની પૂજા-સેવામાં તત્પરતા - આ પદ્દમલેશ્યાનાં લક્ષણો છે.
- 303. Renunciation, prosperous reflection, honesty in dealings, softness in work, forgiveness towards offender ("Let go" feeling) rediness for service-worship towards monks-saints ascetics etc. all these are symptoms of Padma Leshya.

३०४. ण य कुणइ पक्खवायं, ण वि य णिदाणं समो य सव्वेसिं । णित्थ य रागद्दोसा, णेहो वि य सुक्कलेस्सस्स ॥१२॥

पक्षपात न करना, भोगों का निदान न करना, सबमें समदर्शी रहंना, राग, द्वेष तथा स्नेह से दूर रहना—शुक्ललेश्या के लक्षण हैं।

- 30૪. પક્ષપાત ન કરવો, ભોગનું નિદાન ન કરવું, બધા સાથે સમદર્શી રહેવું, રાગ, દ્વેષ તથા સ્નેહથી પણ દૂર રહેવું— આ શુક્લલેશ્યાનાં લક્ષણો છે.
- 304. Avoidance of/desisting from partiality, Not to aspire for consumable things, To be equanimous towards all, so to refrain from attachment, aversion and affection too. These are the symptoms of Shukla Leshya.

३०५. लेस्सासोधी अज्झवसाण-विसोधीए होइ जीवस्स । अज्झवसाणविसोधि, मंदकसायस्स णायव्वा ॥१३॥

आत्मपरिणामों में विशुद्धि आने से लेश्या की विशुद्धि होती है और कषायों की मन्दता से परिणाम विशुद्ध होते हैं।

- 30૫. આત્મપરિણામ વિશુદ્ધ થવાથી લેશ્યાની વિશુદ્ધિ થાય છે અને ક્ષાયો મંદ પડવાથી પરિણામ વિશુદ્ધ થાય છે.
- 305. Reflection of spirituality, having been made pure, leshyas are also getting clean. Reflections get purfication, on Pacification.

२५. गुणस्थानक सूत्र

३०६. जेहिं दु लिक्खज्जंते, उदयादिसु संभवेहिं भावेहिं । जीवा ते गुणसण्णा, णिदद्वा सव्वदरिसीहिं ॥१॥

मोहनीय आदि कर्मों के उदय (उपशम, क्षय, क्षयोपशम) आदि से होने वाले जिन परिणामों से युक्त जीव पहचाने जाते हैं, उनको सर्वदर्शी जिनेन्द्रदेव ने 'गुण' या 'गुणस्थान' की संज्ञा दी है । अर्थात् समयक्त्व आदि की अपेक्षा जीवों की अवस्थाएँ—श्रेणियाँ—भूमिकाएँ गुणस्थान कहलाती हैं ।

૨૫. ગુણસ્થાનક સૂત્ર

309. મોહનીય વગેરે કર્મોના ઉદય (ઉપશમ, ક્ષય, ક્ષયોપશમ) વગેરેથી થનાર જે પરિણામોથી જીવને ઓળખી શકાય છે એને સર્વદર્શી જિનદેવે 'ગુણ' કે 'ગુણસ્થાન' નામ આપ્યું છે. અર્થાત્ સમ્યક્ત્વ આદિની અપેક્ષાએ જીવોની અવસ્થાઓ-શ્રેણીઓ-ભૂમિકાઓને ગુણસ્થાન કહે છે.

25. GUNASTHANAK SOOTRA

306. On ripening (maturity) of 'Mohaniya' karma (pacification, elimination - (destraction) and partial destruction cum partial pacification etc. Wherever reflections are aroused there from, a soul can be identified to such situation. Lord Jina Who, with perfect (total) Perception - Vision have given nomenclature of 'Guna' (merits) and 'Gunasthana' (state of merits) meaning thereby from the point of view of perception etc. The stages, position, status, reflection at which different souls rest is known as Gunasthanak (position on merit).

३०७-८. मिच्छो सासण मिस्सो, अविरदसमो य देवविरदो य । विरदो पमत्त इयरो, अपुव्व अणियट्टि सुहुमो य ॥२॥ उवसंत खीणमोहो, सजोगिकेवलिजिणो अजोगी य । चोद्दस गुणट्टाणाणि य, कमेण सिद्धा य णायव्वा ॥३॥

मिथ्यात्व, सासादन, मिश्र, अविरत सम्यग्दृष्टि, देशविरत, प्रमत्तविरत, अप्रमत्तविरत, अपूर्वकरण, अनिवृत्तिकरण, सूक्ष्मसाम्पराय, उपशान्तमोह, क्षीणमोह, सयोगिकेवलीजिन, अयोगिकेवलीजिन—ये क्रमशः चौदह गुणस्थान हैं। सिद्धजीव गुणस्थानातीत होते हैं।

- 30૭-૮. મિથ્યાત્વ, સાસ્વાદન, મિશ્ર, અવિરતિ સમ્ચક્દષ્ટિ, દેશવિરતિ, પ્રમત્તસંયત, અપ્રમત્તસંયત, નિવૃત્તિબાદર, અનિવૃત્તિબાદર, સૂક્ષ્મસંપરાય, ઉપશાંત મોહ, ક્ષીણમોહ, સચોગી કેવળી, અયોગી કેવળી—એમ ચૌદ ગુણસ્થાન છે. સિદ્ધ જીવ ગુણસ્થાનાતીત હોય છે.
- 307-8. (False Belief), Mithyatva, Saswadana, Mishra (Mixed), Avirat Samyakdrashti, Deshvirati Sarvavirati, Pramata sanyat, Apraamata Sanyat, Nivruti Baadar, Anivraati Baadar, Sukshma Samparaya, Upashanta Moha, Ksheen Moha Sayogi kevali and Ayogi kevali these are fourteen Gunasthanakas (Resting places of/on merits). However Liberated souls are devoid of (aboved Gunasthanakas)

0

३०९. तं मिच्छत्तं जमसद्दहणं, तच्चाण होदि अत्थाणं । संसद्दमभिग्गहियं, अणभिग्गहियं तु तं तिविहं ॥४॥

तत्त्वार्थ के प्रति श्रद्धा का अभाव मिथ्यात्व है। यह तीन प्रकार है—संशयित, अभिगृहीत (सत्य पर अश्रद्धा) और अनिभगृहीत (जन्मजात अश्रद्धा)।

- 30૯. તત્ત્વાર્થ પ્રત્યે શ્રદ્ધાનો અભાવ હોવો તે મિથ્યાત્વ છે. તેના ત્રણ પ્રકાર છે — સંશય, સત્ય માટે અશ્રદ્ધા અને જન્મજાત અશ્રદ્ધા. આને મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાન કહે છે.
- 309. Lack of faith towards essence/substance and meaning thereof is said to be 'Mithyatva' It is of three types. doubts, lack of faith on truth/real and hereditary absence of faith. This is called 'Mithyatva Gunasthana.'

३१०. सम्मत्तरयणपव्वय-सिहरादो मिच्छभावसमभिमुहो । णासियसम्मत्तो सो, सासणणामो मुणेयव्वो ॥५॥

> सम्यक्त्व-रत्नरूपी पर्वत के शिखर से गिरकर जो जीव मिथ्यात्वभाव की ओर अभिमुख हो गया है, परन्तु सम्यक्त्व के नष्ट हो जाने पर भी जिसने अभी साक्षात्-रूपेण मिथ्यात्वभाव में प्रवेश नहीं किया है, उस मध्यवर्ती अवस्था को सासादन नामक गुणस्थान कहते हैं।

- 390. સમ્ચક્ત્વ રત્નરૂપી પર્વતના શિખરથી પડીને જે જીવ મિથ્યાત્વ ભાવ તરફ અભિમુખ થઈ ગયો છે, પણ સમ્ચક્ત્વનો નાશ થયા છતાં પણ જેણે હજી સાક્ષાતરૂપે મિથ્યાત્વમાં પ્રવેશ કર્યો નથી, એ મધ્યવર્તી અવસ્થાને સાસ્વાદન ગુણસ્થાન કહે છે.
- 310. Falling from the summit of mountain of right perception, a soul who is fast proceeding/heading towards 'Mithyatva' feeling and stay facing it, but still, despite elimination of Right perception (Samyakatva) who has still not yet entered mithyatva in exact form, such intermediary position is known as Saswadan Gunasthan.

३११. दहिगुडमिव व मिस्सं, पिहुभावं णेव कारिदुं सक्कं । एवं मिस्सयभावो, सम्मामिच्छो त्ति णायव्वो ॥६॥

> दही और गुड़ के मेल से स्वाद तरह की सम्यक्त्व और मिथ्यात्व का मिश्रित भाव या परिणाम—जिसे अलग नहीं किया जा सकता, सम्यक्मिथ्यात्व या मिश्र गुणस्थान कहलाता है।

- 3૧૧. દહીં અને ગોળના મિલનથી જે સ્વાદ મળે છે, તેવી જ રીતે સમ્ચક્ત્વ અને મિથ્યાત્વ મિશ્રિત ભાવ કે પરિણામ—જેને એકમેકથી અલગ કરી શક્તા નથી, તેને સમ્ચક્-મિથ્યાત્વ અથવા .મિશ્ર ગુણસ્થાન કહે છે.
- 311. A taste that is felt with the intermirxture of curd & molices is experienced when perception (real) and False are intermixed. It is a combined reflection of both, which cannot be seperated from each other. This is called Samyak mithyatva or mishra (mixed-combined) Gunasthana (place of merit).

0

३१२. णो इंदिएसु विरदो, णो जीवे थावरे तसे चावि । जो सद्दहइ, जिणत्तुं, सम्माइट्टी अविरदो सो ॥७॥

> जो न तो इन्द्रिय-विषयों से विरत है और न त्रस-स्थावर जीवों की हिंसा से विरत है, लेकिन जिनेन्द्र-प्ररूपित तत्त्वार्थ का श्रद्धान करता है, वह व्यक्ति अविरत सम्यग्दृष्टि गुणस्थानवर्ती कहलाता है ।

3૧૨. જે ન તો ઇન્દ્રિય-વિષયોથી વિરક્ત છે અને ન તો ત્રસ-સ્થાવર જીવોની હિંસાથી વિરક્ત છે, પરંતુ જિનેન્દ્ર પ્રરૂપિત તત્ત્વાર્થમાં શ્રદ્ધા ધરાવે છે, એ વ્યક્તિ અવિરતિ સમ્યગ્દૃષ્ટિ ગુણસ્થાનવાળી કહેવાય છે. 312. One, who is not detached from sensual objects (subjects - pleasure), not away from violence committed in respect of mobile & immobile living beings but having faith in the substance propagated by Lord Jinendra such person are said to be the holder of 'Samyak Drishti Gunasthan' (fourth one of the series)

0

३१३. जो तसवहाउविरदो, णो विरओ एत्थ-थावरवहाओ । पडिसमयं सो जीवो. विरयाविरओ जिणेक्कमई ।।८।।

> जो त्रस (द्विन्द्रियादि) जीवों की हिंसा से तो विरत हो गया है, परन्तु एकेन्द्रिय स्थावर जीवों (वनस्पित आदि) की हिंसा से विरत नहीं हुआ है तथा जिनेश्वर भगवान् में एकिनिष्ठ श्रद्धा रखता है, वह श्रावक देशविरत गुणस्थानवर्ती कहलाता है।

- 393. જે ત્રસ જીવોની હિંસાથી વિરત થઈ ગયેલ છે, પરંતુ એકેન્દ્રિય સ્થાવર જીવોની હિંસાથી વિરત થયેલ નથી તેમજ જિનેશ્વર ભગવાનમાં શ્રદ્ધા રાખે છે, તે શ્રાવક દેશવિરતિ ગુણસ્થાનક્વાળા કહેવાય છે.
- 313. Those who have renounced the violence of at least mobile beings but still not been away from violence in respect of immobile living beings and who are having faith in sermons of Lord Jineshwar are house holders holding 'Desh virati Gunashanak'. (Staying place for house holders observing related 12 vows).

३१४. वत्तावत्तपमाए, जो वसइ पमत्तसंजओ होइ । सयलगुणसीलकलिओ, महव्वई चित्तलायरणो ।।९।।

> जिसने महाव्रत धारण कर लिये हैं, सकल शील-गुण से समन्वित हो गया है, फिर भी अभी जिसमें व्यक्त-अव्यक्तरूप में प्रमाद शेष है, वह प्रमत्तसंयत गुणस्थानवर्ती कहलाता है । इसका व्रताचरण किंचित् सदोष होता है ।

- ૩૧૪. જેણે મહાવ્રત ધારણ કરી લીધાં છે, સકળ શીલ-ગુણથી સમૃદ્ધ થઈ ગયા છે, તોપણ હજી એનામાં વ્યક્ત કે અવ્યક્તરૂપે પ્રમાદ રહી ગયેલ છે, તે પ્રમત્તસંચત ગુણસ્થાનવાળા કહેવાય છે. તેનાં વ્રતોનું આચરણ ક્યારેક સદોષ હોય છે.
- 314. Those (holy souls) who have renounced worldly pleasures, relations and accepted five great vows and are adorned with all virtues (like cellibacy and other qualities elevating character) and become wealthy of virtues, even then they have still some hidden (unexpressed) shortcomings relating to negligence, are called 'Pramata Sanyat' gunasthan holders. Their observation of vows, sometimes carries some minor faults (lapses.)

٥

३१५. णट्ठासेसपमाओ, वयगुणसीलोलिमंडिओ णाणी । अणुवसमओ अखवओ, झाणणिलीणो हु अप्पमत्तो सो ॥१०॥

जिसका व्यक्त-अव्यक्त सम्पूर्ण प्रमाद निःशेष हो गया है, जो ज्ञानी होने के साथ-साथ व्रत, गुण और शील की माला से सुशोभित हैं, फिर भी जो न तो मोहनीय कर्म का उपशम करता है और न क्षय करता है—केवल आत्मध्यान में लीन रहता है, वह ज्ञानी अप्रमत्तसंयत गुणस्थानवर्ती कहलाता है।

- 3૧૫. જેનામાં વ્યક્ત-અવ્યક્તરૂપે સંપૂર્ણ પ્રમાદ ચાલ્યો ગયો છે, જે જ્ઞાની હોવાની સાથે સાથે વ્રત, ગુણ-શીલથી શોભિત છે. પરંતુ તોપણ જે ન તો મોહનીય કર્મનો ઉપશમ કે ક્ષય કરે છે, માત્ર આત્મધ્યાનમાં લીન રહે છે, તે જ્ઞાની અપ્રમત્તસંયત ગુણસ્થાનવાળા કહેવાય છે.
- 315. Those whose (negligence laziness etc.) 'Pramad' whether expressed visible or invisible is totally destroyed and those, apart from being knowledgable, are shining with the quality of virtues and cellibacy (character). But, despite all the above qualities, they are not eliminating or pacifying mohaniya karma. They just remain engrossed in self meditation and continue to remain for some time. Those enlightened (partially) souls are said to be in 'Apramata Sanyat Gunasthanak' (free from laziness & negligence.)

३१६. एयम्मि गुणद्वाणे, विसरिससमयद्विएहिं जीवेहिं । पुट्यमपत्ता जम्हा, होंति अपुट्या हु परिणामा ॥११॥

> इस आठवें गुणस्थान में विसदृश (विभिन्न) समयों में स्थित जीव ऐसे-ऐसे अपूर्व परिणामों (भावों) को धारण करते हैं, जो पहले कभी भी नहीं हो पाये थे। इसीलिए इसका नाम अपूर्वकरण गुणस्थान है।

3૧૬. આ આઠમા ગુણસ્થાનમાં વિભિન્ન સમયે રહેલ જીવ, એવા એવા અપૂર્વ ભાવોને ધારણ કરે છે, જે પહેલાં ક્યારેય ન થઈ શક્યા હોય. તેથી એનું નામ અપૂર્વકરણ ગુણસ્થાન છે. 316. In this eighth Gunasthanak at different time there are souls who accept & enjoy unprecedented experience (spiritual) and therefore it is called 'Apurva Karan' (unpercedented) Gunasthanak.

0

३१७. तारिसपरिणामद्वियजीवा, हु जिणेहिं गलियतिमिरेहिं । मोहस्सऽपृव्वकरणा, खवणुवसमणुज्जया भाणया ॥१२॥

> अज्ञान-अंधकार को दूर करने वाले ज्ञानसूर्य जिनेन्द्रदेव ने उन अपूर्व-परिणामी जीवों को मोहनीय कर्म का क्षय या उपशम करने में तत्पर कहा है। (मोहनीय कर्म का क्षय या उपशम तो नौवें और दसवें गुण-स्थानों में होता है, किन्तु उसकी तैयारी इस अष्टम गुणस्थान में ही शुरू हो जाती है।)

- ૩૧૭. અજ્ઞાતરૂપી અંધકારતે દૂર કરતાર જ્ઞાતસૂર્ય જિતેન્દ્રદેવે એ અપૂર્વ-પરિણામી જીવોતે મોહતીય કર્મતો ક્ષય અથવા ઉપશમ કરવામાં તત્પર કહ્યા છે.
- 317. Lord Jineshwaras, who have removed darkness of ignorance and who are having sunlike brightened knowledge, have said, those holding that unprecedented reflections of souls, and who are keen to pacify or eliminate mohaniya karma are under this Gunasthanaka.

0

३१८. होंति अणियट्टिणो ते, पडिसमयं जेसिमेक्कपरिणामा । विमलयरझाणहुयवह-सिहाहिं णिद्दृकम्मवणा ॥१३॥

वे जीव अनिवृत्तिकरण गुणस्थान वाले होते हैं, जिनके प्रतिसमय/निरन्तर एक ही परिणाम होता है। (इनके भाव अष्टम गुणस्थान वालों की तरह विसदृश नहीं होते।) ये जीव निर्मलतर ध्यानरूपी अग्नि-शिखाओं से कर्म-वन को भस्म कर देते हैं।

- 3૧૮. જે જીવ અતિવૃત્તિકરણ ગુણસ્થાતવાળો હોય છે, જેતું તિરંતર એક જ પરિણામ હોય છે. આવો જીવ તિર્મલતર ધ્યાતરૂપી અગ્તિતી જવાળાઓથી કર્મ–વત્તતે ભસ્મ કરે છે.
- 318. Those of living beings, who are under 'Anivrutikaran Gunashthan and whose reflection is constantly of the same type, such soul reduces to ashes, the related karmas through cleaner meditation process just like forest of Karma is burnt & reduced to ashes by flames of fire.

३१९. कोसुंभो जिह राओ, अब्भंतरदो य सुहुमरत्तो य । एवं सुहुमसराओ, सुहुमकसाओ त्ति णायव्वो ॥१४॥

> कुसुम्भ (केसर) के हल्के रंग की तरह जिनके अन्तरंग में केवल सूक्ष्म राग शेष रह गया है, उन्हें सूक्ष्म-सराग या सूक्ष्म-कषाय जानना चाहिए ।

- ૩૧૯. કેસરના હળવા રંગની જેમ જેનામાં કેવળ સૂક્ષ્મ રાગ બાકી રહ્યો છે, એને સૂક્ષ્મ-સરાગ અથવા સૂક્ષ્મ-ક્ષાય જાણવો.
- 319. Like a light shade of saffron, one who is having some subtle attachment, still his status position is known as "Sukshma Saraag" or "Sukshma kashaya" holder.

0

३२०. सकदकफलजलं वा, सरए सरवाणियं व णिम्मलयं । सयलोरसंतमोहो, उवसंत-कसायओ होदि ॥१५॥

> जैसे निर्मली-फल से युक्त जल अथवा शरदकालीन सरोवर का जल मिट्टी के बैठ जाने से निर्मल होता है, वैसे ही जिनका सम्पूर्ण मोह उपशान्त हो गया है, ये निर्मल परिणामी उपशान्त-कषाय कहलाते हैं।

- ૩૨૦. જેવી રીતે નિર્મળી-ફળનું પાણી અથવા શરદજ્ઞતુના સરોવરનું પાણી માટી બેસી જવાથી નિર્મળ થાય છે, તેવી જ રીતે જેનો સંપૂર્ણ મોહ ઉપશાન્ત થઈ ગયો છે, તેવો નિર્મળ પરિણામી ઉપશાન્ત ક્ષાય કહેવાય છે.
- 320. Just like juice of Nirmali fruit or pond water of pre winter 'Sharad' season, where dust is at bottom and outward is getting clean like one whose entire 'Moha' is pacified and such cleansed reflection holder soul is said to be in Gunasthanak named 'Upashanta Kashaya.'

३२१. णिस्सेसखीणमोहो, फिलहामल-भायणुदय-समिचत्तो । खीणकसाओ भण्णइ, णिग्गंथो वीयराएहिं ॥१६॥

> सम्पूर्ण मोह पूरी तरह नष्ट हो जाने से जिनका चित्त स्फटिक-मणि के पात्र में रखे हुए स्वच्छ जल की तरह निर्मल हो जाता है, उन्हें वीतरागदेव ने क्षीण-कषाय निर्गन्थ कहा है।

- ૩૨૧. સંપૂર્ણ મોહ પૂરેપૂરો નાશ પામવાથી જેનું ચિત્ત સ્ફરિક્મણિના પાત્રમાં રાખેલ સ્વચ્છ પાણી જેવું નિર્મળ થઇ જાય છે, તેને વીતરાગદેવે ક્ષીણ-ક્ષાય નિર્ગ્રંથ કહેલ છે.
- 321. Whose Total 'Moha', when gets absolutely destroyed, and as a result of which whose mind becomes clean like a water kept in a vessel made of transperant jewel (Mani). Lord Vitaraag calls this Gunasthana as 'Kshinkashaya Mohaniya and such an ascetic is called 'Kshin Kashaya Nirgranth.'

३२२-२३. केवलणाणिदवायर-किरणकलाव-प्पणासिअण्णाणो । णवकेवल-लद्धुग्गम-पावियपरमप्प-ववएसो ॥१९७॥ असहायणाणदंसण-सिहओ वि हु केवली हु जोएण । जुत्तो ति सजोइजिणो, अणाइणिहणारिसे वृत्तो ॥१८॥

> केवलज्ञानरूपी दिवाकर की किरणों के समूह से जिनका अज्ञान-अन्धकार सर्वर्था नष्ट हो जाता है तथा नौ केवललब्धियों (सम्यक्त्व, अनन्तज्ञान, अनन्तदर्शन, अनन्तसुख, अनन्तवीर्य, दान, लोभ, भोग व उपभोग) के प्रकट होने से जिन्हें परमात्मा की संज्ञा प्राप्त हो जाती है, वे इन्द्रियादि की सहायता की अपेक्षा न रखने वाले ज्ञान-दर्शन से युक्त होने के कारण केवली और काययोग से युक्त होने के कारण सयोगी केवली (तथा घातिकर्मों के विजेता होने के कारण) जिन कहलाते हैं। ऐसा अनादिनिधन जिनागम में कहा गया है।

- 3૨૨-૨૩. કેવળજ્ઞાનરૂપી સૂર્યનાં કિરણોના સમૂહથી જેનો અજ્ઞાન-અંધકાર સર્વથા નાશ પામ્યો છે તથા નવ કેવળલિધઓના પ્રક્ટીકરણથી જેને પરમાત્મા નામ મળ્યું છે, તે ઇન્દ્રિયાદિની સહાયની અપેક્ષા ન રાખનાર, જ્ઞાન-દર્શનથી યુક્ત હોવાને સીધે કેવળી અને કાયયોગથી યુક્ત હોવાને લીધે સયોગી કેવળી જિન કહેવાય છે – એવું અમર જિનાગમમાં કહ્યું છે.
- 322-23. Those, whose darkness of ignorance is totally eliminated by the heap of rays of absolute and perfect knowledge (enlightenment) known as 'Kewal jnana' and who have acquired special power/faculty of nine types of 'Kewal labdhies' and have acquired the status of 'Supreme soul'

(Paramatma). They are not expecting any help from senses etc. being possessor of knowledge & perception in absolute terms due to which they are termed as 'Sayogi Kevali Jin.' This is said in immortal Jinagam (Jaina scripture).

0

३२४. सेलिसिं संपत्तो, णिरुद्धणिस्सेस-आसओ जीवो । कम्मरयविप्पमुक्को, गयजोगो केवली होइ ॥१९॥

> जो शील के स्वामी हैं, जिनके सभी नवीन कर्मों का आस्रव अवरुद्ध हो गया है, तथा जो पूर्वसंचित कर्मों से सर्वथा मुक्त हो चुके हैं, वे अयोगीकेवली कहलाते हैं।

- ૩૨૪. જે શીલના સ્વામી છે અને જેનાં બધાં નવાં કર્મોનો આસ્ત્રવ બંધ થઈ ગયો છે તથા જે પૂર્વસંચિત કર્મોથી સર્વથા મુક્ત થઈ ગયેલ છે, તે અયોગીકેવળી કહેવાય છે.
- 324. Those who are master of cellibacy (character) and whose all karmas are destroyed i.e. influx is totally stopped and also who are free of TOTAL KARMAS are called 'AYOGI KEWALI'.

0

३२५. लाउअ एरण्डफले, अग्गीधूमे उसू धणुविमुक्के । गइ पृव्वपओगेणं, एवं सिद्धाण वि गती तु ॥१॥

जैसे मिट्टी का लेप दूर होते ही तुम्बी ऊपर तैरने लग जाती है, एरण्ड के फल के फूटने पर उसके बीज ऊपर को हो जाते हैं, अग्नि या धूम की गित स्वभावतः ऊपर की ओर होती है, धनुष से छूटा हुआ बाण पूर्व-प्रयोग से गितमान् होता है, वैसे ही सिद्ध जीवों की गित भी स्वभावतः ऊपर की ओर होती है।

- 3૨૫. જેવી રીતે માટીનો લેપ દૂર થવાથી તુંબડું ઉપર તરવા લાગે છે, એરંડાને ફળ આવે કે તરત એનાં બીજ ઉપર આવે છે, અગ્નિના ધુમાડાની ગતિ પણ સ્વાભાવિક રીતે ઉપર જ હોય છે, ધનુષમાંથી છૂટેલ તીર ગતિમાન હોય છે, તેવી જ રીતે સિદ્ધ જીવોની ગતિ પણ સ્વભાવથી, ઉપર તરફ જ હોય છે.
- 325. Just as a Gourd floats above the surface of water on melting of pasting of clay and like a tree of "Aramda" where on growing of fruits seeds comes up fast as also pace of flames goes upward in its natural way, and an arrow shot from the bow picks up speed in a moment, so also is pace of librated souls going upward by nature.

- ३२६. कम्मलविप्पमुक्को, उहुं लोगस्स अंतमधिगंता । सो सव्वणाणदिरसी, लहिंद सुहमणिदियमणंतं ।।२।। कर्म-मल से विमुक्त जीव ऊपर लोकान्त तक जाता है और वहाँ वह सर्वज्ञ तथा सर्वदर्शी के रूप में अतीन्द्रिय अनन्तसुख भोगता है ।
- ૩૨૬. કર્મ-મળથી મુક્ત જીવ ઉપર લોકાન્ત સુધી જાય છે અને ત્યાં તે સર્વજ્ઞ અને સર્વદર્શીરૂપે અતીન્દ્રિય અનંતસુખ ભોગવે છે.
- 326. A soul free of dirt of karmas (Karmic Dust), goes upward upto the end of loka called 'Lokanta' and there it enjoys eternal happiness in the form of absolute total knowledge and absolute total perception perfect position of supremacy, devoid of senses.

- ३२७. चिक्ककुरुफणिसुरेदेसु, अहमिंदे जं सुहं तिकालभवं । तत्तो अणंतगुणिदं, सिद्धाणं खणसुहं होदि ॥३॥ चक्रवर्ती, फणीन्द्र, सुरेन्द्र एवं अहमिन्द्रों को त्रिकाल में जितना सुख मिलता है, उस सबसे भी अनन्तगुना सुख सिद्धों को एक क्षण में अनुभव होता है ।
- ૩૨૭. ચક્કવર્તી, નાગેન્દ્ર, સુરેન્દ્ર તથા અહમિન્દ્રોને ત્રિકાળમાં જેટલું સુખ મળે છે, એ બધાથી પણ અનંતગણુ સુખ સિદ્ધોને એક ક્ષણમાં જ મળે છે.
- 327. Siddhas acquire infinite times greater happiness than those of Chakravartis (Unique conqueror of six continents), Nagendra, Surendra (All superme divine power holders Cellestial Kings & Beings) and Ahamendra (Head of all Devas enjoying kingly status) at all the three times (past present & future), just in a moment.

- ३२८. अट्ठविहकम्मवियडा, सीदीभूदा णिरंजणा णिच्चा । अट्टगुणा कयिकच्चा, लोयग्गणिवासिणो सिद्धा ॥२१॥ ऐसे सिद्ध जीव अष्टकर्मों से रहित, सुखमय, निरंजन, नित्य, अष्टगुण-सिहत तथा कृतकृत्य होते हैं और सदैव लोक के अग्रभाग में निवास करते हैं।
- ૩૨૮. આવા સિદ્ધ જીવો આઠ કર્મોથી રહિત, સુખમય, નિરંજન, નિત્ય, આઠ ગુણસહિત તથા કૃત કૃત્ય હોય છે અને હંમેશાં લોકના અગ્રભાગે નિવાસ કરે છે.
- 328. Such liberated souls are free from eight Karmas, stay in state of happiness (spiritual), shapeless, invisible, permanent with eight supreme virtues/qualities and those who have achieved ulitmate goal and who feel highly elevated in absolute terms and stay for ever at the Top most portion of 'Lok.'

२६. संलेखना सूत्र

३२९. सरीरमाहु नाव त्ति, जीवो वुच्चइ नाविओ । संसारो अण्णवो वुत्तो, जं तरंति महेसिणो ॥१॥

शरीर को नाव कहा गया है और जीव को नाविक । यह संसार समुद्र है, जिसे महर्षिजन तैर जाते हैं ।

२६. संक्षेजना सूत्र

૩૨૯. શરીરને નાવ અને જીવને નાવિક કહેવામાં આવે છે. આ સંસાર સાગર છે, તેને મહર્ષિઓ તરી જાય છે.

26. SANLEKHANA SOOTRA

329. Body is called (like) "Boat" (Ship) and the soul is Known as sailor/captain of the ship. World is like an ocean. Super soul swims across the ocean.

0

३३०. धीरेण वि मरियव्वं, काउरिसेण वि अवस्समरियव्वं । तम्हा अवस्समरणे, वरं खु धीरत्तणे मरिउं ॥२॥

> निश्चय ही धैर्यवान् को भी मरना है और कापुरुष को भी । जब मरण अवश्यम्भावी है, तो फिर धीरतापूर्वक मरना ही उत्तम है।

- 330. દૈર્યવાન અને કાયરનું મરણ નક્કી જ છે. જ્યારે મરણ અવશ્ય થવાનું છે, તો ધીરજથી મરવું એ જ ઉત્તમ છે.
- 330. Death is a certainty, whether it is of a patient person or of a coward. When Dying is unavoidable and sure to happen, it should be accepted with all patience and grace and that is the best form of death.

३३१. इक्कं पंडियमरणं, छिंदइ जाईसयाणि बहुयाणि । तं मरणं मरियव्वं, जेण मओ सुम्मओ होइ ॥३॥

> एक पण्डितमरण (ज्ञानपूर्वक मरण) सैकडों जन्मों का नाश कर देता है। अतः इस तरह मरना चाहिए, जिससे मरण सुमरण हो जाए।

- 339. એક પંડિતમરણ સેંકડોં જન્મોનો નાશ કરે છે. તેથી એવી રીતે મરવું જોઈએ કે મરણ સુમરણ થઈ જાય.
- 331. One "Pandit Maran" i.e. enlightened death destroys hundreds of rebirths. Hence Death should be such that Death becomes 'Sumaran' i.e. gracious Death.

0

३३२. चरे पयाइं परिसंकमाणो, जं किंचि पासं इह मन्नमाणो । लाभंतरे जीविय वृहइत्ता, पच्चा परिण्णाय मलावधंसी ॥४॥

> साधक पग-पग पर दोषों की आशंका (सम्भावना) को ध्यान में रखकर चले । छोटे-से छोटे दोष को भी पाश समझे, उससे सावधान रहे । नये-नये लाभ के लिए जीवन को सुरक्षित रखे । जब जीवन तथा देह से लाभ होता हुआ दिखाई न दे तो परिज्ञानपूर्वक शरीर का त्याग कर दे ।

33ર. સાધક ડગલેપગલે દોષની સંભાવનાને ધ્યાનમાં રાખીને ચાલે. નાનામાં નાના દોષને પણ બંધન સમજે, એનાથી સાવધ રહે. નવા-નવા લાભ માટે જીવનને સુરક્ષિત રાખે. જ્યારે જીવન અને દેહથી લાભ ન થતો લાગે ત્યારે જ્ઞાનપૂર્વક શરીરનો ત્યાગ કરી દે. 332. A Saint moves keeping in mind the possibilities, of faults/errors - omission & commission at every step. In short, he walks cautiously and excercising utmost care without negligence and with presence of mind. He considers to be a bondage even if a small error or lapse is committed. He excercises great vigilence. He keeps his life well protected to acquire new gains in abundant quantity and when he finds that there is no advantage in keeping life & body alive, he renounces the body with full awareness consciousness.

0

३३३. संलेहणा य दुविहा, अब्भितरिया य बाहिरा चेव । अब्भितरिया कसाए, बाहिरिया होइ य सरीरे ॥५॥

> संलेखना दो प्रकार की है—आभ्यन्तर और बाह्य । कषायों को कृश करना आभ्यन्तर संलेखना है और शरीर को कृश करना बाह्य संलेखना ।

- 333. સંલેખનાના બે પ્રકાર છે આભ્યંતર અને બાહ્ય. ક્ષાયને પાતળા પાડવા એ આભ્યંતર સંલેખના છે અને શરીરને ફશ (દૂબળું) કરવું એ બાહ્ય સંલેખના છે.
- 333. 'Sanlekhana' is of two types, Internal & External. To lighten (reduce) the kashayas is internal sanlekhana and weaken the body/drying it up, is called external sanlekhana.

0

३३४. न वि कारणं तणमओ संथारो, न वि य फासुया भूमी । अप्पा खलु संथारो, होइ विसुद्धो मणो जस्सो ।।६।।

जिसका मन विशुद्ध है, उसका शय्या न तो तृणमय है और न प्रासुक भूमि है। उसकी आत्मा ही उसका संस्तारक है।

- 33૪. જેતું મત વિશુદ્ધ છે, એતી શચ્ચા ઘાસ પણ તથી અતે પ્રાસુક ભૂમિ પણ તથી. એતો આત્મા જ છે એતું સંસ્તારક (બિછાતું) છે.
- 334. One, whose mind is pure in absolute terms, his bed is neither of hax nor with acceptable ground. His soul itself is his bed.

३३५-६. न वि तं सत्थं च विसं च, दुप्पउतु व्व कुणइ वेयालो । जंतं व दुप्पउत्तं, सप्पु व्व पमाइणो कुद्धो ।।७।। जं कुणइ भावसल्लं, अणुद्धियं उत्तमहकालिम्म । दुल्लहबोहीयत्तं, अणंत-संसारियत्तं च ।।८।।

> दुष्प्रयुक्त शस्त्र, विष, भूत तथा दुष्प्रयुक्त यन्त्र तथा क्रुद्ध सर्प आदि प्रमादी का उतना अनिष्ट नहीं करते, जितना समाधिकाल में मन में रहे हुए माया, मिथ्यात्व व निदान शल्य करते हैं। इससे बोधि की प्राप्ति दुर्लभ हो जाती है तथा संसार का अन्त नहीं आता।

- 33૫-૬. તીવ્ર ધારવાળું શસ્ત્ર, ઝેર, ભૂત તથા તીવ્ર ધારવાળું ચંત્ર અને ક્રોધી સર્પ વગેરે પ્રમાદીનું એટલું અનિષ્ટ નથી કરતા, જેટલું સમાધિકાળમાં મનમાં વસેલા માયા, મિથ્યાત્વ અને નિદાન શલ્ય કરે છે. એનાથી બોધિની પ્રાપ્તિ દુર્લભ બને છે અને સંસારનો અંત આવતો નથી.
- 335-36. Sharp edged weapon, poison, ghost, fine & pointed machine as also furious serpent (cobra) etc. does not cause that much harm to the negligent compared to the presence deception, false belief and desire/fear for fruit of deeds. (Good/Bad) in meditations. This makes acquisition of enlightenment and perception very difficult and no end of 'Samsar' seems visible.

- ३३७. सम्मदंसणरत्ता, अनियाणा सुक्कलेसमोगाढा । इय जे मरंति जीवा, तेसिं सुलहा भवे बोही ।।९।। जो जीव सम्यग्दर्शन के अनुरागी होकर, निदान-रहित तथा शुक्ललेश्यापूर्वक मरण को प्राप्त होते हैं, उनके लिए बोधि की प्राप्ति सुलभ होती है ।
- 330. જે જીવ સમ્યગ્દર્શનનો અનુરાગી થઈને, નિદાન વગરનું તથા શુક્લલેશ્યાયુક્ત મરણ પામે છે, એને બોધિની પ્રાપ્તિ સહેલાઈથી થઈ જાય છે.
- 337. A person, who dies the death with "Shukla Leshya" by becoming lover of Right Perception and without seeking any fruit for his good/noble deeds i.e. without encashment of his Punya penance etc., gets the benefit of enlightenment, known as "Bodhi Beej" easily (with minimum efforts).

३३८. मोक्खपहे अप्पाणं, ठवेहि तं चेव झाहि तं चेव । तत्थेव विहर णिच्चं, मा विहरसु अन्नन्दव्वेसु ॥१०॥ अतः हे भव्य ! तू मोक्ष-मार्ग में ही आत्मा को स्थापित कर । उसीका ध्यान कर । उसीका अनुभव कर तथा उसीमें विहार कर । अन्य द्रव्यों में विहार मत कर ।

- 33૮. તેથી હે ભવી જીવ ! તું મોક્ષમાર્ગમાં જ આત્માને સ્થાપિત કર. એનું જ ધ્યાન ઘર. એનો જ અનુભવ કર તથા એમાં જ વિહાર કર. અન્ય દ્રવ્યોમાં વિહાર ન કર.
- 338. Hence, O 'Bhavya Jeev !' (Noble Soul !) you establish yourself in Nirwana-Liberation Path. Meditate on it, experience it and remain plunged in it. Do not move on any other matter.

२७. निर्वाण सूत्र

३३९. सव्वे सरा नियट्टंति, तक्का जत्थ न विज्जइ । मई तत्थ न गाहिया, ओए अप्पइट्टाणस्स खेयन्ने ॥४॥

> जहाँ से सारे स्वर लौट जाते हैं, जहाँ तर्क का प्रवेश नहीं है, जिसे बुद्धि ग्रहण नहीं कर सकती, जो ओज-प्रतिष्ठान-खेद रहित है, वहीं मोक्ष है।

२७. निर्वाश सूत्र

33૯. જ્યાં બધા સ્વર શાંત થઇ જાય છે, જ્યાં તર્કને સ્થાન નથી, જેનો બુદ્ધિ પાર પામી શક્તી નથી, જે ઓજ-ખેદરહિત છે, તે મોક્ષ છે.

27. NIRYANA SOOTRA

339. Where all sound calms down, where there is no room for logic or arguments and where intelligence (Intellect) fail to spear through and which is without any grief (sorrow, pain etc.) that itself is liberation (Moksha).

0

३४०. ण वि दुक्खं ण वि सुक्खं, ण वि पीडा णेव विज्जदे बाहा । ण वि मरणं ण वि जणणं, तत्थेव य होइ णिव्वाणं ।।५।।

> जहाँ न दु:ख है न सुख, न पीड़ा है न बाधा, न मरण है न जन्म, वहीं निर्वाण है

- ૩૪૦. જ્યાં દુઃખ નથી સુખ નથી, પીડા નથી બંધન નથી, મરણ નથી જન્મ નથી, એ જ નિર્વાણ છે.
- 340. Where there is no pain, no pleasure, no ailment, no bondage no death, no birth and that is "Nirvan".

३४१. ण वि इंदिय उवसग्गा, ण वि मोहो विम्हयो ण णिद्दा य । ण य तिण्हा णेव छुहा, तत्थेव य होइ णिव्वाणं ।।६।।

> जहाँ न इन्द्रियाँ हैं न उपसर्ग, न मोह हैं न विस्मय, न निद्रा है न तृष्णा और न भूख, वहीं निर्वाण है ।

- ૩૪૧. જ્યાં ઇન્દ્રિયો નથી, ઉપસર્ગ નથી, મોહ નથી, વિસ્મય નથી, નિદ્રા નથી, તૃષ્ણા ~~કે~~ ભૂખ નથી એ જ નિર્વાણ છે.
- 341. Where, there are no senses, no manmade calamities, no enchantment, no surprise, no sleep, no greed aspiration, not even hunger. That is Nirwana.

Q

३४२. ण वि कम्मं णोकम्मं, ण वि चिंता णेव अट्टरुद्दाणि । ण वि धम्मसुक्कझाणे, तत्थेव य होइ णिव्वाणं ॥७॥

> जहाँ न कर्म है न नोकर्म, न चिन्ता है न आर्त-रौद्रध्यान, न धर्मध्यान है और न शुक्रलध्यान, वहीं निर्वाण है।

૩૪૨. જ્યાં કર્મ નથી, અકર્મ નથી, ચિંતા નથી, આર્ત-રૌદ્ર ધ્યાન નથી, ધર્મધ્યાન નથી અને શુક્લધ્યાન નથી, એ જ નિર્વાણ છે.

(co) <u>ඉහළ වෙත්වන් කරග</u> වෙන ලබා වූ වෙන ලබා වූ වෙන ලබා වූ වෙන ලබා ව

342. Where there is no Karmas (Karmic Particles), No 'Akarmas' no Worries, No 'Arta' (causing worries, grief) and 'Roudra' (causing enmity hostility and sense of revenge all of violent nature/thoughts - dhyana, even there is no spiritual - religious meditation or super natural bright meditations is called 'Nirvana.'

0

३४३. विज्जिद केवलणाणं, केवलसोक्खं य केवलं विरयं । केवलिदि अमुत्तं, अत्थित्तं सप्पदेसत्तं ॥८॥ वहाँ केवलज्ञान, केवलदर्शन, केवलसुख, केवलवीर्य, अरूपता, अस्तित्व और सप्रदेशत्व—ये गुण होते हैं ।

- 3૪૩. ત્યાં કેવળજ્ઞાન, કેવળદર્શન, કેવળસુખ, કેવળવીર્થ, અરૂપીપણું, અસ્તિત્વ અને સપ્રદેશત્વ — આ ગુણ છે.
- 343. There are qualities like 'Kevaljnan', (Perfect & Total Knowledge)) Keval Darshan, (Perfect & total Perception vision), total happiness (spiritual), and total power/vigour, (Strength of soul), formlessness, eternal existence and Sapradeshatva.

0

- ३४४. निव्वाणं ति अवाहंति, सिद्धी लोगग्गमेव य । खेमं सिवं अणाबाहं, जं चरंति महेसिणो ॥९॥ जो अबाध है, सिद्धि है, लोकाग्रह क्षेम, शिव और अनाबाध है वह निर्वाण है, जिसे महर्षि प्राप्त करते हैं।
- ૩૪૪. જે અબાધ છે, સિદ્ધ છે, લોકાગ્ર છે, ક્ષેમ, કલ્યાણકારક અને અનાબાધ છે એ જ નિર્વાણ છે અને તેને મહર્ષિ મેળવે છે.
- 344. One, which is unobstructible, one who is liberated, is on the Topmost portion of Loka (universe), Full of 'Kshema' Kalyankarak and 'Anabadh' and the same is Nirvana and that is attained by Superme Soul (Paramatma).

२८. समापन

३४५. एवं से उदाहु अणुत्तरनाणी, अणुत्तरदंसी अणुत्तरणाणदंसणधरे । अरहा नायपुत्ते भगवं, वेसालिए वियाहिए ति बेमि ।। इस प्रकार यह हितोपदेश अनुत्तरज्ञानी, अनुत्तरदर्शी तथा अनुत्तर ज्ञानदर्शनधारी अर्हत् ज्ञातपुत्र भगवान् महावीर ने विशाला नगरी में दिया था ।

ર૮. સમાપન

૩૪૫. આ પ્રકારનો કલ્યાણકારી ઉપદેશ, અનુત્તરજ્ઞાની, અનુત્તરદર્શી, અનુત્તરજ્ઞાનદર્શન ધરાવનાર અર્હત જ્ઞાતપુત્ર ભગવાન મહાવીરે, વિશાલા નગરીમાં આપ્યો હતો.

28. CONCLUSION (SAMAPAN)

345. Beneficial Sermons of this type, unparalleled enlightened, unparalleled visionary - Perceptist, unparalleled knoweldge & perception combined, holder of all these, is of Arhat Gnat Putra Lord Mahavir delivered in Vishala Nagari.

O

- ३४६. से सव्वदंसी अभिभूयणाणी, णिरामगंधे धिइमं ठियप्पा । अणुत्तरे सव्वजंगिस विज्जं, गंथा अतीते अभए अणाऊ ॥२॥ वे भगवान् महावीर सर्वदर्शी, सर्वज्ञानी, आत्मस्थित, चारित्रशील, धैर्यवान्, निर्गन्थ, अभय, आयुकर्मरिहत और सम्पूर्ण जगत् के विद्वानों में अनुत्तर थे ।
- ૩૪૬. તે ભગવાન મહાવીર સર્વદર્શી, સર્વજ્ઞાની, આત્મામાં સ્થિર ચારિત્રવાન, દૈર્થવાન, નિર્ગ્રન્થ, અભય, આયુષ્ય કર્મ વગરના અને વિશ્વના બધા વિદ્વાનોમાં સર્વોત્તમ હતા.

346. That Lord Mahavir, Totally Perceptionst, Totally, enlightened, stable in spirituality (ownself), Full of Topclass character, Top Patience holder, Free from any Knots Called Nirgrantha. Fearless, without existence of Ayushya Karma, and was topmost and best among all Learned Persons of the world.

C

३४७. से भूइपण्णे अणिएयचारी, ओहंतलरे धीरे अणंतचक्खू । अणुत्तरे तवति सुरिए व, वइरोयणिंदेव तमं पगासे ॥३॥

वे वीरप्रभु अनन्तज्ञानी, अनियताचारी थे। संसार-सागर को पार करने वाले, धीर अनन्तदर्शी और सूर्य की भाँति अतिशय तेजस्वी थे। जैसे जाज्वल्यमान अग्नि अन्थकार को नष्ट कर प्रकाश फैलाती है, वैसे ही उन्होंने अज्ञान-अन्थकार का निवारण कर सत्यस्वरूप को प्रकाशित किया था।

- 3૪૭. તે વીરપ્રભુ અનંતજ્ઞાની, અનિયતાયારી હતા. સંસારસાગરનો પાર કરવાવાળા, ધીર, અનંતદર્શી અને સૂર્યની જેમ અતિશય તેજસ્વી હતા. જેવી રીતે જાજવલ્યમાન અગ્નિ (પ્રકાશ) અંધકારને દૂર કરી પ્રકાશ ફેલાવે છે, તેવી જ રીતે એમણે અજ્ઞાન-અંધકારનું નિવારણ કરી, સત્યને પ્રકાશિત કર્યું હતું.
- 347. That Lord Mahavir, Known as 'Veer Prabhu', was 'Anantjnani' 'Aniyatachari'. Who has crossed the ocean of the world, patienceful and eternal perceptionist and Abundantly Glorious & Shining like a sun. Just as gorgeous fire (Light) removes darkness & spread light, in the same manner He resolved the Darkness of ignorance and Glorified the Truth.

- ३४८ जिणवयणमोसहमिणं, विसयसुह-विरेयणं अमिदभयं । जरामरणवाहिहरणं, खयकरणं सव्वदुक्खाणं ॥४॥ यह जिनवचन विषय-सुख का विरेचन, जरा-मरणरूपी व्याधि का हरण तथा सब दु:खों का क्षय करने वाला अमृत तुल्य औषध है ।
- ૩૪૮. આ જિનવચન વિષયસુખનું વિરેચન, જરા-મરણરૂપી વ્યાધિને દૂર કરનારું તેમજ બધાં દુઃખોનો નાશ કરનાર, અમૃત સમાન ઔષધ છે.
- 348. This sermon of Jins extinguishes sensual pleasures, cures the disease of old age & death as also destroyer of all the sorrows (unhappiness) and a Medicine like Nectar.

३४९. लद्धं अलद्धपुव्वं, जिणवयण-सुभासिदं अमिदभूदं । गहिदो सुग्गइमग्गो, णाहं मरणस्स बीहेमि ॥५॥

> जो मुझे पहले कभी प्राप्त नहीं हुआ, वह अमृतमय सुभाषितरूप जिनवचन आज मुझे उपलब्ध हुआ है और तदनुसार सुगति का मार्ग मैंने स्वीकार किया है। अतः अब मुझे मरण का कोई भय नहीं है।

- 3૪૯. જે મને પહેલાં ક્યારેય પ્રાપ્ત થયેલ નથી, તે અમૃતમય સુભાષિતરૂપ જિનવયન આજે મને પ્રાપ્ત થયેલ છે અને તે મુજબ સુગતિનો માર્ગ મેં સ્વીકાર્યો છે. હવે મને મરણનો જરાય ભય નથી.
- 349. That I never received earlier, Full of Nectar like, wellthought and said like 'Jinvachan' (Speech sermons by Lord Jina) is acquired by me today and accordingly I have accepted the Path of good life. Now I am not at all afraid of death.

३५०. णाणं सरणं मे, दंसणं चं सरणं चरिय-सरणं च । तव संजमं च सरणं. भगवं सरणो महावीरो ।।६।।

> ज्ञान मेरा शरण है, दर्शन मेरा शरण है, चारित्र मेरा शरण है, तप और संयम मेरा शरण है तथा भगवान् महावीर मेरे शरण हैं।

- ૩૫૦. જ્ઞાન મારું શરણ છે, દર્શન મારું શરણ છે, ચારિત્ર મારું શરણ છે, તપ અને સંચમ મારું શરણ છે તથા ભગવાન મહાવીર મારું શરણ છે.
- 350. Knowledge is my shelter, Perception Vision is my shelter. Character is my shelter, Austerity and Restraint is my shelter and above all Lord Mahavir is my Lord and Shelter.

0

- ३५१. जयइ जगजीवजोणी-वियाणओ जगगुरु जगाणंदो । जगणाहो जगबंधू, जयइ जगप्पियामहो भयवं ॥७॥ जगत् की जीव-योनि के विज्ञाता, जगत् के गुरु, जगत् के आनन्ददाता, जगत् के नाथ, जगत् के बन्धु, जगत् के पितामह भगवान् सदा जयवन्त हों ।
- 3૫૧. જગતની જીવચોનિના જાણકાર, જગતના ગુરુ, જગતને આનંદ આપનાર, જગતના નાથ, જગતના બંધુ, જગતના પિતામહ ભગવાનનો સદા જય હો.
- 351. Knower of all the creation Place of wordly souls, Spiritual Teacher of the World, Giver of Pleasure to the worldly (universal) beings Lord of the Universe, Elder brother and friend of the Universe, grand father Ancestor of the Universe, Let Lord be always victorious.

२९. वन्दन सूत्र

३५२. जयइ जगजीवजोणी वियाणओ जगगुरु जगाणंदो जगणाहो जगबंधू जयइ जगपियामहो भगवं । (नंदी सूत्र गा. १)

जगत् की जीव योनि को जानने वाले, जगत्गुरु, जगत् को आनन्द देने वाले, जगन्नाथ जग्बंधु एवं जगत्पितामह भगवान महावीर की जय हो । (नंदी सूत्र गाथा १)

रिट. वंद्दन सूत्र

- 3૫૨. જગતની જીવચોનિઓને જાણનારા, જગત્ગુરુ, જગતને આનંદ દેનારા, જગન્નાથ, જગ્બંધુ અને જગત્ પિતામહ ભગવાન મહાવીરનો જય હો.
- 352. The knower of creation point of all the living beings, spiritual Teacher of the universe, giver of the Happiness to the world, master of the universe. Brother (friend) of the world and grand ancestor of the world Lord Mahavir containing all the above qualities, be victorious. (Nandi Sootra Verse-1).

SAMARAN 29 - B VANDAN SOOTRA

३५३. जगइ सुयाणं पयवो, तित्थयराणं अपच्छिमो जयइ । जयइ गुरु लोगाणं, जयह मईप्प महावीरो । (नंदी सूत्र गा.२)

> श्रुत के मूलस्त्रोत, चरम तीर्थंकर, लोकगुरु महात्मा महावीर की जय हो । (नंदी सूत्र गा. २)

3૫૩. શ્રુતના મૂળ-સ્રોત ચરમ તીર્થંકર, લોકગુરુ મહાત્મા મહાવીરનો જય હો. (નંદીસૂત્ર ગાથા - ૨)

१६५ ७७७७७७७७७७७७७७७ वीतराग येलव

353. The source of origin of Agamshrut last Tirthankar Lord Mahavir be Victorcous. (Nandi Sootra - Verse 2)

३५४. तिस्त्रः सत्तमगुप्त यस्तनुमनोषानिमित्तोदयाः पंचेयदिसमाश्रया समितपः पज्य वतानी त्यापि चरित्रोपहितं त्रयोदशातयं पूर्व न दुष्टं परैः आचारं परमेष्ठिनो जिनपतेर्वीरान नमामो वयम्

(चारित्रभिक्त श्लोक ७)

तीन गुप्तियाँ — मन की गुप्ति, वचन की गुप्ति एवं काया की गुप्ति। पाँच समितियाँ—गमन की समिति, भाषा समिति, आहार की समिति, उपकरणी समिति एवं उत्सर्ग की समिति इन /यह तेरह तरह के चारित्र। धर्म का जो पूर्ववर्ती तीर्थंकरो द्वारा प्रतिपादित नहीं था — प्रतिपादित किया उस महावीर को हम नमस्कार करते हैं। (चारित्रभक्ति श्लोक ७)

- 3૫૪. ત્રણ ગુપ્તિઓ–મનની ગુપ્તિ, વચનની ગુપ્તિ અને કાયાની ગુપ્તિ. પાંચ સમિતિઓ – ગમનની સમિતિ, ભાષા સમિતિ, આહારની સમિતિ, ઉપકરણી સમિતિ અને ઉત્સર્ગની સમિતિ. આ તેર પ્રકારના ચારિત્ર – ધર્મનું જે પૂર્વવર્તી તીર્થંકરો દ્વારા પ્રતિપાદિત નહોતો. – પ્રતિપાદન કર્યું તે મહાવીરને અમે નમસ્કાર કરીએ છીએ.
- 354. Three Gupties = Man gupti, Vachan Gupti and Kaya Gupti. Five Samities VIZ Gaman Samiti, Bhasha Samiti, Aahar Samiti, Upakarani Samiti and Utsarga Samiti. These are Charitra Dharma of Thirteen (5 + 5 + 3) types which was not propagated by earlier Tirthankaras is propagated by Lord Shri Mahavir to whom we bow our heads with devotion & respect. (Charitra Bhakti Verse).

३०. धर्म सूत्र

३५५. धम्मो मंगलमुक्किट्ठं अहिंसा संजमो तवो । देवा वि तं नमंसंति जस्स धम्मे सया मणो ॥ (दशवैकालिक अ. १, गा.१)

> धर्म उत्कृष्ट मंगल है। अहिंसा, संयम और तप उनके मुख्य अंग हैं। जो हरिदन धर्म में संलग्न है उसे देवों भी नमस्कार करते हैं। (दशवैकालिक अ.१गा.१)

30. ધર્મ સૂત્ર

3૫૫. ધર્મ ઉત્કૃષ્ટ મંગલ છે. અહિંસા, સંચમ અને તપ એનાં મુખ્ય અંગ છે. જેનું મન હંમેશાં ધર્મમાં લાગેલું રહે છે, તેને દેવો પણ નમસ્કાર કરે છે.

30. DHARMA SOOTRA

355. Religion/spiritualism is the best of all auspiciouses taken together. Non violence restraint and austeritsy are its main components/characteristics. Cellestial beings bow down to one who is engrossed with spirituality. (Dashvaikalik Ch. 1 Verse 1)

३५६. अहिंसं सच्चं च अतेणयं च तत्त य बंभं अपरिग्गहं च । पडिविज्जिया पंच महव्वाई चरेज्ज धम्मं जिणदेसियं वियु ॥ (उत्तराध्ययन अ. २१, गा. १२)

> अहिंसा, सत्य, अस्तेय, ब्रह्मचर्य और अपरिग्रह रूप पाँच महाव्रत स्वीकार कर के पंडित मुनि को चाहिये कि वे जिनेश्वर द्वारा प्ररूपित धर्म का आचरण करे.

> > (उत्तराध्ययन अ. २१ गा. १२)

- ૩૫૬. અહિંસા, સત્ય, અસ્તેય, બ્રહ્મચર્ચ અને અપરિગ્રહ આ પાંચ મહાવ્રતોને અંગીકાર કરીને વિદ્વાન મુનિએ જિનેશ્વરોએ ઉપદેશેલા ધર્મનું આચરણ કરવું.
- 356. A Learned Ascetic is required to follow the command by observing/following the religion propagated by Lord Jineshwar, by accepting vows of Non Violence, Truth, Unstealing, Cellibacy and Possessionlessness. (Uttaradhyayan Ch. 21 V. 12.)

३५७ जिणवयणे अणुरत्ता जिणवयणं जे करंति भावेणं । अमला असंकिलिट्टा ते होंति परित्तसंसारी ।। (उत्तराध्ययन अ. ३६, गा. २५९)

> जो जिनवचन में अनुरक्त है (विश्वास रखनेवाले), जो जिनवचन के अनुसार क्रिया अनुष्ठान भावसे करते हैं जो मिथ्यात्व के मल से रहित है तथा जो राग द्वेष के संकलेश से रहित है वे परितसंसारी (मर्यादित संसारयुक्त कनते हैं।

> > (उत्तराध्ययन अ. ३६, गा. २५९)

- ૩૫૭. જેઓ જિનવચનમાં અનુરક્ત (વિશ્વાસ રાખનાર), જેઓ જિનવચન અનુસાર ક્રિયાઓ ભાવપૂર્વક કરે છે; જેઓ મિથ્યાત્વના મલથી રહિત છે તથા જેઓ રાગ-દ્વેષના સંકલેશથી રહિત છે, તેઓ મર્ચાદિત સંસારવાળા બને છે.
  - (ઉત્તરાધ્યયન અધ્યયન ૩૬ ગાથા ૨૫૯)
- 357. Those who are deeply engrossed in sermons of Jain and have a faith in them and those who practice with devotion all the rituals (activities) accordingly (As sermoned by Jina) and those who are devoid of dir of false belief as also free from disturbance of attachment & aversion become souls with limited life span.

३१. पंडित सूत्र

३५८. जे य कं ते पिए मोए लब्धे विण्पिट्ठि कुव्वई । साहीणे चयई भोए से हु चाइ ति वुच्चई ।। (दशवैकालिक अ. २, गा. ३)

> रसयुक्त एवं प्रिय भोोग उपलब्ध होने पर भी उनकी ओर से जो पीठ फेर लेता है और स्वाधिनता के साथ भोगों का त्याग करता है, वहीं त्यागी कहा जाता है। (दशवैकार्लिक अ.२.गा.३)

૩૧. પંડિત સૂત્ર

3૫૮. સરસ અને પ્રિય ભોગો ઉપલબ્ધ હોવા છતાં તેના તરફથી જે પીઠ ફેરવી લે છે અને સ્વાધીનતાપૂર્વક ભોગોનો ત્યાગ કરે છે તે જ ત્યાગી કહેવાય છે.

31. PANDIT SOOTRA

358. Inspite of availability of Juicy (tasteful) and favourite consumption items, one who turns his back from them (i.e. who avoids their consumption) and voluntarily discards them, is said to be Tyagi in real sense.

(Dashvaikalik - Chapter 2 Verse 3)

0

३५९. जहा कुम्मे सअंगाई सए देहे समाहरे । एवं पावाइं मेहावी अज्झप्पेण समाहरे ।। (सूत्रकृतांग १-८-१६)

> जिस तरह कछुआ अपने अंग को शरीर में सिकोड लेता है, उसी तरह ज्ञानीपुरुष अध्यात्म के जिरये अपने पापों को सिकोड लेते हैं। (सूत्रकृतांग १-८-१६)

- ૩૫૯. જેવી રીતે કાચબો પોતાનાં અંગોને પોતાના શરીરમાં સંકોચી લે છે, તેવી રીતે જ્ઞાની પુરુષો અધ્યાત્મ દ્વારા પોતાનાં પાપોને સંકોચી લે છે. (સૂત્રકૃતાંગ ૧-૮-૧૬)
- 359. Just as a tortoise shrinks its organs into the body, in the same way, enlightened persons shrink their sins thorugh spirituality. (Sootrakrutang 1-8-16)

३६०. अमणुपन्नसमुप्पायं दुक्खमेव विजाणिया । समुप्पायमजाणंता कहं नायंति संवरं ।। (सूत्रकृतांग अ.१, ३-१०)

> अशुभ कर्म से दुःख उत्पन्न होता है ऐसे जानना चाहिए । जो दुःख की उत्पत्ति के कारण से अनिमेश है वह दुःख के नाश का उपाय किस तरह जान सकता है ? (सूत्रकृतांग अ.१, ३-१०)

- 390. અશુભ કર્મથી દુઃખ ઉત્પન્ન થાય છે એમ જાણવું જોઈએ. જેઓ દુઃખની ઉત્પત્તિનું કારણ જાણતા નથી તેઓ દુઃખના નાશનો ઉપાય કેવી રીતે જાણી શકે ?
- 360. One should know that unhappiness is created through inauspicious deeds (karmas) sins. Unless One is aware of the cause of creation of unhappiness, how can he know the remedy to destroy the unhappiness ? (Sootrakrutang Ch. 1, 3-10)

३६१. जे य चंडे मिए थध्दे दुव्वाई नियडीसठे । वुब्मई से अविणीयप्पा कहुं सोयगपं जहा ।। (दशवैकालिक अ. ९, गा. ३७)

> जो क्रोधी, अज्ञानी, अहंकारी (घमड़ी), अप्रिय वचन बोलने वालं, मायावी और शठ (धूर्त) होते हैं वे अविनीतात्मा है। लकड़ी जैसे जल की धारा में बह जाती हैं, ठीक उसी तरह वे संसार में बहते हैं। (दशवैकालिक अ.९,गा.३७)

- 39૧. જેઓ ક્રોધી, અજ્ઞાની, અહંકારી, અપ્રિય વયન બોલનારા, માયાવી અને શઠ હોય છે, તેઓ અવિનીતાત્મા છે. પાણીના પ્રવાહમાં જેમ કાષ્ટ તણાય તેમ તેઓ સંસારમાં તણાય છે. (દશવૈકાલિક અ. ૯ ગા. ૩૭૯)
- 361. Those who are rageous (full of anger) ignorant, proud, utterer of unpleasant words, deceptive and cheat are impolite/discourteous soul. Just as a stick is flowing in the stream of water just in the same manner they are being swept away in this (material) world. (Dashvaikalik Ch. 9 Verse 37)

O

३६२. पडिणीयं च बुद्धाणं वाया अदुव कम्मुणा । आवी वा जइ वा रहस्से नेव कुज्जा कपाइ पि ।। (उत्तराध्ययन अ. १, गा. १७)

> वाणी से या कर्म से, प्रकट रूप से या अप्रकट रूप से, ज्ञानीपुरुष के प्रतिकुल आचरण नहीं करना चाहिए । (उत्तराध्ययन अ. १, गा. १७)

- 39૨. વચનથી કે કર્મથી, પ્રકટ રીતે કે એકાંતમાં જ્ઞાની પુરુષોને પ્રતિકૂળ એવું આચરણ ન કરવું.
- 362. Whether by speech or Deeds, Directly or indirectly, there should not be any behaviour, unfavourable to the enlightened (Knowledgeable) persons. (Uttaradhyayan Ch. 1 Verse. 17)

३६३. ण कम्मुणा कम्म खर्वेति बाला अकम्मुणा कम्म खर्वेन्ति धीरा । मेघाविणो लोभमयावतीता संतोसिणो णो पकरेन्ति पावं ।। (सूत्रकृतांग १-१२-१५)

अज्ञानी आत्मा कर्म को क्षय करने के लिए असमर्थ है जब कि धीर पुरुष अकर्म से कर्म क्षय करते हैं। बुद्धिमान पुरुष भय और लालच से दूर रहते हैं। वे संतुष्ट होते हैं। इसलिए पापकर्म करते नहीं है। (सूत्रकृतांग १-१२-१५)

- 393. અજ્ઞાની જીવો કર્મોનો ક્ષય કરી શકતા નથી. ઘીર પુરુષો અકર્મથી કર્મનો ક્ષય કરે છે. બુદ્ધિમાન પુરુષો લોભ અને ભયથી દૂર રહે છે. તેઓ સંતોષી હોય છે, અને તેથી પાપકર્મ કરતા નથી. (સૂત્રકૃતાંગ ૧-૧૨-૧૫)
- 363. Ignorant persons are unable to eliminate karmas, whereas man with patience are eliminating karmas through inaction. (without doing any karmas). These persons stay away from fear & greed. They are content and hence do not indulge in sinful acts. (Sootrakrutanga 1-12-15)

३६४. मणसा वयसा चव कायसा चेव अंतसो । आरसो परओ वावि दुहा वि असंजया ।। (सूत्रकृतांग १-८-६)

> असंयमी मनुष्य खुद के लिए एवं दूसरों के लिए मन वाणी एवं कर्म से प्राणीयों की हत्या करता है और अन्य के पास करवाता है। (सूत्रकृतांग १-८-६)

- 39૪. અસંચમી માણસ મન, વચન અને કાયાથી પોતાને માટે તથા પારકાને માટે પ્રાણીઓનો ઘાત કરે છે અને બીજા પાસે કરાવે છે. (સૂત્રકૃતાંગ ૧-૮-૭)
- 364. A person without restraint, kills animals etc. for himself as well as for others. He commits violence by thoughts, speech and deeds as also gets violence committed by others.

  (Sootrakrutang 1-8-6)

0

३२. जीवदया अनुकंपा सूत्र

३६५. कल्लाणकोडिकारिणी, दुग्गइदुहणिटुवणी। संसारजलही तारणी, एगंत होइ जीवदया॥ (ग्रंथ)

> करोड़ो जीवों का कल्याण करनेवाली दुर्गति और दु:खों का नाश करनेवाली संसार जल से तारनेवाली जीवदया ही होती है।

(૩૨. જીવદયા અનુકંપા સૂત્ર)

3૬૫. કરોડો જીવોનું કલ્થાણ કરવાવાળી દુર્ગતિ અને દુઃખનો નાશ કરવાવાળી સંસાર જળથી તારવાવાળી જીવદયા જ હોય છે.

32. GIYADAYA ANUKAMPA SOOTRA

- 365 Sympathy & love towards the living organisms conductives happiness & prosperity and destroys endless misery & suffering.
- ३६६. नालं ते तव ताणाएँ वा सरणाए वा, तुमं पि तेसिं नालं ताणाए वा सरणाए वा । (श्री आचारंग सूत्र)

आत्मन् ! जिसे हनन योग्य मानता है वह तू ही है ।

- ૩૬૬. આત્મન્ ! જેને હણવા યોગ્ય માને છે એ તું જ છે.
- 366. O Soul! That which you consider worth destroying is your ownself.
- ३६७. जइ मज्झ कारणा एए, हम्मंति सुबहू जिया। ण मे एयं तु णिस्सेसं, परलोगे भविस्सइ॥ (श्री उत्तराध्ययन सूत्र)

भगवान चिंतन करने लगे कि यदि मेरे कारण इन बहुत से प्राणियों का वध किया जाता है, तो मेरे लिए श्रेयस्कर नहीं होगा ।

- 390. કરુણાવંત ભગવાન ચિંતન કરવા લાગ્યા જો મારા કારણે આ ઘણા જીવોની હત્યા થશે, તો તે હિંસા મારા માટે કલ્યાણકારી થશે નહિ.
- 367. Merciful God started thinking, it will not be proper for me that living beings are killed for my sake.

३६८. अह सोतत्थ णिज्जंतो, दिस्स पाणेभयदुए । वाडेहिं पंजरेहिं च, सण्णिरुद्धेसुदुक्खिए ॥

(श्री उत्तराध्ययन सूत्र)

बाड़ों और पिंजड़ों में बन्द किये गये भयग्रस्त और अति दुःखी प्राणियों, पशु-पक्षियों को देखा और भगवान करुणा से द्रवित हो उठे।

- 39૮. વાડાઓ અને પાંજરાંઓમાં પુરાચેલાં ભયગ્રસ્ત અને અતિદુઃખિત પશુઓ અને પક્ષીઓને જોઈને ભગવાન કરુણાથી દ્રવિત થયા.
- 368. In the way God saw birds and beasts in cages and enclosures. overcome by fear and misery. Seeing this. His heart was filled with compassion.

સંદર્ભ ગુંથ સૂચિ અને ૠણ સ્વીકાર

🖈 જિન સૂત્ર : સં. પૂ. ચંદ્રપ્રભ સાગરજી - સંબોધિધામ નાકોડા

પાર્શ્વ જૈન તીર્થ - જોધપુર.

🖈 તત્ત્વાર્થ સૂત્ર : પં. સુખલાલજી

🖈 સુઘોષા : પૂ. મુનિ વાત્સલ્યદીપ - અમદાવાદ.

🖈 વિચારીશું ? : શાસન અરુણોદય પૂ. શ્રી નમ્ર મુનિજી.

🕸 ગુરુપ્રાણ આગમ બબ્રીસી ઃ સં. પૂ. મુક્ત - લીલમ સાધ્વીવૃંદ - રાજકોટ.

🟚 ગુજરાતી અનુવાદ : ડૉ. રસિકભાઈ મહેતા - મુંબઈ.

🜣 અંગ્રેજી અનુવાદ : શ્રી રમેશભાઈ ગાંધી - મુંબઈ.

શ્રી પંડિત રત્નચંદ્રજી જૈન કન્યાશાળા ટ્રસ્ટ

પી. એન. દોશી વીમેન્સ કોલેજ ઓફ આર્ટ્સ સંચાલિત

(સોરાષ્ટ્ર કેસરી પ્રાણગુરુ જૈન ફિલોસોફિકલ એન્ડ લિટરરી રીસર્ચ સેન્ટર

સૌરાષ્ટ્ર કેસરી પૂ. પ્રાણલાલજી મહારાજ સાહેબની શ્રુતપ્રભાવના વિશિષ્ટ હતી. શાસ્ત્રગ્રંથોનું પરિશીલન, તાડપત્રીયગ્રંથોનો સંગ્રહ અને જાળવણી, શાસ્ત્રભંડારો અને પાઠશાળાની સ્થાપનામાં એમનું અનેરું યોગદાન હતું.

આ સંદર્ભના પરિપ્રેક્ષ્યમાં અધ્યાત્મ યોગિની પૂ. લલિતાબાઈ મ.સા.નાં વિદ્વાન શિષ્યા પૂ. ડૉ. તરુલતાજીની પ્રેરણાથી 'સૌરાષ્ટ્ર કેસરી પૂ. પ્રાણગુરુ જન્મ શતાબ્દી સમિતિ' મુંબઈના સહયોગથી ગુરુદેવની સ્મૃતિ ચિરંજીવ રાખવા પૂજ્યશ્રીની જન્મ શતાબ્દી પ્રસંગે સંસ્થાએ 'સૌરાષ્ટ્ર કેસરી પ્રાણગુરુ જૈન ફિલોસોફિકલ એન્ડ લિટરરી રીસર્ચ સેન્ટર'ની સ્થાપના કરી છે. સેન્ટરના ઉદ્દેશ આ પ્રમાણે છે:

- ❖ જૈન તત્ત્વજ્ઞાન અને સાહિત્યનું અધ્યયન, સંશોધન, સંપાદન અને પ્રકાશન કરવું.
- સંસ્કૃતિ, ધર્મ અને અધ્યાત્મના સાહિત્યનું પ્રકાશન કરવું.
- જૈન ધર્મનાં તત્ત્વોની વૈજ્ઞાનિક રીતે રજૂઆત કરવી.
- પ્રાચીન હસ્તલિખિત અને તાડપત્રીયગ્રંથોનું સંશોધન અને પુસ્તકાલયની પ્રવृત્તિ કરવી.
- જૈન ધર્મને કેન્દ્રમાં રાખી માનવ ધર્મની પ્રવૃત્તિનો વિકાસ કરવો.
- ❖ જૈન સાહિત્યના અધ્યયન અને સંશોધનનો અભ્યાસ કરતા વિદ્યાર્થીઓને શિષ્યવृત્તિ (સ્કોલરશિપ) આપવી.
- વિદ્વાનો અને સંતોનાં પ્રવચનોનું આયોજન કરવું.
- ♦ ધર્મ અને સંસ્કારના વિકાસ અને સંવર્ધન થાય તેવી શિબિર અને અન્ય કાર્યક્રમોનું આયોજન કરવું. સંસ્કારલક્ષી, સત્ત્વશીલ અને શિષ્ટ સાહિત્યનું પ્રકાશન કરવું.
- અભ્યાસ નિબંધ વાંચન (Paper Reading), લિપિ વાંચન અને પ્રાચીન જૈન ગ્રંથો (Old Jain Manuscript)નું વાંચન.

- ❖ જૈન ધર્મ પર સંશોધન M.A., Ph.D, M.Phil કરનારાં જિજ્ઞાસુ, શ્રાવક, સંત-સતીજીઓને સહયોગ, સુવિધા અને માર્ગદર્શન પૂરા પાડવા અને સંશોધિત સાહિત્યનું પ્રકાશન.
- ❖ જૈન પ્રાચીન ગ્રંથો, ચિત્રો, શિલ્પ, સ્થાપત્યના ફોટાઓ વગેરેની સી.ડી. તૈયાર કરાવવી.
- ❖ દેશ-વિદેશમાં જૈન ધર્મ પર પરિસંવાદ, પ્રવચન-આયોજન, ઇન્ટરનેટ પર 'વેબસાઇટ' દ્વારા જૈન તત્ત્વજ્ઞાન અને સાહિત્ય વિષયક માહિતીનો પ્રચાર કરવો.

આપના સહયોગની અપેક્ષા સાથે

મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી : નવનીતભાઈ શેઠ માનદ્ સંયોજક : **ગુણવંત બરવાળિયા**

સોરાષ્ટ્ર કેસરી પ્રાણગુર જેન ફિલોસોફિકલ એન્ડ લિટરરી રીસર્ચ સેન્ટર S.P.R.J. કન્યાશાળા ટ્રસ્ટ, કામા લેન, ઘાટકોપર (વેસ્ટ) મુંબઈ-૪૦૦ ૦૮૬.

શ્રી સોરાષ્ટ્ર કેસરી પ્રાણગુરુ જેન ફિલોસોફિકલ એન્ડ લિટરરી રીસર્ચ સેન્ટર, ઘાટકોપર, મુંબઇ-૮૬.

સેન્ટરની કાયમી યોજનાના દાતાઓ

- ♦ मानविभित्र ट्रस्ट, सायन
- 💠 શ્રી વિશ્વવાત્સલ્ય પ્રાયોગિક સંઘ, મુંબઈ ચિંચણી

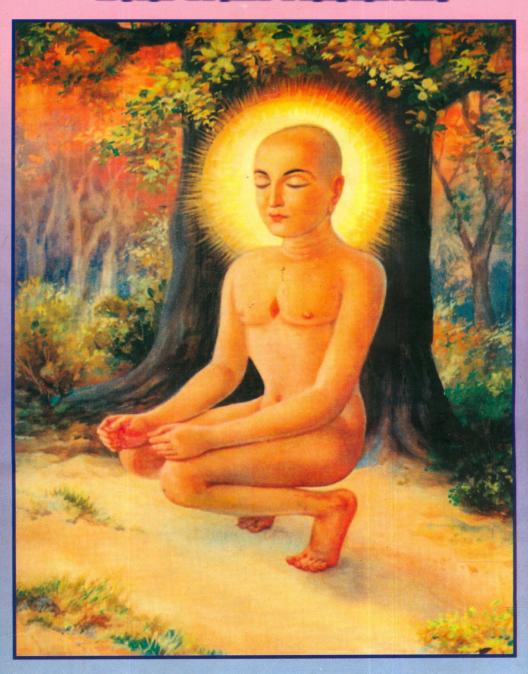
(सेन्टरना पेट्रन्स

- શ્રી અખિલ ભારતીય સ્થાનકવાસી જૈન કોન્ફરન્સ, મુંબઈ
- ધ્રાંગધ્રા નિવાસી હાલ ઘાટકોપર શ્રી મનસુખલાલ અમૃતલાલ સંઘવી

વીતરાગ વેભવના પ્રેરક દાતા

- ❖ સ્વ. ભૂપેન્દ્રભાઈ જીવરાજભાઈ મહેતાના સ્મરણાર્થે
   હ. ચારુબહેન, જયેશભાઈ, નિકિતા, નેહા.
- ❖ શ્રી ચંદ્રકાંત શિવલાલ શાહનાં ધર્મપત્ની અ.સૌ. સ્નેહલતાના સ્મરણાર્થે હા : સમરતબહેન શિવલાલ શાહ તથા દીપકભાઈ શાહ

BHAGVAN MAHAVIR

~~डे~~वत्यभूद्रा

GODOHASAN